

Thương Lãng

Trưởng thành
cùng con

BÉ GÁI HẠNH PHÚC

CUỐN SÁCH HỮU ÍCH ĐỂ CÁC
BÁC CHA MẸ GIÚP BÉ GÁI CÓ
ĐƯỢC CUỘC SỐNG HẠNH PHÚC
TRONG TƯƠNG LAI

MỤC LỤC

CHƯƠNG 1: BÉ GÁI NHƯ THẾ NÀO THÌ SẼ HẠNH PHÚC HƠN TRONG TƯƠNG LAI?

CHƯƠNG 2: TÍNH CÁCH QUYẾT ĐỊNH VẬN MỆNH

CHƯƠNG 3: KHÍ CHẤT LÀM NÊN HẠNH PHÚC

CHƯƠNG 4: DẠY TRẺ BIẾT GIAO TIẾP

CHƯƠNG 5: SỨC KHỎE LÀ NGUỒN GỐC CỦA HẠNH PHÚC

CHƯƠNG 6: QUÁ TRÌNH TÌM KIẾM HẠNH PHÚC TRONG TƯƠNG LAI NHƯ THẾ NÀO?

CHƯƠNG 7: TÌNH THƯƠNG CỦA CHA MẸ, HẠNH PHÚC CỦA CON GÁI

CHƯƠNG 1: BÉ GÁI NHƯ THẾ NÀO THÌ SẼ HẠNH PHÚC HƠN TRONG TƯƠNG LAI?

CHA MẸ CẦN HIỂU TÂM SINH LÝ BÉ GÁI

Thật hạnh phúc biết bao khi cha mẹ được nghe con gái yêu nói: “Là con gái của bố mẹ là niềm hạnh phúc nhất cuộc đời con.” Tuy nhiên để có được những lời yêu thương thế này thật không đơn giản, bé gái tự mình cảm nhận được ý nghĩa của hạnh phúc phải là những bé thành đạt và cái nhìn tích cực với cuộc sống. Để con trở thành một bé gái thành đạt, cha mẹ cần dạy con với cả tâm huyết và tình yêu thương của mình. Do đó, mặc dù con đường tương lai của bé gái không phải cha mẹ tạo ra, nhưng con đường tương lai đó cần có sự soi đường chỉ lối của cha mẹ.

GIÁO DỤC THẾ NÀO ĐỂ BÉ GÁI HẠNH PHÚC CẢ CUỘC ĐỜI?

Lời dành cho cha mẹ:

Các bậc cha mẹ nên biết, theo thống kê của một chương trình nghiên cứu, cách thức hòa nhập và giao lưu với xã hội của con gái bạn khi trưởng thành liên quan trực tiếp tới việc các bạn yêu thương và giáo dục trẻ khi còn nhỏ như thế nào. Nếu sự giáo dục của cha mẹ không toàn diện, rất có thể khiến con gái bạn có cuộc sống bất hạnh, do đó học cách giáo dục con gái bạn ra sao là nhiệm vụ quan trọng của mỗi bậc làm cha mẹ. Vậy tóm lại, tính cách của con gái bạn như thế nào, nên bồi dưỡng tố chất nào cho con gái, làm thế nào để con bạn nắm lấy hạnh phúc trong tương lai, đó là những vấn đề đặc biệt quan trọng.

Một bé gái có vận mệnh tốt có nghĩa là tương lai sẽ hạnh phúc, nhưng hạnh phúc này không phải là thứ vật chất mà cha mẹ để lại, cũng không phải những thuận lợi trên con đường thành tài. Hạnh phúc là từ vựng xem ra thật đơn giản, nhưng có hàm ý sâu sắc để nói về cuộc sống hạnh phúc. Theo ý kiến của các bậc cha mẹ về việc mang hạnh phúc cho cuộc đời của con gái là một trách nhiệm quá nặng nề, không hề có sự lý giải rõ ràng nào, cũng không có sự hiểu biết rõ ràng nào đối với bản thân mỗi bé gái, không có sự phân tích cụ thể đối với hàm ý hạnh phúc, có lẽ vì vậy mà thực hiện mong muốn này thật không đơn giản.

Tóm lại bé gái có đặc điểm như thế nào?

Theo nghiên cứu của các chuyên gia về giới tính, bé gái mắc cảm hơn bé trai, nhưng cũng mạnh mẽ hơn bé trai, tâm tư sâu sắc hơn bé trai. Trong quá trình trưởng thành, các bé gái hình thành cuộc sống cho mình bằng mối quan hệ giữa gia đình và xã hội. Ngay từ khi chào đời, các bé gái đã bắt đầu phát triển khả năng chú ý và hình thành phản xạ quan tâm tới những sự việc xảy ra giữa mình và những người xung quanh.

Có cô gái, hình dáng ưa nhìn, nhiệt tình và dịu dàng, cô vừa có thu nhập cao vừa thông minh sắc sảo, nhưng sau khi ly hôn ở tuổi 27, cô lại trở thành người độc thân. Nhiều người cho rằng cô vẫn còn dành quá nhiều tình cảm cho người chồng cũ, nhưng trên thực tế nếu so sánh với người chồng cũ, cô hơn hẳn anh ta cả về phẩm chất, năng lực lẫn mọi mặt trong cuộc sống, mọi người xung quanh cô rất thắc mắc và không thể lý giải được tại sao cô lại chọn người đàn ông đó làm chồng. Có người bạn đã từng hỏi cô điều đó, cô trả lời: “Tôi không xinh đẹp, tài năng cũng không có, tôi chỉ có thể tìm được người như vậy thôi. Người như vậy mà cũng không thể chấp nhận được tôi, thì còn có ai thích và yêu tôi được đây?” Câu trả lời đã khiến cô bạn thực sự bất ngờ, vì trong cơ quan, cô được xem là người ưa nhìn, có cái miệng hơi rộng một chút nhưng cả thân hình rất cân đối, không biết tại sao cô lại cho rằng bản thân mình rất xấu?

Nhìn phản ứng của cô bạn đồng nghiệp, cô gái này thoáng suy tư ngược nhìn tấm hình trên tường và hỏi: “Bạn xem người phụ nữ trên tấm hình kia có đẹp không?” Người trong tấm hình là một quý bà, rất đoan trang và đẹp. Cô bạn dường như chưa hiểu ra vấn đề, cô gái liền giải thích: “Đó là mẹ tôi, lúc còn trẻ bà là một người con gái đẹp, bố của tôi cũng là một ca sĩ nổi tiếng, còn tôi chỉ là “con vẹt xấu xí”. Bố mẹ tôi vẫn thường gọi tôi như vậy, lại còn nói cái miệng xấu của tôi có làm cách gì cũng không đẹp hơn được, đôi mắt của tôi cũng vậy, tính cách của tôi cũng chẳng khá hơn. Vì thế, từ nhỏ tôi đã rất tự ti, luôn cảm thấy bản thân mình xấu xí, tình tình không có gì đặc biệt. Do đó, tôi không dám chọn lựa người chồng có điều kiện kinh tế, tôi sợ người khác coi thường mình. Nói xong cô tự cười một mình.

Có thể thấy, chính cha mẹ của cô gái đã ảnh hưởng xấu đến cả cuộc đời của cô, khiến cô luôn cảm thấy bản thân mình quá thấp kém, nên luôn cảm thấy mình bất hạnh trong cuộc sống.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, đừng quên nỗ lực cười với con trẻ.

Tính cách của các bé gái được quyết định bởi sự giáo dục của cha mẹ, có nghĩa là cha mẹ nên bắt đầu từ việc mang lại những cảm xúc đẹp đẽ nhất từ khi các bé gái vừa chào đời. Luôn nỗ lực cười với các bé gái khiến chúng luôn cảm thấy thoải mái và tin tưởng. Biện pháp nhanh nhất và đơn giản nhất là nói với chúng: “Cha (mẹ) yêu con nhiều lắm!” Hơn nữa nụ cười của bạn cũng khiến con bạn cảm thấy chúng quan trọng, tạo cho chúng cảm giác an toàn, tự tin và đặc biệt là cảm nhận được cảm giác hạnh phúc.

Cha mẹ nên thường xuyên trò chuyện, ca hát, kể cho con gái nghe những chuyện buồn cười bạn gặp trong ngày, những điều này đều rất có lợi cho các bé gái. Khi các bé cười vang vì thích thú cũng là lúc những cảm giác lo lắng của các bé được xua tan, giúp bé tự nhiên, thoải mái.

Thứ hai, không nên đánh giá về nhược điểm của con trẻ.

Các bé gái khá nhạy cảm, nếu cha mẹ thường xuyên đánh giá nhược điểm của các bé thì có thể khiến lòng tự trọng của chúng bị tổn thương, hơn nữa chúng lại dùng chính những lời đánh giá đó để tự kỷ ám thị, điều này đã hạn chế tương lai phát triển của các bé, cũng khiến chúng khó cảm thấy hạnh phúc.

Thứ ba, tạo cho con trẻ cuộc sống vô tư, hồn nhiên.

Những bé gái thành công dễ dàng cảm nhận được hạnh phúc, nhưng cha mẹ cần để các bé có đủ khả năng đón nhận những thử thách trong cuộc sống, chứ không phải là “người làm giúp” trong cuộc sống của các con, càng không hạn chế những đột phá của các con. Bé gái nào cũng có những áp lực cơ hội, trong thời gian học tập cũng nên có thời gian nghỉ ngơi, tự do hoạt động, để trí tưởng tượng của chúng được tự do bay bổng. Không nên kìm kẹp về thời gian, hay quá khắt khe với những hình thức giải trí, nếu không sẽ mang đến những điều tiếc nuối cho cuộc sống tương lai của các bé. Với cách giáo dục rộng mở này, bé gái sẽ có thể vận dụng những cách thức của bản thân để “khám phá” thế giới, và cuối cùng có thể tự mình tìm được hạnh phúc.

Hạnh phúc song hành cùng cảm xúc, các bé gái thường nhạy cảm hơn các bé trai, do đó, trong quá trình giáo dục con trẻ cha mẹ cần chú ý điểm này. Thực tế, mỗi bé gái đều giống như những bông hoa thủy tiên, cha mẹ cần biết quý trọng, nâng niu chúng, giúp chúng phát hiện ra nhiều niềm vui trong tương lai.

BÉ GÁI THẾ NÀO THÌ DỄ DÀNG NẮM GIỮ ĐƯỢC HẠNH PHÚC?

Lời dành cho cha mẹ:

Cho dù có gặp nhiều khó khăn, một bé gái hiểu cuộc sống vẫn có thể tìm thấy niềm vui và hạnh phúc cho mình. Đó chính là mục tiêu cuối cùng mà bậc cha mẹ nào cũng dạy dỗ con gái, nói một cách cụ thể là, các bé gái tự mình đạt được tiến bộ tích cực và hiểu biết lý lẽ. Trong khó khăn phải kiên cường, trong vui vẻ phải chừng mực, biết đủ biết không đủ. Khi đó hạnh phúc sẽ tự khắc đến.

Hầu hết các bậc cha mẹ đều cho rằng thành công trong tương lai của các bé gái chính là nhờ kết quả học tập, hoặc trực tiếp hơn là việc coi trọng điểm số, nhưng điểm số của con trẻ có quyết định đến hạnh phúc tương lai của chúng hay không? Tại một học viện hàng đầu của Trung Quốc, những bé gái tốt nghiệp với thành tích cao không phải là ít và được xếp chung là nhóm “ưu tú”, nhưng bạn cần biết, định nghĩa về ưu tú rất đa dạng, không hề chi tiết, cụ thể, là lập thể chứ không phải toàn diện, nó không chỉ bao gồm học vấn ưu tú, mà còn hoàn thiện về tính cách, thói quen tốt, tâm thái vững vàng...

Nhiều bậc cha mẹ bắt đầu cảm thấy khó xử, không tìm ra cách giải quyết phù hợp, nên phần nhiều trong số họ liền bỏ cuộc và chọn cách là làm “ông bụt” cho con gái: đem vận may đặt lên đầu con trẻ, hoặc thông qua khả năng của bản thân, để đem lại vận may cho con trẻ. Nhưng chúng ta đều không hiểu rằng vận may dễ đến nhưng hạnh phúc không dễ dàng có được.

Trong cuộc đời của mỗi người đều có đôi ba lần gặp may, một số người luôn luôn gặp may, vì thế họ có được hạnh phúc cả cuộc đời. Nhưng phần nhiều người lại không có duyên với vận may với muôn ngàn lý do, nên không bao giờ làm bạn với hạnh phúc. Do đó, có thể nói, phụ nữ phải tự mình tìm hạnh phúc cho bản thân. Một bé gái hiểu thấu được ý nghĩa của hai từ hạnh phúc, tất sẽ có mong muốn mãnh liệt để đạt được hạnh phúc, do đó chúng sẽ dũng cảm đi tìm hạnh phúc cho mình.

Ngụy Mai Chi chỉ là một cô gái bình thường ở một thôn nhỏ miền núi, cuộc sống gia đình cô khá thiếu thốn. Cô từng nói: “Tôi nhận thấy mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới này!” Bởi một bộ phim đã làm thay đổi vận mệnh của Ngụy Mai Chi, đây không phải là số may trời cho mà thực tế để có được cơ hội này hoàn toàn phụ thuộc vào khả năng và cố gắng của bản thân Ngụy Mai Chi.

Khi đạo diễn nổi tiếng thế giới Trương Nghệ Mưu đến tuyển diễn viên tại thôn nhỏ miền núi này, người trong thôn lấy làm kinh ngạc vì khi đó Ngụy Mai Chi đã dũng cảm đứng ra nói: “Tôi muốn tham gia tuyển chọn”. Những người trong thôn lúc đó chỉ xem câu nói này như một câu nói đùa vui, họ cho rằng: người trong phim lúc nào cũng là những người rất đẹp, trong khi đó Ngụy Mai Chi không hề đẹp chút nào, mắt nhỏ, một mí, da mặt đỏ, nhìn kỹ còn thua xa mấy cô gái trong thôn. Nhưng Ngụy Mai Chi không nản lòng, hơn thế cô còn dũng cảm thể hiện một bài hát, mặc dù hát được một nửa thì quên mất lời bài hát. Cuối cùng, Trương Nghệ Mưu đã chọn cô cho bộ phim của mình vì sự dũng cảm và tự nhiên của cô.

Mặc dù Ngụy Mai Chi cũng mơ ước trở thành một minh tinh, nhưng sau một quá trình cố gắng, cô nhận thấy bản thân không phù hợp, vì vậy cô đã tự nguyện từ bỏ cơ hội tốt mà cô từng có.

Năm 2004 và năm 2005, Ngụy Mai Chi đã đạt được hai giải thưởng lớn của cuộc thi viết kịch bản cho thanh niên toàn quốc và trở thành Phó chủ tịch Hiệp hội Tác giả Thanh niên Trung Quốc và Chủ tịch Phân hội Hà Bắc. Một cô gái nhỏ thành danh vì nhờ có Trương Nghệ Mưu nhưng cô gái đã thoát ra khỏi sự ưu ái của một đạo diễn nổi tiếng, để ba chữ Ngụy Mai Chi ghi dấu sâu đậm cho mỗi chúng ta.

Cuộc đời của người con gái này sao không nói là hạnh phúc được? Từ những kinh nghiệm của Ngụy Mai Chi, chúng ta có thể nhìn thấy những điều kiện quan trọng của hạnh phúc đối với mỗi bé gái, thực tế đó chính là sức mạnh nội tâm - sức mạnh theo đuổi hạnh phúc. Cha mẹ của cô gái cũng là những con người bình thường trong thôn nhỏ miền núi và họ cũng không có phương pháp giáo dục đặc biệt nào, nhưng họ lại nói với con gái của họ điều quan trọng rằng: hạnh phúc là chính bản thân mình đạt được; hạnh phúc là một kiểu cảm ơn; hạnh phúc là cuộc sống thực tế.

Những đứa trẻ hạnh phúc đều có những tính cách cơ bản giống nhau: tự tin, lạc quan, cảm giác làm chủ thế giới. Để hiểu được hạnh phúc thì bản thân những bé gái luôn phải là những người tích cực, tiến tiến, chỉ cần bản thân cố gắng đạt được hạnh phúc thì chúng sẽ không dễ mắc sai lầm. Khi gặp thất bại, chúng cũng không buông xuôi và vẫn lạc quan, tin tưởng phấn đấu cho những điều ở phía trước, bởi chúng cần tìm hạnh phúc đích thực thuộc về chúng.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, nuôi dưỡng lòng quyết tâm cho con trẻ.

Tellman - nhà tâm lý học nổi tiếng của Mỹ - đã tiến hành điều tra nghiên cứu 301 vị nữ doanh nhân thành đạt trên toàn thế giới. Ông cho biết, những người này ngay từ nhỏ đã bộc lộ những đức tính đặc trưng: kiên cường tự chủ, tôn trọng nghĩa khí, dũng cảm, lạc quan tin tưởng vào tương lai. Những tính cách này góp phần hình thành nên thành công của phụ nữ và đem đến cho họ cảm nhận mãnh liệt về hạnh phúc.

Vì vậy, để bé gái hạnh phúc, cha mẹ hãy nuôi dưỡng lòng quyết tâm cho con từ khi còn nhỏ. Thời thơ ấu, các bé gái thường dễ dàng bị kích động từ những việc rất nhỏ của người

thân xung quanh. Những việc nhỏ bé nhất cũng là trải nghiệm về thành công của các bé. Là các bậc phụ huynh, chúng ta nên chia sẻ với các con về những trải nghiệm thành công này. Khi con trẻ đạt được thành tích và có tiến bộ, phụ huynh hãy động viên thích đáng. Có như vậy, lòng tự tin của các bé gái sẽ nhiều hơn và tâm tính của chúng càng tốt, chúng hướng tới một mục tiêu cao hơn. Ngược lại, nếu phụ huynh không động viên kịp thời thì sẽ dễ làm tổn hại đến tính tích cực của trẻ, khiến các bé trở nên yếu kém hơn, mất tự tin, làm ảnh hưởng đến sự phát triển sau này. Bố mẹ cũng nên nhìn ra những ưu điểm đặc biệt của con gái mình, để từ đó phát huy chúng, cố gắng nuôi dưỡng ý thức thành công của con trẻ. Bên cạnh đó, chúng ta cũng nên nói với con trẻ không nên để người khác quyết định cuộc sống của mình, không ý lại vào người khác để sống tự chủ hơn.

Thứ hai, nuôi dưỡng tính cách lạc quan của con trẻ.

Tính cách các bé gái thường yếu mềm và nhã nhặn hơn. Chúng có thể xử lý tốt mối quan hệ của bản thân với người xung quanh, mối quan hệ giữa thành công và thất bại, nhưng chúng không hề tính toán. Do đó, cha mẹ nên nuôi dưỡng tính cách lạc quan cho các bé, để chúng tin tưởng vào cuộc sống, đủ khả năng đối mặt với cuộc sống một cách tích cực, vượt lên khó khăn tìm được hạnh phúc.

Thứ ba, hướng dẫn bé gái xác định được mục tiêu chính xác của cuộc sống.

Bé gái có mục tiêu cuộc sống có nghĩa là bé sẽ biết nên làm gì trong những trường hợp và khoảng thời gian khác nhau. Đặc biệt với các bé nhỏ tuổi, cha mẹ càng phải hình tượng, mô tả cụ thể những việc trẻ cần làm, để trẻ dễ dàng nắm bắt và cảm nhận.

Thứ tư, để con gái có cái nhìn đúng đắn về chính bản thân mình.

Mặc dù các bé gái thường biểu hiện tính cách mềm yếu, nhưng chỉ có bản thân chúng mới là người tìm được hạnh phúc, và chính chúng đi trên con đường chúng chọn, do đó, cha mẹ cần sớm để con trẻ hiểu chính bản thân mình, nhiệm vụ và trách nhiệm, nên có những quyết định như thế nào trong bất cứ hoàn cảnh nào.

NHỮNG ƯU ĐIỂM QUAN TRỌNG NHẤT ẢNH HƯỞNG TỚI TƯƠNG LAI CỦA BÉ GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Mỗi bé gái đều có những ưu điểm đặc biệt của riêng mình, ví dụ, có bé gái khí chất ôn hòa, có bé lại thông minh thiên phú, nhưng cuối cùng thì ưu điểm nào mới là quan trọng nhất cho tương lai của các bé? Đây là những điều quan trọng có tính quyết định đối với hạnh phúc của mỗi bé gái. Có rất nhiều cách để nói đến sự hoàn mỹ của hạnh phúc như công thành doanh toại, tiền bạc dư thừa, công danh lẫy lừng, nhưng điều làm nên hạnh phúc cả đời mà mỗi bé gái cần lại là tâm hồn thuần khiết, nhân cách tốt và nỗ lực theo đuổi hạnh phúc.

Trong bức thư gửi con gái yêu ngày 15 tháng Một năm 2009, vị tổng thống da màu đầu tiên của nước Mỹ, ngài Obama đã bày tỏ những lời rất chân thành: “Khi cha còn trẻ, cha đã từng nghĩ cuộc sống này chỉ có mình cha - cha làm thế nào để trở thành người đứng đầu, đạt được thành công, và có được những thứ cha mong muốn... Sau này, khi các con có mặt trên thế gian này, cha đã nhận ra rằng, nếu cha không thể bảo đảm rằng các con có được cơ hội mưu cầu hạnh phúc và thành công, thì cuộc đời của cha trở nên vô nghĩa...”

Thật vậy, đối với các bậc cha mẹ trên khắp thế giới này, hạnh phúc của con gái mình luôn luôn là mối quan tâm duy nhất, họ sẵn sàng hi sinh để biến điều đó thành hiện thực. Nhưng, nuôi dưỡng những đứa con gái yêu như thế nào để chúng đạt được hạnh phúc thực sự?

Có người nói xinh đẹp thì ắt hạnh phúc. Nhưng lại có câu “hồng nhan bạc mệnh”. Đúng vậy, những mỹ nhân đi đến đâu cũng được nhiều ưu đãi, nhưng nếu không có trí tuệ thì họ cũng giống như một bông hoa không hương.

Có người nói có tiền bạc thì có hạnh phúc. Một số người phụ nữ giàu có, công danh lẫy lừng sống trong vinh hoa phú quý,... nhưng thực tế nhiều người trong số họ giàu có vì gia đình giàu có, được nuông chiều từ nhỏ, và tất nhiên hạnh phúc không chắc được bao lâu. Những người phụ nữ này cần có một tình bạn chân thành, bởi xung quanh họ có thể toàn những người bạn chơi với họ chỉ vì tiền.

Có người nói có tài thì sẽ hạnh phúc. Phụ nữ có tài kiểu như: thông minh vẹn toàn, học rộng tài cao, học thức uyên bác, xuất khẩu thành thơ... bình thường nhóm người này, không chỉ được các phụ nữ khác ngưỡng mộ mà ngay cả đàn ông cũng phải kính nể họ. Điều này vô tình tạo ra bức màn ngăn cách họ với mọi người xung quanh, vậy thì làm sao họ có được hạnh phúc đích thực đây?

Xinh đẹp, giàu có và tài hoa nếu tách rời nhau đều không thể trở thành yếu tố quyết định hạnh phúc, vậy yếu tố nào có thể khiến các bé gái hạnh phúc? Đương nhiên những tiêu chuẩn này cũng là những mong muốn của nhiều bạn gái, nhưng vẫn không thể là mục tiêu cuối cùng của cha mẹ khi nuôi dưỡng các bé gái.

Người phụ nữ bình thường có thể chỉ cần một cuộc sống đơn giản, nhưng người phụ nữ hạnh phúc lại phải có nội tâm phong phú.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, rèn cho bé gái có được tính cách cứng cỏi.

Cái gọi là “tính cách cứng cỏi” có nghĩa là vừa cương vừa nhu, có thể chịu được hoàn cảnh sướng khổ. Tính cách cứng cỏi được hình thành trong một quá trình rèn luyện hằng ngày. Cha mẹ nên khắc phục cho bé gái những nhược điểm về tính cách ngay từ khi còn nhỏ. Ví dụ, với những bé không kiên trì, cầu thả, hấp tấp nên giao cho bé những công việc tỉ mỉ đòi hỏi phải kiên trì tập trung như gấp quần áo, quét dọn các phòng, lau bàn ghế,... để dần nuôi dưỡng tính nhẫn nại cho bé; với các bé gái sống nội tâm, ít nói, cha mẹ nên cho con tham gia nhiều các hoạt động tập thể, thi kiến thức, thi kể chuyện v.v...

Thứ hai, phải khuyến khích những bé gái tự ti giải quyết khó khăn.

Bất kỳ bé gái nào cũng có quyền hưởng thụ hạnh phúc, chỉ có những bé gái không tin rằng mình có thể có hạnh phúc, điều này bắt nguồn từ việc không tự tin, mặt khác, do tính ỷ lại vào người khác. Những biểu hiện này đều liên quan tới cách giáo dục của cha mẹ, đa số chúng ta không muốn để con gái mình tự đối mặt với những vấn đề khó khăn trong cuộc sống, đó chính là tình yêu thương có hại đến con trẻ.

Trong quá trình trưởng thành của mỗi bé gái, chúng cần phải học đi, chạy, nhảy và học cách đối mặt với bất kỳ hoàn cảnh nào của cuộc sống, cha mẹ không nên làm thay tất cả, đó mới chính là suy nghĩ đúng đắn phù hợp với sự phát triển liên tục và tương lai hạnh phúc của các bé.

Quyền lợi của cha mẹ có hạn, chúng ta không thể đem lại cho con tương lai tươi sáng rạng ngời, chúng ta không thể chọn được con đường nhưng lựa cho các bé, chúng ta cũng không thể khiến chúng thành thần đồng, nhưng chúng ta có thể tạo ra những bé gái hạnh phúc, chỉ cần chúng ta đối mặt với cuộc sống một cách tích cực, và thường xuyên có những phương cách để giải quyết những khó khăn gặp phải trong cuộc sống, đó mới chính là cam kết tốt nhất cho cuộc sống tương lai hạnh phúc của con trẻ.

SAI LẦM KHI DẠY TRẺ

Lời dành cho cha mẹ:

Nếu cha mẹ chỉ chú ý tập trung vào một số năng lực, hoặc coi trẻ là vật thí nghiệm cho các phương pháp giáo dục thì không nên mạo hiểm. Vì vậy, các bậc cha mẹ phải xác định đúng mục tiêu giáo dục, không nên thay đổi phương pháp giáo dục thường xuyên và không phù hợp với hoàn cảnh.

Trong quá trình giáo dục nếu có sai lầm thì khó đem lại hạnh phúc cho con trẻ. Vậy gia đình có thể mắc phải những sai lầm gì trong việc giáo dục con trẻ?

Sai lầm thứ nhất: quá coi trọng thành tích. Theo con số đã tổng kết, 16% gia đình hoàn toàn đồng ý với ý kiến coi trọng thành tích, đại đa số gia đình cũng có nhận thức về vấn đề này, chỉ có 27% gia đình không hoàn toàn với ý kiến trên.

“Chỉ cần con trẻ chăm chỉ học tập thì chúng không phải làm bất cứ công việc gì trong gia đình, hơn thế chúng còn được chiều chuộng và chăm sóc tận tình”, đó là ý kiến của đại bộ phận các gia đình trong xã hội ngày nay. Học tập là một trong những trải nghiệm mà con trẻ phải trải qua trong quá trình trưởng thành, nó rất quan trọng nhưng không phải là tất cả.

Đương nhiên, các bé gái cũng cần có thành tích học tập tốt nhưng trên thực tế thành tích tốt nhất lại là hiểu về nhân sinh, do đó, cha mẹ cũng cần dạy con trẻ phải chú trọng đến thành tích nhưng không nên quá coi trọng.

Nhiều cha mẹ đánh giá việc học tập của con trẻ qua điểm số và thi cử. Nếu thi điểm cao, xếp hạng cao thì phụ huynh rất vui vẻ, thưởng cho con những món quà lớn, nếu thi điểm thấp thì sẽ trách mắng và đánh đòn chúng. Các bé gái thường miễn cảm, nên cần có sự quan tâm hơn các bé trai, nếu cha mẹ không chú ý đến chi tiết này trong quá trình học tập, thói quen học tập và chỉ chú trọng đến thành tích, thì sẽ dễ dẫn đến tổn hại đến lòng tự trọng và tinh thần của các bé, thậm chí còn khiến các bé nảy sinh tính tự ti, thiếu niềm tin.

Sai lầm thứ hai: coi con trẻ là trung tâm để tiến hành giáo dục. Chủ yếu gồm hai phương diện, thứ nhất coi con trẻ là công cụ để thực hiện mơ ước của bản thân; thứ hai là nhận thức xuất phát điểm, áp đặt phương hướng phát triển cho con trẻ.

Rất nhiều phụ huynh cho biết, họ muốn con gái họ thực hiện mơ ước của chính họ khi cũng bằng tuổi các con, đặc biệt là ở nông thôn, con trẻ ở đó phải gánh vác mong muốn vào đại học của gia đình họ hàng thậm chí còn nhiều thế hệ hơn, con trẻ không thể gánh vác trọng trách nặng nề như vậy, và chúng có thể sẽ nảy sinh tâm lý phản đối. Con trẻ cảm thấy việc học chỉ là vì cha mẹ mà chúng không hề được bày tỏ nguyện vọng của bản thân, đó cũng có nghĩa là chúng ta vô tình làm mất đi tính chủ động và tích cực trong học tập của các bé.

Trong quá trình dạy con, nhiều phụ huynh đã dựa trên những kinh nghiệm cuộc sống của mình để áp đặt phương hướng phát triển cho con gái, vạch sẵn con đường cho các bé bắt đầu hành trình, mà không hề suy tính xem con đường đó có phù hợp với con gái mình không. Hoàn toàn không để ý đến cảm xúc của con trẻ, dưới áp lực như thế, không khí trong gia đình cũng không mấy vui vẻ, sự hòa hợp với người thân cũng vì thế mà bị tổn thương.

Sai lầm thứ ba: phương pháp giáo dục không nhất quán. Rất nhiều phụ huynh có sai lầm thấy gia đình khác dạy con thế nào thì cũng áp dụng dạy con theo kiểu đó, mà không quan tâm tới sở thích độ tuổi, thậm chí là không quan tâm tới giới tính. Ví dụ, khi môn võ thuật đang thu hút nhiều bạn trẻ, có phụ huynh cũng cho con gái đi học võ. Thực tế thì bé gái không có khả năng học võ, mà phụ huynh thực hiện theo phương pháp giáo dục chạy đua trào lưu.

Phương pháp này rất dễ khiến bạn xem nhẹ cá tính của các bé. Cha mẹ luôn dựa vào kinh nghiệm và các tiêu chuẩn đánh giá để ám thị cá tính của con trẻ, và kết quả là cá tính riêng của chúng bị mất đi chứ không hề được phát huy, đặc biệt các bé gái sẽ trưởng thành như một “cây tầm gửi”, hoặc là một đứa bé có nhiều tính cách tiêu cực, dần dần sẽ trở thành những đứa trẻ hư.

Sai lầm thứ tư: trình độ “thường thức giáo dục” không đúng đắn. Một số gia đình có tư tưởng đề cao con trai, nuông chiều con gái, thậm chí là rất tôn trọng các bé gái. Do đó, đối với các sai lầm của bé gái thì lại coi đó là việc thường ngày. Phương pháp “thường thức giáo dục” cũng có ưu điểm của nó nhưng nếu phân tích tỉ mỉ thì với phương pháp này, chúng ta sẽ dễ dàng nuôi dạy nên những công chúa bướng bỉnh, cứng đầu.

Việc đánh giá hành vi con trẻ nên phản ánh đúng thực tế, tốt nên nói là tốt, không tốt nên nói là không tốt, khi cha mẹ khen ngợi các bé làm tốt sẽ phát huy sự nỗ lực của chính các bé, khi cha mẹ nói các bé không tốt thì cũng cần phân tích nguyên nhân, giúp các bé tìm ra phương hướng đúng để giải quyết mới là quan trọng. Nuôi dưỡng niềm tin ở các bé rất quan trọng trong việc nâng cao năng lực của chúng.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, xem xét sự hứng thú của các bé.

Tương lai của các bé gái phụ thuộc vào chính các bé, chỉ cần các bé nỗ lực phấn đấu mới có thể đạt được hạnh phúc. Do đó, trong quá trình giáo dục con trẻ, cha mẹ cần xem xét đến hứng thú của chúng, chỉ có hứng thú và say mê, chúng mới tính cực chủ động, tích cực học tập, từ đó tính cách cũng rộng rãi hơn, các mặt cũng có cơ hội biểu hiện.

Mỗi bé gái là một cá thể độc lập, chúng có quyền lựa chọn hứng thú, sở thích, nghề nghiệp và tiền đồ cho chính bản thân mình. Cha mẹ cần tôn trọng tính cách độc lập của con trẻ, tôn trọng sự lựa chọn của chúng. Tạo điều kiện để con trẻ được phát triển thoải mái nhất, mà không hề bị giới hạn bởi kế hoạch và suy nghĩ của cha mẹ.

Thứ hai, cha mẹ nên học cách đánh giá bản thân.

Các bậc cha mẹ khi thấy con trẻ mắc lỗi không đánh thì cũng phải trách mắng vài câu, cho rằng lúc nào chúng cũng làm sai và gây phiền toái, mà không hề đánh giá lại bản thân mình, đó chính là thất bại của giáo dục. Cha mẹ nên đứng dưới góc độ của con trẻ để xem xét lại sự việc, thường xuyên đánh giá lại tính chính xác trong việc giáo dục của chính bản thân mình, dưới góc độ tinh thần, để cho con tình yêu thương và quan tâm hơn; dưới góc độ nguyên tắc để cho con những hướng dẫn cụ thể hơn.

Nói như thế cũng có rất nhiều bậc cha mẹ lại cảm thấy tự ái và cho rằng “chúng tôi làm như vậy chẳng phải vì muốn các con tốt hơn hay sao?”, nhưng các bé gái cũng có những qui luật phát triển riêng, giáo dục cũng phải khoa học.

Thứ ba, không nên bỏ qua quá trình giáo dục sớm cho trẻ.

Sự phát triển tâm lý và trí tuệ của trẻ đều có liên quan tới việc thực hiện giáo dục sớm cho trẻ. Cha mẹ có thể tham khảo phương pháp giáo dục khoa học này trong bộ sách Phương án 0 tuổi của Giáo sư Phùng Đức Toàn⁽¹⁾.

Thứ tư, hướng con trẻ có cái nhìn xa hơn và rộng hơn.

Cha mẹ nên dạy con trẻ nhìn tới tương lai, một mặt cần có lý tưởng tốt đẹp, có thể có một số hành động để dẫn dắt và định hướng cho trẻ; một mặt cho trẻ tiếp xúc với những việc làm có ý nghĩa.

Chúng ta có thể tham khảo phương pháp này qua câu chuyện dưới đây:

Để chuẩn bị cho Á vận hội lần thứ 14 tổ chức tại Hàn Quốc, chính quyền thành phố Busan ngay từ đầu đã bắt tay vào cải tạo một số hạng mục giao thông vận tải, đặc biệt là đường bộ. Quá trình thực hiện đã làm giao thông khó khăn hơn, cuộc sống của người dân cũng có một số thay đổi nhỏ. Em bé gái không hài lòng liền than phiền với mẹ: “Đường đẹp như thế mà giờ lại đào lên như thế này, thật là bất hợp lý, đến khi nào họ mới sửa xong đường ạ?” Người mẹ nhẹ nhàng nói: “Con không nên chỉ nhìn thấy cái khó khăn trước mắt, mà nên nghĩ rằng trong tương lai không xa, mặt đường sẽ được làm rộng ra, đi lại sẽ dễ dàng hơn và thành phố của chúng ta sẽ đẹp hơn rất nhiều!” Mẹ liền tưởng một chút nhé: “Những cái mụn trên mặt con kia, ai dám nói là nó không đẹp, đó chính là dấu hiệu báo con gái của mẹ đã đến thời kỳ đẹp nhất của thời con gái, những cái mụn đó sẽ nhanh chóng biến mất, và mọi thứ sẽ trở lại tốt đẹp hơn trước. Mặc dù trong thời điểm hiện tại cái mụn hay việc sửa đường mang lại nhiều phiền toái cho con, nhưng dự báo rằng sắp tới chúng ta sẽ có thêm những con đường rộng và đẹp hơn. Khi con nghĩ đến lúc đó tự nhiên con sẽ không cảm thấy khó chịu khi hiện tại mọi thứ còn dang dở, cũng như vậy nhiều năm sau con sẽ thấy những cái mụn đó cũng là những kỷ niệm đẹp.” Cô con gái gật gù đầu đồng ý với mẹ.

Dương nhiên khi muốn con trẻ có cái nhìn xa hơn và rộng hơn cha mẹ cũng nên là người đầu tiên có tầm nhìn xa rộng.

CHA MẸ ẢNH HƯỞNG ĐẾN CON CÁI NHƯ THẾ NÀO?

Lời dành cho cha mẹ:

Mặc dù tình yêu của cha mẹ dành cho con gái là như nhau, nhưng mức độ ảnh hưởng

của tình yêu đó tới các bé gái lại không giống nhau. Có thể nói, bé gái là sự nối tiếp cuộc sống của cha mẹ, do đó cha mẹ là tấm gương cho các bé gái, tâm hồn của cha mẹ quyết định tới khi chất và tinh thần của các bé gái. Tình yêu của người mẹ đại diện cho tình cảm của con người và xã hội, trong khi đó tình yêu của người cha lại là cái trụ của sự trưởng thành, tình yêu của người cha luôn biểu trưng cho sự nghiệp, tư tưởng, ý chí phấn đấu và nghị lực vượt qua gian khổ. Với những bé gái trưởng thành trong gia đình có sự ảnh hưởng cân bằng giữa tình yêu của cha và mẹ, chúng có cái nhìn thực tế và lý giải hợp lý về xã hội, về quan hệ giữa người với người, có khả năng hiểu được hàm ý của cuộc sống hạnh phúc.

Một mặt, sự phát triển của các bé gái bị ảnh hưởng di truyền từ cha mẹ chúng; mặt khác, trong quá trình trưởng thành, chúng luôn ở bên cha mẹ, quan sát và cảm nhận được những hành động của cha mẹ, tự nhiên chúng sẽ hình thành những thói quen và hành vi chịu sự ảnh hưởng của cha mẹ, kể cả tính tình.

Vì tính cách không giống nhau, nên khả năng ảnh hưởng của cha hoặc mẹ tới con trẻ cũng khác nhau. Người mẹ là đối tượng mô phỏng của con gái, hơn nữa do sự tiếp xúc thường xuyên trong cuộc sống hàng ngày nên họ có rất nhiều ảnh hưởng tới các mặt của bé gái. Tự bản thân các bé gái cũng cảm nhận được những đặc điểm được thừa hưởng từ mẹ mình. Có thể nói, người mẹ là hình mẫu của các bé gái, đa phần tính cách của các bé gái trưởng thành đều có sự kế thừa từ người mẹ. Do có sự tương đồng tính cách, xét trên một mức độ nào đó thì người mẹ càng dễ dàng hiểu được tâm lý của con gái.

Đặc điểm của các bé gái và bé trai không giống nhau, phần lớn cũng do sự ảnh hưởng từ người mẹ. Cuộc sống của các bé gái cũng phức tạp hơn các bé trai, khi bước vào tuổi dậy thì, hàng tháng các bé gái sẽ có chu kỳ sinh lý, trong khi các bé trai lại không “nhiều vấn đề” đến vậy. Cuộc đời của mỗi bé gái ngoài sự nghiệp, gia đình thì còn có một nhiệm vụ quan trọng là làm mẹ trong tương lai.

Ở đây có ba sai lầm trong hình thức giáo dục: một là dạy các bé gái rằng chúng sẽ phụ thuộc vào các bé trai vì yếu tố sức khỏe; hai là dạy chúng cần phải bỏ qua sự nghiệp của bản thân; ba là dạy chúng rằng đàn ông không thể ở nhà chăm sóc con cái.

Với các bé gái, ảnh hưởng của người cha càng đặc biệt quan trọng. Từ hình ảnh của người cha các bé gái sẽ hiểu quyền uy, quyền lực, năng lực, lao động, quan hệ xã hội, tiền bạc, mạo hiểm, tính quyết đoán và lòng tự trọng.

Kiên quyết nói “không” cũng là nhiệm vụ của người cha. Người mẹ là cao thủ trong đàm phán, khi có xung đột người mẹ sẽ tìm ra ngay vấn đề đàm phán: “Tại sao con không nghe lời mẹ? Nếu con không nghe lời mẹ thì mẹ mặc kệ con!” Do đó, đương nhiên qui tắc sẽ do người cha quyết định.

Trong tiệm ăn, một bé gái xinh xắn đang ngồi ăn tối cùng cha, “bố ơi, con ăn quá hổng, không ăn rau súp lơ đâu.”

“Con mau ăn súp lơ đi, nhiều chất dinh dưỡng lắm đấy!” Người cha ân cần nói với con gái.

“Con xin bố, con xin mà không được sao?” Bé gái vùng vằng không đồng ý.

“Không được!” Người cha nghiêm mặt nhìn con.

“Con đã nói xin rồi bố vẫn không đồng ý ư?” Bé gái có vẻ tức giận.

“Được rồi, bố sẽ ăn hết hộ con được chưa?”.

Cuối cùng, người cha cũng phải nhượng bộ để cho con được vui vẻ, nhưng bé gái nào cũng rất tinh nhanh, nếu người cha luôn có những lời lẽ nhượng bộ hay đàm phán kiểu này thì càng khiến chúng trở nên tinh ranh, cho đến khi bản thân chúng không muốn làm một việc gì, chúng sẽ chọn cách trốn tránh. Nếu người cha kiên quyết ngay từ đầu thì con trẻ sẽ hiểu qui tắc đó.

Trong cuộc sống, đa số con gái thường không mấy để ý đến lời của mẹ, nhưng chỉ cần cha nói một tiếng là chúng đều lắng nghe, nguyên nhân cũng vì mẹ nuông chiều con gái hơn cha. Nhưng trong cách cư xử cũng nên linh hoạt, không nên việc gì cũng quyết định nói “không”, đó là trách nhiệm của cha.

Một phát hiện của các chuyên gia giáo dục gần đây cho rằng: Cha hiểu con trẻ hơn mẹ, do đó mục tiêu nuôi dưỡng càng rõ ràng hơn. Trên thực tế, yêu cầu càng nghiêm khắc, phương pháp càng gần gũi thì càng có lợi cho sự phát triển của con trẻ. Nhưng tình yêu của người cha lại biểu hiện ở việc quá kỳ vọng vào con trẻ, nên các bé gái cũng là nguyên nhân khiến cha mẹ trở nên căng thẳng.

Chính bản thân tôi cũng có nhiều tiến bộ khi nhận được sự giáo dục từ bố mình. Đại não của bé gái có thể đảm nhận được rất nhiều yếu tố cảm xúc và cảm giác, nó giúp đưa trẻ hiểu và kiểm soát tình cảm của chính mình, duy trì sự cân bằng tinh thần. Nếu tính cách của bé gái có phần kém cỏi thì chính người cha sẽ có yêu cầu cao hơn, khác với mẹ. Bố nhấn mạnh việc kiểm soát cảm xúc, từ đó có thể sử dụng các phương pháp mạnh mẽ hơn để dạy bé gái tự mình khắc phục điểm yếu của chính mình.

Có thể nói, trong việc phát triển tình cảm của con gái thì vai trò của cha rất quan trọng. Người cha là “người bạn trai” đầu tiên của con gái, việc đánh giá của cha đối với con gái có ảnh hưởng rất lớn. Một hiện trạng giáo dục trong gia đình cho thấy, người cha thường không để ý đến phát triển sinh lý của con gái, trong khi đó các bé gái khi trưởng thành rất cần nghe lời khuyên bảo từ phía khác phái. Nhiều nghiên cứu cho rằng, các bé gái càng tin tưởng người khác phái thì chúng càng thông minh. Đặc biệt là thời kỳ dậy thì, bé gái có thể dựa vào tình yêu thương, sự quan tâm của người cha để từ đó xây dựng quan hệ với mọi người. Đó là những điều mà các bậc làm cha không thể xem nhẹ trong việc giáo dục con gái.

Có được một người bố luôn tôn trọng và yêu thương, che chở thì những bé gái sẽ luôn tin tưởng “một nửa” của mình trong tương lai sẽ hiểu, thông cảm và chân thành với mình, điều này giúp cho các bé gái luôn cảm nhận cuộc sống có ý nghĩa.

Thành tích học tập và năng lực học tập của các bé gái cũng liên quan tới cha mình, đặc biệt môn số học, đọc hiểu và khả năng tư duy logic, kinh tế học đều được di truyền từ người

cha.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ nên hoàn thành tốt vai trò của mình.

Trước mặt con gái, cha mẹ đều có vai trò như nhau, cha mẹ phải là người hướng dẫn con trong từng lời nói và hành động, gợi mở cho con những kiến thức trong cuộc sống. Không những vậy, cha mẹ còn là người lãnh đạo tâm lý, khi con trẻ gặp khó khăn nên kịp thời giúp đỡ.

Mặt khác, do có sự khác biệt về tính cách và giới tính, nên cha hoặc mẹ lại có những ảnh hưởng khác biệt tới cuộc sống của con trẻ.

Thứ hai, người mẹ phụ trách kế hoạch chi tiết cho cuộc đời con gái.

Trách nhiệm của mẹ không những chăm lo giáo dục con gái mà còn chỉ đạo và quan tâm tới con về tinh thần và nhận thức. Trong quá trình này, người mẹ nên dựa vào những kinh nghiệm cuộc sống để phát huy những ưu điểm trong tính cách của con gái, xem xét toàn diện để có thể đưa ra cho con trẻ những kế hoạch khả thi nhất, tránh cho con bị lầm đường lạc lối. Nhà văn nổi tiếng của Nga Lev Tolstoy có nói: “Giáo dục con trẻ bản chất là giáo dục bản thân mình, giáo dục bản thân mình là phương pháp giáo dục hiệu quả nhất tới con trẻ”. Cũng có nghĩa, người mẹ là tấm gương để con gái noi theo, ảnh hưởng tới hành vi lời nói của con gái, do đó người mẹ cũng nên xem xét lại bản thân, cùng con tiến bộ hơn.

Người mẹ cần khuyến khích và cổ vũ con gái thường xuyên tham gia vào các hoạt động để chúng có điều kiện phát huy những khả năng còn hạn chế,

Thứ ba, người cha cần tạo cho con gái suy nghĩ lý tính.

Rất nhiều ông bố nhận ra rằng mình rất khó đảm nhiệm vai trò làm bố, khó hơn rất nhiều so với trường tượng. Trên thực tế thì đúng là như vậy, giáo dục gia đình cũng là một môn học khó, để nắm được môn học này người cha cần phải học tất cả các kiến thức có liên quan tới giáo dục gia đình. Hiện nay, tốc độ phát triển của các phương tiện truyền thông rất nhanh, nhiều tạp chí, chương trình truyền hình, quảng cáo đều phổ cập kiến thức giáo dục gia đình, nó giúp cho các ông bố nắm được qui luật phát triển của chính con cái mình, hiểu rõ nội dung, yêu cầu và mục tiêu của giáo dục nhà trường, nâng cao chất lượng giáo dục gia đình.

Thứ tư, quan hệ bình đẳng vợ chồng trong gia đình là thông điệp gửi tới các bé gái: Vị trí và mức độ được tôn trọng của nam giới và nữ giới.

Ngay từ nhỏ, các bé gái đã có thể cảm nhận được mối quan hệ của mình với gia đình - quan hệ mẫu tử, phụ tử. Hình thái quan hệ của chúng với mọi người xung quanh sẽ bắt nguồn từ hình thái quan hệ trong gia đình đó, cũng bao gồm quan hệ giữa cha và mẹ. Khi trẻ còn nhỏ, quan niệm về quyền lực và quyền uy trong gia đình sẽ ảnh hưởng tới quan điểm giá trị của chúng. Nếu cha mẹ bình đẳng trong việc đưa ra các quyết định quan trọng

trong cuộc sống gia đình thì các bé gái luôn cảm thấy tự tin và muốn khẳng định bản thân.

Tóm lại, sau khi chào đời, xã hội đầu tiên mà đứa bé tiếp xúc chính là gia đình, cha mẹ là những người thầy đầu tiên. Cha mẹ cần phải có vai trò và trách nhiệm như nhau trong việc chăm sóc, nuôi dạy con trẻ. Để nuôi dưỡng một bé gái có phẩm chất đạo đức tốt cần dựa vào những ưu điểm trong tính cách của cha, mẹ, để tạo nên những ảnh hưởng khác nhau, khiến các bé gái biết yêu thương và chia sẻ, hiểu biết và cảm thông.

CHƯƠNG 2: TÍNH CÁCH QUYẾT ĐỊNH VẬN MỆNH

Tạo ra số phận tốt đẹp cho con gái Schiller⁽¹⁾ từng nói: “Sức hấp dẫn lớn nhất của người phụ nữ tỏa ra từ bản tính đôn hậu, nhu mì”. Một người phụ nữ hiền thực, sáng trong như ngọc mang đến sự ấm áp cho những người xung quanh và vận may cho chính mình. Vì thế, chúng ta phải phác họa và tô đậm thêm bản tính thuần khiết và dịu dàng vốn có của các bé gái, để tấm lòng lương thiện và trái tim ấm áp yêu thương đưa các bé tới chân trời hạnh phúc.

DIU DÀNG, NHU MÌ LÀ ĐỨC TÍNH TRỜI BAN CỦA CÁC BÉ GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Dịu dàng, nhu mì là vẻ đẹp tính cách khiến nhiều người phải si mê, đó cũng là thứ năng lượng huyền bí có khả năng chinh phục thế giới. Vì vậy, các bậc phụ huynh cần chú ý trong việc nuôi dưỡng các bé gái, không nên bỏ qua tính cách đáng quý này.

Có thể nói, xã hội đã định vị tính cách dịu dàng, nhu mì cho các bé gái và nhấn mạnh vẻ đẹp của người con gái nằm ở sự dịu dàng, nhu mì. Một số cha mẹ cho rằng, con gái quá dịu dàng sẽ dẫn đến mềm yếu, khiến các bé gặp nhiều bất lợi trong cuộc sống, vĩnh viễn không tự lập, luôn phải dựa vào người khác. Nhưng trên thực tế, bản tính độc lập không có nghĩa là phải từ bỏ bản tính dịu dàng, nhu mì. Chính tính cách này của phụ nữ có sức mạnh hơn nhiều bản tính mạnh mẽ vốn có của đàn ông, vì thế khả năng chinh phục thế giới cũng lớn hơn bội phần.

Điều quan trọng hơn, đức tính dịu dàng của người con gái là vũ khí tối quan trọng để có được hạnh phúc. Dịu dàng là trí tuệ và mỹ đức làm người; dịu dàng là nghệ thuật và sức mạnh của tình yêu. Trong xã hội cạnh tranh gay gắt và khốc liệt ngày nay, dù là nam hay nữ, ai ai cũng luôn mong đợi ở nơi mình sống tràn ngập tình yêu thương dịu dàng và ấm áp.

5 tuổi nhưng cô bé Lan Xảo dường như không có chút yếu đuối nào như các bé gái khác. Tính tình cô bé rất mạnh mẽ, hay cáu giận, thích la hét, cẩu cấn và đá đập, chùng như luôn bất mãn với tất cả mọi người, khiến bố cô rất bé phiền lòng.

Ở trường mầm non, Lan Xảo là một người bạn khó gần và hay gây gổ. Cô bé đánh bất cứ người bạn nào mình không ưa mà chẳng cần phân biệt phải trái trắng đen. Vì không có bạn nên càng ngày Lan Xảo càng không thích đi học. Nhưng ở nhà, Lan Xảo cũng chẳng thấy vui vì cô bé nhận ra rằng mình chẳng có niềm vui nào như mong muốn cả.

Mẹ Lan Xảo biết như vậy sẽ vô cùng bất lợi cho sự trưởng thành của cô bé sau này, nhưng không làm cách nào được, chỉ đành lặng lẽ thở vắn than dài. Một hôm, mẹ Lan Xảo tâm sự nỗi muộn phiền trong lòng với một người bạn là chuyên gia giáo dục nhi đồng. Bà nói: “Tớ vốn dĩ chỉ muốn Lan Xảo mạnh mẽ một chút, bởi vì bản thân tớ đã quá nhu nhược, nên không muốn con gái mình cũng vậy. Tớ thường nói với con: “Con đừng sợ gì cả, con chính là người mạnh nhất, khi ai đó bắt nạt con, con nhất định phải cho người đó thấy con thật mạnh mẽ và cứng rắn”. Tớ có ngờ đâu con nó lại trở nên tình quái, hách dịch như thế!”

Người bạn gật đầu tỏ vẻ đã hiểu một phần nguyên nhân và hỏi: “Thế bình thường, có phải nhà cậu luôn làm theo lời con?” Mẹ Lan Xảo nghĩ một chút rồi gật đầu: “Ừ, tuy không phải cố ý nhưng vợ chồng tớ rất chiều con”.

- “Trong lúc mang thai hoặc sau khi sinh cháu, gia đình cậu có xảy ra biến cố nào không?”

Mẹ Lan Xảo nói với chút hoài nghi: “Có, sau khi tớ mang thai không lâu thì khủng hoảng kinh tế ập tới, nhà máy phải sa thải một lượng lớn công nhân và thế là tớ thành người thất nghiệp. Khoảng thời gian đó, tớ vô cùng u uất và buồn rầu, lúc nào cũng cảm thấy ông trời thật bất công. Thật ra, cũng bởi tớ yếu đuối quá nên mới vậy”.

“Vậy thì lỗi là do cậu, tâm trạng u buồn không dứt của cậu đã ảnh hưởng tới sự phát triển tính cách và cảm xúc của cháu trong một thời gian dài, khiến cháu thường xuyên

biểu hiện tính cách cục cằn, hung bạo, hay cáu giận và cô độc. Hơn nữa, sau khi sinh cháu, cậu lại khắc sâu vào đầu óc cháu mong muốn trở thành một người mạnh mẽ và cứng rắn nên đã tạo cho cháu những tính cách như bây giờ”.

Thực ra, Lan Xảo hay gây gổ và hiếu chiến như vậy là do cô bé thiếu cảm giác an toàn. Cô bé thường xuyên cảm nhận nỗi lo lắng trong lòng mẹ, thêm vào đó, mẹ luôn muốn cô bé trở thành một người mạnh mẽ. Tất cả những điều ấy đã hình thành nên một cảm giác lệch lạc trong tâm hồn non nớt của cô bé, khiến cô bé cho rằng, khắp nơi trên thế giới này đâu đâu cũng có kẻ địch nên luôn phải cẩn trọng để tránh người ta bắt nạt.

Hay gây gổ và hiếu chiến không phải là bản tính của con gái, điều này do hoóc-môn nữ giới quyết định cũng như hoóc-môn nam giới quyết định bản tính mạnh mẽ và thích tấn công như những “đầu sỏ” của đàn ông. Chính hoóc-môn nữ giới đã kích hoạt bản vẽ chi tiết gen nhiễm sắc thể nữ giới để hoạch định tương lai cho người phụ nữ trước khi họ được sinh ra, để rồi cuối cùng phát triển thành hệ thống tiếp nhận hoóc-môn nữ giới. Hoóc-môn mang nét tính cách dịu dàng chính là hoóc-môn quan trọng nhất trong số đó.

Không xét về yếu tố sinh lý mà chỉ xét về yếu tố tâm lý xã hội thì một người con gái có tính cách dịu dàng luôn được chào đón hơn một người con gái có tính cách dữ dằn.

Một người phụ nữ nếu thiếu nét dịu dàng sẽ làm mất đi sức hấp dẫn và sự tỏa sáng của trí tuệ. Dịu dàng là vũ khí riêng của phụ nữ. Mỗi khi người phụ nữ dịu dàng cất tiếng nói, mọi người xung quanh sẽ say sưa và mê mải lắng nghe lời ngọt ngào của cô. Bởi thế, chúng ta không được để các bé gái thiếu nét dịu dàng.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, giúp các bé hiểu thế nào là dịu dàng.

Tính cách dịu dàng của người con gái biểu hiện ở: thấu hiểu lòng người, biết khoan dung và nhường nhịn, hòa nhã khiêm tốn, tôn trọng và lễ phép với mọi người, hiền dịu, ôn tồn nhã nhặn, tỉ mỉ tinh tế, kín đáo, uyển chuyển, thâm trầm, trong sáng, chân thành và nhiệt tình. Có người phụ nữ luôn hiền lành như những chú hươu, cũng có người phụ nữ giống như một dòng suối mát trong và ngọt lành, tính cách dịu dàng, hiền thực tỏa ra từ hình dáng bên ngoài lẫn vẻ đẹp bên trong. Tính cách dịu dàng của người phụ nữ được biểu hiện một cách phong phú như những đóa hoa điểm lệ làm ngây ngất tâm hồn và say mê trái tim con người. Cha mẹ cần giảng giải cho bé gái định nghĩa sự dịu dàng, giúp các bé hiểu rõ sự khác biệt của dịu dàng với yếu đuối nhu nhược, để các bé không đi lầm đường.

Thứ hai, khi giáo dục con, cha mẹ không được quá hung dữ.

Trong quá trình giáo dục con, nếu cha hoặc mẹ có những biểu hiện cộc cằn, thô bạo, hung dữ hoặc bản thân có tính cách quá quyết liệt thì lâu dần, con trẻ cũng trở thành một người như vậy. Do đó, cha mẹ cần chú ý tới cử chỉ, lời nói và hành vi của mình để cùng con trẻ bước đi trên con đường trưởng thành.

Con trẻ có tính phản kháng rất mạnh, nhưng cha mẹ nên biết rằng, một nhà điêu khắc

tài ba và sáng suốt sẽ chạm khắc đồ vật theo dáng hình ban đầu của nó mà không chạm khắc theo những nét vẽ mình tưởng tượng. Chúng ta không thể không bồi dưỡng nét tính cách dịu dàng, ấm áp cho các bé gái, tính cách và tâm trạng của người mẹ cùng phương thức hành động của người cha sẽ ảnh hưởng tới tính cách của con trẻ, vì thế, các bậc phụ huynh hãy chú ý tới hành vi và ngôn từ của mình.

VẬN MAY LUÔN MỈM CƯỜI VỚI NGƯỜI CON GÁI BIẾT KHOAN DUNG, ĐỘ LƯỢNG

Lời dành cho cha mẹ:

Mỗi con người đều tỏa ra quanh mình một trường khí, biểu hiện bên ngoài của trường khí ấy chính là khí chất mà mọi người thường hay nói tới. Người có tính cách khác nhau, trường khí cũng khác nhau. Phụ nữ vốn là sứ giả hòa bình của thế giới, quanh người con gái biết khoan dung độ lượng luôn tràn ngập bầu không khí hài hòa và cân bằng, ngược lại một phụ nữ ương gàn không thể dung hòa với bất cứ tính cách nào ở bất cứ đâu. Nếu nói về hạnh phúc, nó chỉ mỉm cười với những người con gái biết khoan dung độ lượng, thì các bậc cha mẹ nên vun đắp đức tính khoan dung, nhân hậu cho con.

Khoan dung, độ lượng là một trong nhiều đức tính tốt đẹp mà bạn nữ cần có, bởi nó mang lại sức hấp dẫn lạ kỳ và bao điều may mắn.

Khoan dung là một nghệ thuật giao tiếp có sức mạnh thẩm thấu các mối quan hệ, xóa bỏ khoảng cách giữa đôi bên, xua tan lòng nghi kỵ và tăng cường hiểu biết lẫn nhau. Người con gái biết khoan dung chắc chắn là người con gái được chào đón nhất. Lòng khoan dung là chìa khóa để mở cửa hai tâm hồn khép kín, nó giống như một chất điều hòa trong suốt và dịu nhẹ giúp hai bên cảm biết và dung hòa vào nhau. Tấm lòng độ lượng khiến người phụ nữ có được nhiều bạn tri âm và cảm nhận cuộc đời thêm sâu sắc hơn.

Tấm lòng của nữ giới dường như hẹp hơn nam giới, nhưng đó không phải là bản tính trời sinh mà là do hiểu lầm của xã hội gây nên. Xã hội thường đòi hỏi người đàn ông phải có trái tim rộng mở và chấp nhận sự hẹp, ích kỷ của nữ giới, lâu dần trở thành thói quen khiến phụ nữ biến thành kẻ “đo lọ nước mắm, đếm củ dưa hành”. Nếu cha mẹ không tích cực giáo dục con, e rằng không có cách nào giúp con trở thành người khoan dung, độ lượng.

Nha Nha được mẹ mua cho một cuốn sách có tên “Đoán xem mình yêu bạn tới chừng nào”. Giờ ra chơi, Nha Nha giờ sách ra và say sưa đọc. Thấy Thỏ con đang rộng hai cánh

tay của mình hết mức để nói với mẹ: “Mẹ ơi, con yêu mẹ nhiều như thế này này”, Nha Nha lòng đầy hứng khởi và nghĩ, tối nay về nhà mình cũng phải nói với mẹ như vậy. Đang miên man nghĩ tới mẹ, Nha Nha chợt thấy một giọt nước long lanh rơi xuống, làm cuốn sách ướt đầm vệt nước.

Thì ra, cô bạn cùng bàn của Nha Nha cũng đọc được dòng chữ ấy, xúc động đến nỗi hoa chân múa tay để thể hiện “mình yêu mẹ biết bao nhiêu”. Chẳng may, cô bé không cẩn thận làm đổ chai nước chưa đầy nắp, thế là nước chảy tràn vào sách của Nha Nha. Nha Nha lửa giận bùng bùng, gào khóc đòi bắt đền cuốn sách mới mặc cho cô bạn cùng bàn hết lời giải thích và xin lỗi. Cuối cùng, Nha Nha đành đành nộ khí đem sự việc kể với cô giáo chủ nhiệm. Vậy là, cô bạn cùng bàn bị cô giáo mắng.

Buổi tối về nhà, Nha Nha đang rộng hai tay thể hiện tình yêu với mẹ. Mẹ Nha Nha vui lắm! Rồi Nha Nha kể cho mẹ nghe chuyện cô bạn cùng bàn làm ướt sách của mình. Nghe xong, mẹ nghiêm khắc nói với Nha Nha: “Nếu con cũng phạm lỗi như thế mà bạn cùng bàn của con gào khóc đòi con bắt đền, rồi mách cô giáo chủ nhiệm để bị phê bình, con có thấy thoải mái không?”

Nha Nha nghĩ một lúc rồi ương bướng nói: “Nếu là con, con cũng cảm thấy hơi ảm ức một chút, nhưng vấn đề là bạn ấy sai cơ mà, có phải con đâu. Mẹ, ban này chẳng phải mẹ nói mẹ rất yêu con ư? Chẳng lẽ, mẹ lại không yêu con, mẹ yêu bạn cùng bàn của con?”

“Mẹ yêu con, điều đó tất nhiên rồi. Mẹ luôn nghĩ, con là một cô bé biết khoan dung độ lượng rất đáng yêu, nhưng việc hôm nay con làm là hơi quá đáng, vì ai cũng có những lúc phạm lỗi do bất cẩn. Con còn nhớ lần con đánh vỡ chiếc bình pha cà phê mẹ vừa mua không? Khi đó, mẹ có tính toán so đo với con không nào?”

Nha Nha ngượng ngùng cúi đầu. “Mẹ nói con nghe nhé, con nên đối xử với mọi người một cách hòa nhã, dịu dàng, thân thiện, đừng nên so đo tính toán, nhất là đối với bạn cùng học với con, con càng phải biết khoan dung, độ lượng và tha thứ. Như việc xảy ra hôm nay, con nên bảo bạn “Không sao đâu cậu à!”, như thế con gái mẹ mới trở thành một cô bé vui vẻ được thầy yêu bạn mến”.

Khoan dung cũng là một trong những điều cần học để tu thân dưỡng tính. Khoan dung giúp con người gạt bỏ nỗi âu sầu phiền muộn, kìm nén nỗi căm ghét hận thù, làm dung hòa mối tranh chấp ta – địch, tránh những hiềm khích nghi kỵ. Tố chất nữ tính không chỉ quyết định tố chất bản thân người phụ nữ mà còn quyết định tố chất của gia đình và con cái cô ấy sau này. Do đó, khi nuôi dạy con gái, các bậc cha mẹ cần chú trọng giáo dục tố chất cho con ngay từ thuở còn thơ. Và khoan dung là một trong những điều không thể thiếu.

Mẹ của Nha Nha quả là một người biết dạy con. Sự việc lần ấy đã để lại những ấn tượng thật sâu sắc trong lòng Nha Nha, giúp cô bé hiểu được thế nào là khoan dung, độ lượng, để dần học cách nhân từ với người khác trong cuộc sống sau này.

Khoan dung, độ lượng khiến nữ giới đạt được cảnh giới cao nhất và có được một tâm hồn trong sáng, thuần khiết nhất. Người con gái biết khoan dung giống như tia nắng mùa hạ xua tan lạnh giá trái tim người khác, để tâm hồn mình cũng tràn ngập ánh sáng ấm áp.

Biết khoan dung, độ lượng, phụ nữ sẽ chẳng mấy khi nóng giận hoặc gây ồn ào, và càng không gây mâu thuẫn với người khác. Tâm thái của họ luôn khỏe mạnh. Do đó, họ mãi sống trong niềm vui tự tại, sáng khoái và thoải mái, không biết tới muộn phiền.

Phụ nữ thường nhỏ nhen hơn đàn ông là vì, cha mẹ họ bao giờ cũng nghĩ, con gái bản tính vốn yếu mềm, nhu nhược, nếu không dạy con biết giành lấy thế mạnh thì con mãi mãi ở vào thế yếu, bị dập vùi cả tính, khiến con không cảm nhận được chút tình cảm hay sự xúc động mạnh mẽ nào. Thực ra, đó là một quan niệm sai lầm.

Bản tính trời sinh của phụ nữ là mẫn cảm, nên họ thường cảm thấy ảm ức mỗi khi bị đối xử thiếu công bằng. Đặc biệt, những người con gái phải sống trong la mắng thường xuyên sẽ chọn cách đáp trả mà không chấp nhận cúi mình. Điều đó cũng khiến phụ nữ khó lòng khoan dung.

Nhưng, một người lòng dạ hẹp hòi liệu có thể thay đổi để trở nên khoan dung? Nhất là với phụ nữ, nếu lòng dạ hẹp hòi, chỉ biết ghi thù nhớ hận không những làm ảnh hưởng tới mối quan hệ giao tiếp của bản thân mà còn mang bao điều bất lợi tới cho cuộc sống hôn nhân sau này, do đó, là cha mẹ, chúng ta nhất định phải giúp con gái học được cách khoan dung.

Đương nhiên, khoan dung độ lượng không phải là yếu mềm, chùn bước hay cả nể, càng không phải là vô nguyên tắc. Tấm lòng khoan dung độ lượng chân chính là lùi để tiến, mọi sự nhường nhịn đều phải thực hiện theo nguyên tắc nhất định, người biết khoan dung độ lượng thật sự phải nắm quyền chủ động trong tay mình.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ phải làm gương cho con.

Cha mẹ sao con làm vậy, nếu cha mẹ không phải là người khoan dung độ lượng thì con cái lẽ nào không thành kẻ hay suy bì? Do đó, trước tiên cha mẹ phải học được đức tính khoan dung. Người làm cha mẹ không thể dạy con những câu như: “Người khác bắt nạt con, con nhất định phải ăn miếng trả miếng”. Đương nhiên, cha mẹ cũng không thể bắt con phải khoanh tay làm ngơ mỗi khi bị bắt nạt, nhưng bạn hãy suy nghĩ kỹ càng để tìm ra biện pháp giải quyết tốt hơn hai chữ “báo thù”.

Thứ hai, dạy con biết đặt mình vào vị trí người khác để suy nghĩ.

Tất cả mọi người đều mong muốn kết thân với người hiểu đạo lý và biết nhường nhịn, không muốn giao du với người hay xét nét, chì chiết mình thế này hay thế khác. Chẳng ai yêu thích một đứa trẻ không biết lý lẽ, bởi thế, là cha mẹ, chúng ta nên dạy con phải biết đặt mình vào vị trí người khác để suy nghĩ.

Có thể đứng trên lập trường của đối phương để suy xét vấn đề sẽ thấu hiểu mâu thuẫn giữa đôi bên một cách thật sáng suốt và căn nguyên cách đối xử của đối phương với mình. Thấu hiểu đối phương giúp chúng ta tránh được rất nhiều mâu thuẫn không cần thiết.

Thứ ba, nói với con rằng, ai cũng có khuyết điểm.

Các bậc cha mẹ nên dạy con hiểu, là ai cũng có nhược điểm, không ai hoàn hảo. Vì thế, khi chơi với các bạn cùng học hay các bạn cùng trang lứa, con phải biết tìm điểm chung, gác lại bất đồng để giảm thiểu mâu thuẫn. Những người bao dung, độ lượng và luôn muốn người khác thể hiện bản chất con người thật của mình thường có sức mạnh làm lay động người khác, khuyến khích người khác tích cực tiến lên phía trước.

Thứ tư, phát hiện và thừa nhận giá trị của người khác.

Cha mẹ nên dạy con dũng cảm phát hiện và thừa nhận ưu điểm, sở trường của người khác, để học hỏi điều tốt đẹp của con người đó. Như thế, con vừa dễ dàng hòa nhập vào mối quan hệ xã hội, vừa có thể nâng cao năng lực của bản thân, tại sao chúng ta lại không khích lệ con?

Thứ năm, khuyến khích con tích cực giao lưu cùng các bạn.

Giao lưu tất sẽ nảy sinh mâu thuẫn, nhưng con trẻ chỉ có thể học được đức tính khoan dung độ lượng khi hòa mình vào các mối quan hệ, bởi lẽ con người vốn dĩ phải hợp tác với nhau. Nếu không có tấm lòng khoan dung độ lượng, chúng ta sẽ khó có mối quan hệ tốt đẹp?

Các bé gái nhận thức xã hội thông qua việc xây dựng các mối quan hệ, vì thế, nếu có thể để con sống trong môi trường tập thể và giao lưu với bạn bè nhiều hơn, tự nhiên con sẽ học được đức tính khoan dung độ lượng.

Xã hội hiện đại ngày nay luôn nhấn mạnh “phải lấy người làm gốc”, khiến người con gái trở nên khoan dung và cởi mở hơn, giúp ích rất nhiều cho sự phát triển trong tương lai của họ. Vì vậy, là cha mẹ, chúng ta cần dạy con gái biết thấu hiểu người khác, để từ đó cảm nhận sâu sắc ý nghĩa của khoan dung, độ lượng và niềm hạnh phúc mà nó mang lại.

PHỤ NỮ CẦN CÓ TẤM LÒNG NHÂN ÁI

Lời dành cho cha mẹ

Chúng ta sẽ đối xử như thế nào với một cô gái có tấm lòng nhân ái? Có phải ngoài tôn trọng và yêu mến, chúng ta còn thầm cầu mong cuộc sống sẽ mang thật nhiều hạnh phúc đến cho cô ấy? Đúng vậy, một người con gái có tấm lòng nhân ái thường nhận được nhiều tình cảm yêu mến, lẽ nào cô gái ấy không hạnh phúc? Vì vậy, dạy con biết nhân ái

chính là vun đắp hạnh phúc cho con.

Tại Mỹ có cuộc thi “Bé nào giàu lòng yêu thương nhất?”, phần thắng thuộc về một bé gái mới lên bốn tuổi. Khi phóng viên hỏi mẹ cô bé về phương pháp giáo dục con, mẹ cô bé kể cho phóng viên nghe câu chuyện sau:

“Năm cô bé lên hai tuổi, ông lão hàng xóm không may mất đi người vợ rất mực yêu thương. Lòng đầy thương xót và bi ai, ông lão đóng cửa ngôi nhà khóc trong đau đớn. Một nỗi buồn khôn tả xâm chiếm tâm hồn cô bé khi nghe tiếng khóc của ông lão nhà bên. Rồi cô bé sang nhà ông lão và lặng lẽ nhìn ông lão khóc.

Mẹ cô bé thấy con sang nhà hàng xóm liền đi theo. Nhìn dáng vẻ đầy đau khổ của ông lão, người mẹ không nói nên lời, lặng lẽ nhỏ lệ theo ông lão. Thấy mẹ khóc, cô bé cũng lặng lẽ cúi đầu khóc theo. Hai mẹ con lặng lẽ khóc và chỉ trở về nhà cho đến khi ông lão không khóc nữa.

Về tới nhà, người mẹ hỏi cô bé, tại sao lại khóc theo mẹ, cô bé trả lời: “Bởi vì ông cần hai mẹ con mình khóc cùng mẹ ạ!” Nghe xong, người mẹ hiểu ra rằng, lòng nhân ái đã bắt đầu bén rễ trong lòng con trẻ, sự gợi ý của mẹ chỉ là ánh mặt trời và giọt mưa tưới cho mầm non ấy phát triển.

Chúng ta ai cũng biết rằng, phụ nữ vốn giàu cảm thông, sự cảm thông ấy cũng là một hình thức biểu hiện của lòng nhân ái. Lòng nhân ái ấp ủ và nuôi dưỡng sự trưởng thành của nhân loại, lòng nhân ái khiến con người trở nên lớn mạnh hơn.

Vậy mà, lòng nhân ái thường dễ bị bỏ quên trong quá trình giáo dục con gái của các bậc cha mẹ. Bởi lẽ, nhiều phụ huynh cho rằng, nhân ái là dang hiến, mà dang hiến nhiều khiến con gái mình thiệt thòi. Thực ra, điều này thể hiện quan điểm coi con gái là phận yếu mềm, một cách nghĩ vốn không công bằng với nữ giới. Nó sẽ làm hỏng tính cách của các bé gái, khiến các bé gái tự coi mình là thân nhu nhược nên chỉ nghĩ cách bảo vệ mình mà không thể nhận thấy bao điều tốt đẹp trong một thế giới rộng lớn hơn.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ phải có lòng nhân ái.

Nếu cha mẹ không có lòng nhân ái, sự cảm thông thì con cái sao có thể sở hữu đức tính tốt đẹp đó? Ngay từ nhỏ, cha mẹ chỉ chú trọng mang đến cho con cuộc sống đủ đầy, ăn ngon mặc đẹp và hưởng thụ những điều tốt nhất, mà không quan tâm bồi dưỡng lòng nhân ái cho con, sau này, khi con lớn, chắc chắn sẽ trở thành một cô gái lạnh lùng vô cảm, thậm chí vô cảm ngay với cả cha mẹ sinh ra mình.

Nhà đạo đức nổi tiếng người Pháp Jean De La Bruyere từng nói: “Sự thỏa mãn tuyệt vời nhất là làm người khác thấy thỏa mãn”. Thỏa mãn người khác cũng là một biểu hiện của lòng nhân ái. Phụ nữ thường tinh tế và nhạy cảm, chỉ cần được cha mẹ hướng dẫn và giúp con cảm nhận được niềm vui khi giúp đỡ người khác, tự nhiên con sẽ biết tiếp tục phát huy tinh thần giúp người làm vui.

Thứ hai, để con được sống trong môi trường thân thiết và yêu thương.

Sinh ra và lớn lên trong bầu không khí yêu thương, con người dễ có được trái tim lương thiện và tấm lòng nhân ái. Là cha mẹ, chúng ta hãy giáo dục con bằng tình yêu thương, hãy biết giúp đỡ con và tạo ra môi trường gia đình đầm ấm trên bước đường con trưởng thành. Được hun đúc trong môi trường như thế, tất nhiên, con sẽ biết nhận ra bản tính lương thiện của mình và tự nguyện giữ gìn bản tính ấy.

Thứ ba, dạy con biết làm thế nào để trở thành người nhân ái, và vì sao nhân ái lại khiến mọi người hài lòng.

Những lời thuyết giáo đơn giản chẳng thể nào khiến con trẻ hiểu được hàm nghĩa của hai từ nhân ái. Vì thế, cha mẹ phải nắm bắt mọi chi tiết nhỏ trong cuộc sống cũng như cơ hội để giáo dục con, để con cảm nhận được thế nào là nhân ái trong từng tình huống cụ thể. Mỗi khi gặp trường hợp đặc biệt, cha mẹ có thể tùy cơ hành động, giải thích một cách đơn giản và cặn kẽ cho con, để con gái hiểu rằng, tất cả mọi người đều yêu mến những con người nhân ái.

Thứ tư, công nhận và khen ngợi nếu con có biểu hiện của lòng nhân ái.

Ngay từ khi còn rất nhỏ, lòng nhân ái của các bé gái đã dần biểu lộ. Xét từ góc độ giáo dục, con trẻ thường khắc sâu ấn tượng với những hành động được khẳng định và khen ngợi nên sẽ tình nguyện phát huy chúng. Do đó, cha mẹ nên công nhận biểu hiện của lòng nhân ái nơi con, để con biết rằng, cha mẹ mong con làm như thế và nhận ra tấm lòng lương thiện của con qua hành động.

LÒNG KIÊN TRÌ – BÍ QUYẾT NĂM GIỮ HẠNH PHÚC CỦA NỮ GIỚI

Lời dành cho cha mẹ:

Không có lòng kiên trì thì dẫu cho thành công hiển hiện ngay trước mắt cũng sẽ bỏ qua và chẳng thể nào nếm trải cảm giác thỏa mãn sau khi giành chiến thắng, những người phụ nữ như thế suốt đời không hạnh phúc. Ngược lại, những người phụ nữ biết bền tâm vững chí bao giờ cũng nắm chặt lấy dây hạnh phúc của mình. Kiên trì vừa là tính cách vừa là năng lực, vì thế cha mẹ nên tích cực bồi dưỡng đức tính quý báu này cho con gái, để con không bao giờ thỏa hiệp hay lùi bước trước bất kỳ khó khăn nào.

Theo kết quả nghiên cứu đối với 150 người có chỉ số EQ cao và khá thành công của nhà tâm lý học Mỹ Wilmond, lòng kiên trì là một trong những nhân tố không thể thiếu giúp họ vươn tới thành công. Chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn Phần mềm UFIDA Vương Văn Kinh đã tổng kết điều kiện thành công của mình trong một câu giản dị: “Cả đời chỉ làm một việc duy nhất. Tập trung và kiên trì. Muốn thành công trong bất kỳ lĩnh vực nào phải có quyết tâm say mê theo đuổi nó trong 10 năm. Thực ra, trong suốt cuộc đời mình, con người chỉ có thể làm tốt một việc”.

Từ đó có thể thấy tầm quan trọng của lòng kiên trì đối với cuộc đời mỗi con người. Kiên trì, đó là một năng lực để giữ hạnh phúc, mà hạnh phúc thường cách xa con người. Muốn có được hạnh phúc, chúng ta phải tiến gần tới nó, phải không ngừng rút ngắn khoảng cách tới nó. Chỉ có bền tâm vững chí chúng ta sẽ bước đến đích cuối cùng của hạnh phúc. Nhưng ngay cả khi hạnh phúc đã mỉm cười, chúng ta vẫn phải kiên định nắm giữ nó, bởi lẽ, chỉ một chút do dự cũng khiến hạnh phúc tuột khỏi tay. Không kiên trì thì thật khó có được hạnh phúc.

Các học giả về thành công coi lòng kiên trì là một tố chất ưu việt của con người và là một trong những tiêu chuẩn để đánh giá sự cân bằng và khỏe mạnh về tâm lý. Lòng kiên trì là một trong những nhân tố quan trọng và ảnh hưởng vô cùng to lớn đối với sự thành công cũng như bước đường đời của con trẻ sau này, vậy nên các bậc cha mẹ phải rèn luyện lòng kiên trì cho con. Muốn thế, bản thân cha mẹ phải có lòng kiên trì.

Do tác dụng của các yếu tố bên trong cơ thể, nam giới thường nhanh chóng có được cảm giác thỏa mãn đối với một nhu cầu hay nguyện vọng nào đó hơn nữ giới. Vì thế, dạy con gái lòng kiên trì không khó như dạy con trai. Tuy vậy, đó chỉ là phép so sánh thông thường, nếu trong quá trình trưởng thành của con gái, sự thỏa hiệp của cha mẹ mỗi khi con không muốn kiên trì tiếp tục sẽ khiến con thiếu lòng bền bỉ.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, dạy cho con biết có những việc con bắt buộc phải hoàn thành.

Mỗi khi con trẻ nỗ lực và hoàn thành xuất sắc một công việc nào đó, cha mẹ cần kịp thời khen ngợi con để rèn luyện và củng cố cho con thói quen kiên trì làm việc.

Trong cuộc sống hàng ngày, cha mẹ có thể rèn luyện đức tính kiên trì làm việc cho con từ những việc nhỏ như rửa bát, lau bàn, dọn phòng... Khi mới bắt đầu, con thường vừa làm vừa chơi, cha mẹ nên ở bên đôn đốc con, để con tập trung chú ý làm việc cho đến khi hoàn thành. Cần phải để con hiểu rằng, làm bất cứ việc gì cũng phải kiên trì tới cùng.

Thực ra, làm tốt một việc rất đơn giản, nhưng kiên trì làm tốt một việc lại vô cùng khó! Tại sao? Bởi có không ít công việc nhàm chán và tẻ nhạt, mà với những việc mình không thích, con trẻ thường có tâm lý vứt bỏ. Do đó, trước tiên cha mẹ cần để con nhìn thẳng vào việc mình phải làm. Hãy nói với con: “Việc này con nhất định phải giải quyết”.

Mỗi khi con hoàn thành một việc nào đó, cha mẹ cần đặt ra mục tiêu cho con, và khích lệ con ở một mức độ nhất định, ví dụ như:

“Con nhất định phải kiên trì, nếu không thể bước theo con đường này, hãy tìm một lối đi khác. Dù là đường thẳng hay đường vòng, chỉ cần có thể bước đi, con cứ thử để sau này không bao giờ phải hối hận. Mỗi khi muốn bỏ cuộc, con hãy nói với bản thân: ”Cứ kiên trì tiếp tục, nhất định mình sẽ thành công!”

Thứ hai, đặt ra mục tiêu cho con.

Bồi dưỡng lòng kiên trì cho con là một quá trình cần thực hiện tuần tự từng bước. Cha mẹ có thể giúp con gái đặt ra một mục tiêu nho nhỏ, không ngừng tích lũy để thực hiện mục tiêu. Mỗi khi con không thể hoàn tất một việc, hãy động viên con: “Con đã bắt đầu thì nhất định phải kiên trì đến cùng con nhé!”, “Con đã làm rất tốt rồi, nhưng bố mẹ tin rằng, con có thể làm tốt hơn nữa”.

Sự cổ vũ của bố mẹ là chất xúc tác giúp con thêm sức mạnh, nó có thể khơi dậy nhiệt tình làm việc nơi con, khiến con không ngừng khích lệ bản thân hãy kiên định niềm tin và nỗ lực thực hiện mục tiêu. Nếu con tràn đầy tự tin thì sự tự tin ấy chính là cây gậy vững chắc giúp con kiên trì tới cùng, dù khi thuận buồm xuôi gió hay lúc gặp nghịch cảnh, khi có được thời cơ hay lúc va vấp.

Khi đã rèn luyện qua các công việc nhỏ nhất hàng ngày, cha mẹ nên cố ý gây trở ngại cho con, tăng độ khó để rèn luyện lòng kiên trì cho con. Lòng kiên trì của con sẽ trở nên vững vàng khi được cha mẹ rèn luyện một cách có ý thức.

Thứ ba, cha mẹ không thể thỏa hiệp với con.

Mỗi khi không thể kiên trì tiếp tục, con thường tỏ ra vô cùng đau khổ, đây cũng là lúc thử thách cha mẹ. Phần nhiều cha mẹ hay xót con nên cũng không muốn ép con phải kiên trì tiếp tục, làm mất đi cơ hội tốt để dạy con. Do đó, đòi hỏi cha mẹ cần phải kiên trì, không thể nhượng bộ yêu cầu của con. Nếu cha mẹ luôn nhượng bộ những gì con muốn, tất yếu sẽ khiến con trẻ nghĩ rằng “Bố mẹ lúc nào cũng nghe theo mình, mình muốn sao được vậy”. Những đứa trẻ có suy nghĩ này càng ngày càng đánh mất lòng kiên nhẫn và không thể bền tâm vững chí mỗi khi gặp khó khăn.

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta thường nói với nhau “Không có lòng kiên trì tất không có thắng lợi”. Vì tương lai của con gái, các cha mẹ hãy từng bước rèn luyện lòng kiên trì cho con bắt đầu từ việc yêu cầu con phải làm tốt một công việc, giúp con có được ý chí vững vàng, niềm tin kiên định để giành lấy những điều mình muốn.

ĐỪNG ĐỂ LÒNG HAM HƯ VINH HỦY HOẠI TÂM HỒN BÉ GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Người con gái ham hư vinh thường bị mê hoặc bởi vẻ bề ngoài và hay theo đuổi những gì không có thực, bởi thế mà hủy hoại hạnh phúc vốn thuộc về mình. Thế nhưng, lòng ham hư vinh của cha mẹ còn đáng sợ hơn lòng ham hư vinh của con cái, vì nó thâm căn cố đế hơn và ảnh hưởng tới con nhiều hơn. Để lòng ham hư vinh không hủy hoại tâm hồn bé gái, cha mẹ không ham hư vinh là điều kiện tiên quyết. Thêm vào đó, trong quá trình giáo dục con, cha mẹ phải biết lấy thực tế làm nguyên tắc cơ bản, đừng dồn tâm lực vào những điều không thực.

Hư vinh là “vinh quang giả tạo không có thực”. Nếu bị tiêm nhiễm lòng ham hư vinh, bé gái sẽ chỉ sống trong ảo tưởng mà không dành thời gian để nâng cao năng lực và tu dưỡng bản thân.

Linh Linh rất thông minh, lại thêm có bố mẹ làm giáo viên trong trường nên con đường học tập của cô bé vô cùng thuận lợi, hầu như năm học nào cô bé cũng đạt danh hiệu “Học sinh ba tốt” của trường. Bố mẹ và bản thân Linh Linh vô cùng tự hào về điều đó.

Đến hẹn lại lên, ngày trao phần thưởng cho “Học sinh ba tốt” đã tới. Trên lễ đài, thầy giáo đọc to tên Linh Linh, cô bé không còn bất ngờ về việc mình được “Học sinh ba tốt” nữa. Thầy cô giáo và các bạn cũng không ai thấy lạ. Nhưng, thầy giáo đã đọc tên “Dương Linh Linh” hai lần mà cô bé vẫn ngồi yên lặng, giả đờ như điếc. Mẹ cô bé đứng đó không xa, bản khoán không biết hôm nay Linh Linh làm sao. Đang lo lắng, mẹ nghe thấy tiếng thầy giáo đọc tên “Dương Linh Linh” với giọng to và đồng đặc hơn. Lúc này, Linh Linh mới đứng dậy, hồ hởi bước lên lễ đài nhận phần thưởng.

Mẹ không hiểu tại sao Linh Linh lại làm vậy. Về nhà, mẹ hỏi: “Linh Linh, lúc đó con đang làm gì mà thầy gọi mãi con không lên nhận phần thưởng?” Linh Linh dương dương tự đắc trả lời mẹ: “Mẹ không thấy là tất cả mọi người không ai cảm thấy xúc động khi biết con được danh hiệu ‘Học sinh ba tốt’ à? Con muốn tất cả các bạn học sinh trong trường đều nghe và ghi nhớ tên con, vì vậy con cố ý đợi thầy gọi tới lần thứ ba mới đứng lên nhận phần thưởng”.

Về mọi mặt, Linh Linh đều rất xuất sắc, chỉ có điều, nội tâm của cô bé đã bị thói ham hư vinh gặm nhấm.

Nhà triết học người Anh Francis Bacon từng nói: “Kẻ ham hư vinh bị người trí thức khinh ghét, được kẻ ngu dốt kính phục và kẻ xu nịnh sùng bái, suốt đời làm nô lệ cho những hư vinh của bản thân”. Trong tất cả những gông xiềng trói buộc con người, lòng ham hư vinh là chiếc gông mỉ mỉ dễ dàng kìm kẹp con người nhất.

Phụ nữ yêu cái đẹp và lòng ham hư vinh phần nhiều do tâm lý ấy sinh ra. Nếu cha mẹ không điều dắt con đúng mực, thì lòng ham hư vinh sẽ dễ dàng manh nha và bén rễ trong

lòng con, từ đó khiến con luôn muốn thể hiện sự vượt trội của mình mọi lúc mọi nơi, thích so sánh ai xinh ai xấu, ai ăn mặc sành điệu, ai không.

Trong xã hội có không ít phụ nữ ưa nói chuyện về thời trang, đề cao phong cách cá tính của người phụ nữ, thích khoe mẽ trưng diện thường khó lòng che giấu sự trống rỗng trong tâm hồn mình. Họ chỉ biết nói lời khô khan sáo rỗng khiến người khác khó hiểu, và về cơ bản, chẳng thể suy nghĩ sáng tạo. Đó là bởi lòng ham hư vinh khiến họ sớm mê muội trong vòng quay “thời trang và cá tính”.

Thực ra, lòng ham hư vinh thường khởi nguồn từ nơi cha mẹ. Mỗi ngày trong quá trình trưởng thành, con trẻ phải tiếp xúc với những điều, những vật khác nhau, và trái tim con luôn bất ổn. Một số cha mẹ chỉ vì chút hữu danh vô thực nào đó mà thường so sánh này nọ, chỉ dồn tâm huyết và sức lực cho những biểu hiện bên ngoài mà không quan tâm tới sự phát triển tâm hồn của con.

Một số cha mẹ quá yêu thương con mình nên trong mắt của họ, con gái mình bao giờ cũng tuyệt vời nhất, hoàn hảo nhất. Họ thường đề cao con, khiến con lớn lên trong môi trường của tán dương và ca ngợi, kết quả là, tâm hồn con đã bị lòng ham hư vinh xâm chiếm.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ phải sửa tính ham hư vinh của mình.

Cha mẹ thường mong con mình không phải thua kém chúng bạn, “những gì các bạn khác có, con mình cũng phải có; những gì các bạn không có, con mình cũng phải có”. Đó cũng là biểu hiện của lòng ham hư vinh. Mang trong mình suy nghĩ ấy, cha mẹ không thể giúp con một cách thực sự, ngược lại còn đẩy con bước đi xa hơn trên con đường sai lầm.

Thứ hai, dạy con hiểu về đẹp của giản dị.

Cái đẹp được biểu hiện dưới nhiều hình thức. Và giản dị cũng là một vẻ đẹp. Vì thế, cha mẹ cần từ từ hình thành thẩm mỹ quan này trong lòng con ngay từ khi con còn nhỏ để lúc trưởng thành, con có đủ khả năng chống lại sự tấn công của lòng ham hư vinh. Một người con gái giản dị, không theo đuổi những điều phù phiếm sẽ ít hoặc không bị mê hoặc bởi hư vinh, nhờ vậy, sẽ loại bỏ được một vấn đề lớn lao gây phiền nhiễu tâm hồn. Hơn nữa, cô gái ấy sẽ dành phần lớn tâm tư và thời gian quý báu của mình cho việc học tập và rèn luyện để nâng cao bản thân, tránh không để mình bị mất phương hướng.

Thứ ba, hướng dẫn con nhận thức đúng về bản thân.

Không ham hư vinh giúp con trẻ biết tự tôn trọng và yêu quý bản thân, nhận thức đúng đắn và sáng suốt về mình, không đánh giá mình quá cao hay quá thấp, luôn ý thức phải dồn toàn bộ tâm lực vào việc nâng cao trình độ và năng lực của bản thân, mà không tốn công vô ích so sánh mình với người khác.

Thứ tư, cha mẹ cần chú ý tới biểu hiện tâm lý của con gái.

Lòng ham hư vinh phải trải qua một quá trình để bén rễ và nảy nở trong lòng con trẻ. Bởi vậy, những lúc bình thường, cha mẹ cần chú ý nhiều hơn tới ngôn ngữ, hành vi và cử chỉ của con, kịp thời triệt tiêu mầm mống của lòng ham hư vinh, tránh không để nó phát triển. Ví dụ, khi thấy con quá chú ý tới quần áo, đồ dùng học tập, đồ chơi... và giận cha mẹ không mua cho những thứ mình thích, cha mẹ cần kiên nhẫn và tinh tế uốn nắn hành vi của con gái để hướng con có suy nghĩ tích cực.

Đặc biệt, khi con gái bước vào tuổi dậy thì, cha mẹ phải chú ý hơn nữa tới hành vi của con. Bởi lẽ, con gái ở lứa tuổi này vô cùng quan tâm tới vẻ ngoài của mình nên thường dành nhiều tâm tư và thời gian cho việc ăn mặc, trang điểm, theo đuổi một mối và thời thượng cũng như tìm cách thu hút sự chú ý mang tính khác biệt. Cha mẹ cần ở bên để nhắc nhở kịp thời mỗi khi con không để tâm vào việc học. Hãy biết khơi dậy sự tự tin nơi con, và bảo với con rằng, nhiệm vụ quan trọng nhất của con bây giờ là học tập.

Người quá ham hư vinh hay theo đuổi thứ danh tiếng không có thực. Trong khi đó, những thứ hữu danh vô thực dần trở thành dục vọng vô cùng mạnh mẽ và không bao giờ biết thỏa mãn trong lòng con người. Do đó, nếu cha mẹ không áp chế lòng ham hư vinh của bản thân và của con trẻ, thì nó sẽ trở thành nỗi đau khổ khôn nguôi.

Cha mẹ dạy con phải coi trọng những điều thực tế, để mang lại cho con tài sản vô giá của đời người là một nhân sinh quan đúng đắn và lành mạnh.

KHÔNG THỂ NẮM VẬN MỆNH BẰNG LÒNG ĐỐ KỶ

Lời dành cho cha mẹ:

Hay gây sự là biểu hiện dễ thấy của lòng đố kỵ. Một người con gái có tính đố kỵ mạnh thường tìm cách gây nhiễu loạn xung quanh, chẳng những tạo bất lợi cho sự phát triển của bản thân mà còn làm phương hại tới mối quan hệ giao tiếp xã hội. Trong quá trình giáo dục con gái, cha mẹ không được để lòng đố kỵ có cơ hội phát triển trong tâm hồn con, mà hãy để con học cách so sánh đúng mực và cạnh tranh công bằng.

Đố kỵ dường như là căn bệnh trầm kha của phụ nữ, một phần cũng bởi hoóc-môn nữ tính quy định. Bản thân người phụ nữ thường thích so sánh, quá coi trọng việc thành bại và không bao giờ muốn mình yếu thế trong các mối quan hệ xã hội. Dù trong học tập hay trong cuộc sống, trong ăn mặc trang điểm hay trong mối quan hệ bạn bè, thậm chí là ngay cả ở những nơi công cộng, phụ nữ cũng dễ sinh lòng đố kỵ với người khác chỉ bởi thấy mình có

phần thua kém.

Đương nhiên, không chỉ phụ nữ mới hay đổ kỵ, mà mọi người ai cũng vậy. Nó do tính ích kỷ của con người quyết định, con người luôn nhìn mình trước rồi mới nhìn người khác, và lẽ tất nhiên, họ không muốn mình thua kém người khác. Chính nhờ tâm lý không chịu đi sau này mà nhân loại mới không ngừng tiến bộ. Thế nên, đổ kỵ là một nhu cầu cũng là một động lực thúc đẩy con người tự nâng cao bản thân.

Tuy nhiên, nếu để lòng đổ kỵ phát triển thành tính cách, thì đó sẽ là một trạng thái tâm lý thiếu lành mạnh. Lòng đổ kỵ hủy hoại sự khỏe mạnh về thể chất và tâm hồn, làm lệch các tiêu chuẩn đánh giá về sự vật, sự việc của con người.

Sở dĩ con trẻ có lòng đổ kỵ mạnh như vậy là do hai nguyên nhân chính sau:

Thứ nhất, môi trường cạnh tranh quá khốc liệt.

Bước sang thế kỷ mới, dường như tất cả mọi người đều phải hối hả, gấp gáp hơn: khoa học kỹ thuật hiện đại ngày càng phát triển, quá trình sản xuất dần hướng tới tự động hóa, dân số trái đất ngày càng tăng lên... tạo nên môi trường sống cạnh tranh gay gắt. Một số phụ huynh thường vẽ ra tương lai ấy trước mắt con mà không suy nghĩ sâu xa tới việc cần phải bồi dưỡng tâm hồn con, khiến con có tâm lý lệch lạc đối với cạnh tranh xã hội, cho rằng chỉ cần người khác làm không tốt, mình tất có cơ hội thắng cuộc. Do đó, con trẻ cố gắng tìm đủ mọi cách để gây hại tới cuộc sống và học tập của các bạn khác.

Thứ hai, sự nuông chiều của bố mẹ.

Đặc biệt là với những gia đình chỉ có một cô con gái. Mọi tình yêu thương của người lớn trong nhà đều dồn cho con, chỉ sợ con thiệt thòi và tổn thương. Những cô gái lớn lên trong môi trường như thế sẽ chỉ nghĩ đến bản thân mình mà không nghĩ tới người khác. Họ cảm thấy vô cùng ảm ức, khó chịu mỗi khi thấy người khác hơn mình.

Mỹ Mỹ năm nay 11 tuổi, rất hay đổ kỵ với người khác. Mỗi khi thấy các bạn được giấy khen, Mỹ Mỹ thường tức bực trong lòng, rồi về khóc lóc đòi bố mẹ cũng phải cho con giấy khen.

Tĩnh Tĩnh vừa là hàng xóm vừa là bạn cùng học với Mỹ Mỹ. Khi còn bé xíu, hai bạn thường đến nhà nhau chơi, nhưng bây giờ, cứ trông thấy Tĩnh Tĩnh bước vào cửa là Mỹ Mỹ lại tìm cơ chạy ra ngoài. Mỹ Mỹ còn không cho mọi người trong gia đình khen ngợi Tĩnh Tĩnh. Một lần, mẹ Mỹ Mỹ buột miệng nói: “Tĩnh Tĩnh thật thông minh, lúc nào cũng xuất sắc trong học tập”. Nghe vậy, Mỹ Mỹ bất bình nói: “Mẹ làm sao biết được tình hình cụ thể như thế nào, chẳng qua là thầy giáo thiên vị thôi, chứ Tĩnh Tĩnh không giỏi như mẹ nghĩ đâu!”

Ban đầu, bố mẹ Mỹ Mỹ không mấy để ý tới những biểu hiện này. Cho đến kỳ thi cuối kỳ của một năm học nọ, Tĩnh Tĩnh bị mất ba quyển vở bài tập, muốn sang mượn Mỹ Mỹ để phô tô. Nhưng Mỹ Mỹ kiên quyết không cho bạn mượn. Mẹ lấy làm lạ vì thấy Mỹ Mỹ có hai quyển vở bài tập. Gạn hỏi mãi, cuối cùng mẹ mới biết, thì ra Mỹ Mỹ đã lấy vở bài

tập của Tịnh Tịnh. Lúc này, mẹ Mỹ Mỹ mới ý thức được mức độ nghiêm trọng của thói đổ kị đang nảy nở trong tâm hồn Mỹ Mỹ và bắt đầu tâm sự nhiều hơn với Mỹ Mỹ, giải thích cho Mỹ Mỹ hiểu sự nguy hại của lòng đổ kị.

Ý thức được mức độ nguy hiểm là một việc tốt. Muốn mang lại cho con gái một cuộc sống thực sự vui vẻ và hạnh phúc, chúng ta cần tìm cách giúp con ít ghen tỵ với người khác, không để cho lòng đổ kị hủy hoại tâm hồn con. Tất cả những người có suy nghĩ chín chắn đều hiểu rằng “đổ kị là tên bạo chúa của tư tưởng và là kẻ địch ngoan cố của tâm hồn”.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, dạy con biết nhìn nhận đúng đắn về thành bại được mất.

Câu nói “Thắng làm vua, thua làm giặc” của người xưa không phải lúc nào cũng đúng. Thất bại là mẹ của thành công, một đôi lần thất bại không thể nói lên điều gì, bởi điều quan trọng hơn cả là con người ta không mất đi lòng nhiệt tình tiếp tục tiến lên phía trước và vẫn có thể kiên trì đến cùng.

Hơn nữa, trong cuộc đời của con người, không có cái gọi là thành công và thất bại. Con người sẽ thành công khi phát huy đầy đủ mọi giá trị của bản thân. Nếu coi đó là mục tiêu để phấn đấu trong cuộc đời mà không phải là một giải thưởng hay danh phận nào đó, chúng ta sẽ dễ dàng giữ cho mình trạng thái tâm lý tốt.

Thứ hai, dạy con biết so sánh đúng mực.

Khi trò chuyện với con, cha mẹ cần hướng dẫn con phải biết so sánh trên cơ sở các giá trị xã hội mà không phải là giá trị cá nhân. Đồng thời, cha mẹ cần giúp con mở rộng tầm nhìn và quan điểm của bản thân, hãy biết so sánh sự cống hiến của cá nhân với xã hội, mà không phải chỉ nhìn thấy những ưu điểm của bản thân. Ngoài ra, cha mẹ nên khuyên con không so sánh bản thân với những bạn có khoảng cách chênh lệch khá xa về năng lực, bởi lẽ sự so sánh này sẽ làm con tự mãn hoặc tự ti.

Thứ ba, nói với con rằng, điều quan trọng là nâng cao năng lực bản thân.

Làm hại người khác vừa không thể nâng cao thành tích của bản thân vừa không thể cản trở bước tiến của người khác, mà ngược lại, còn biến mình thành một kẻ có phẩm cách đạo đức không tốt. Tốn công vô ích như thế sao bằng dồn tâm huyết vào việc nâng cao năng lực của mình?

Đổ kị không thể giúp con gái chúng ta nắm giữ vận mệnh của mình mà nó là liều thuốc độc hủy hoại ý chí phấn đấu và tiến thủ của con. Bởi vậy, chúng ta cần kiên quyết ngăn chặn sự phát triển của rễ mầm đổ kị, để con gái chúng ta có thể đối xử với mình, với người ở một cảnh giới cao hơn và xa hơn.

LẠC QUAN VUI VẺ GIÚP CON TRẺ XA RỜI ĐAU KHỔ

Lời dành cho cha mẹ:

Lạc quan là động lực mạnh mẽ thúc đẩy phụ nữ hành động. Lạc quan nằm sâu trong nội tâm người phụ nữ, mang lại cho họ sức mạnh diệu kỳ và dũng khí tràn đầy để khắc phục khó khăn. Phụ nữ vốn nhạy cảm, nên rất cần nâng đỡ bởi hi vọng. Mỗi khi ở vào cảnh hiểm nghèo, lạc quan giúp họ thấy được niềm hi vọng. Bởi thế, để con gái hạnh phúc, cha mẹ cần bồi dưỡng cho con tính cách lạc quan vui vẻ.

Trên con đường đời tưởng chừng như bằng phẳng lại tiềm ẩn biết bao chông gai, thử thách. Để con gái yêu không phải nếm những muộn phiền, đau khổ của cuộc đời trước khi trưởng thành, cha mẹ hãy dạy con kỹ năng ứng phó.

Một người lạc quan vui vẻ dù gặp hoàn cảnh nào cũng biết đứng dậy làm lại từ đầu. Trong quá trình trưởng thành, con gái chúng ta luôn phải đối mặt với rất nhiều thay đổi, tính cách lạc quan sẽ giúp con vững tâm tiến tới. Do đó, cha mẹ cần mang lại cho con thứ tài sản vô giá là quan điểm tích cực với cuộc sống.

Viên Mẫn Quyên có một cô con gái tật nguyền tên Ngụy Thanh. Ngụy Thanh tính tình hoạt bát vui vẻ, được mọi người gọi yêu là “cô gái tràn ánh nắng”. Mỗi khi nhắc tới con gái mình, Viên Mẫn Quyên đều nói: “Khó ai có thể tránh được bất hạnh trời sinh, nhưng niềm hạnh phúc sau này hoàn toàn do con người tự tạo”.

Sở dĩ Ngụy Thanh có thể lạc quan là nhờ sự khổ công bồi dưỡng của mẹ. Viên Mẫn Quyên đã tham gia hàng trăm buổi tọa đàm được tổ chức tại các trường mầm non, trường tiểu học, trường trung học ở khắp các quận, huyện của thành phố Thượng Hải. Những tri thức và kinh nghiệm dạy con một cách khoa học mà cô chia sẻ được đông đảo phụ huynh và các em học sinh nhiệt tình đón nhận.

Viên Mẫn Quyên từng nói với con gái: “Mỗi đứa trẻ giống như một quả táo bị Thượng đế cắn mất một miếng. Có đứa trẻ nhiều khuyết điểm hơn các bạn khác là vì quả táo ấy thơm ngọt quá, Thượng đế không thể kìm lòng cắn thêm một miếng”. Nghe lời động viên của mẹ, Ngụy Thanh luôn thấy mình hạnh phúc nên không mấy để tâm tới nỗi bất hạnh của bản thân nữa, mà luôn lạc quan nhìn về tương lai phía trước, về nên cuộc đời thắm tươi rực rỡ của mình chỉ với một cánh tay.

Không nói chắc chúng ta cũng biết một cô bé tật nguyền như Ngụy Thanh phải vất vả thế nào để học cách tự chăm sóc bản thân, nhưng trên môi Ngụy Thanh luôn nở nụ cười. Mỗi khi Ngụy Thanh gặp vất vả, mẹ không vội vàng giúp Ngụy Thanh ngay mà tìm cách hướng dẫn con để con tự mình tìm cách khắc phục. Ngụy Thanh tuy còn nhỏ nhưng cũng ý thức được việc của mình phải tự mình giải quyết, nhờ vậy, tính cách lạc quan và kiên cường đã thành hình trong lòng Ngụy Thanh từ những việc nhỏ như thế. Được rèn luyện từ nhỏ nên Ngụy Thanh luôn hăng hái bền bỉ, thích tự làm mọi việc, dù khó khăn đến đâu cũng tự mình nghĩ cách giải quyết, hiếm khi nhờ người khác giúp đỡ.

Sự khiếm khuyết của cơ thể khiến cô bé vất vả, khổ sở hơn người thường là lẽ đương nhiên, nhưng cô bé vẫn tươi cười chào đón thử thách mà cuộc sống mang đến cho mình. Là mẹ của Ngụy Thanh, Viên Mẫn Quyên đã rất thành công, bởi lẽ cô đã dùng tình yêu, lòng nhân từ bao dung và sự khích lệ tích cực để giúp con gái có được niềm tin vào cuộc sống, hình thành trong con tâm thái lạc quan vui vẻ. Có người từng nói: “Đằng sau mỗi đắng cay, khổ nạn là một niềm hạnh phúc to lớn hơn”. Khóc vì nó không bằng mỉm cười với nó. Hướng chỉ, phần lớn thời gian trong cuộc đời ta đều được hưởng những tháng ngày hạnh phúc.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, muốn bồi dưỡng phẩm chất lạc quan cho con, trước tiên cha mẹ cần có cách nghĩ lạc quan.

Sự lạc quan và thái độ tích cực đối với cuộc sống của cha mẹ sẽ thấm dần vào tâm hồn con. Mỗi ngày trong quá trình trưởng thành, con trẻ đều nhìn vào cha mẹ, nếu cha mẹ xử trí các vấn đề của bản thân và của gia đình bằng thái độ lạc quan, thì tất nhiên, con trẻ cũng qua đó mà quan sát học tập và từng bước bồi dưỡng nên phẩm chất lạc quan. Những khi con buồn vì gặp việc bất lợi, cha mẹ nên hướng dẫn con suy xét sự việc từ nhiều phương diện và giúp con hiểu được những điều chưa đúng trong cách nghĩ của mình. Như thế, con mới có thể thoát ra khỏi bi quan u buồn để suy nghĩ tới việc phải biến chuyển sự việc như thế nào.

Thứ hai, giúp con luôn sống trong niềm hi vọng.

Điều gì khiến một người con gái sống vui vẻ, hạnh phúc và có ý nghĩa? Đương nhiên là những lời động viên chân thành. Cha mẹ hãy nói với con những lời chứa đầy hi vọng, để con luôn được sống trong niềm hi vọng. Niềm hi vọng là chỗ dựa tinh thần vững chắc của con, giúp con không ngại khó khăn, thử thách. Con trẻ sẽ lớn lên khỏe mạnh và thành tài nhờ những lời động viên và niềm hi vọng cha mẹ đã nhen trong lòng.

Có không ít phụ huynh tràn đầy niềm tin và hi vọng vào con mình khi chúng còn nhỏ, khiến họ nghĩ thật nhiều cách giáo dục con, để con có thể sớm xuất sắc hơn chúng bạn. Nhưng khi con bắt đầu đi học, họ nhận ra rằng, sự khổ công dạy dỗ của mình không thể khiến con gái vượt trội hơn, thậm chí thua bạn kém bè nên không còn kiên nhẫn, dần đánh mất niềm hi vọng nơi con. Như thế, cha mẹ đã vô tình làm tổn thương lòng tin của con, làm sao con có thể lạc quan yêu đời?

Dạy con nên biết dùng thái độ dịu dàng. Đối với con gái, càng cần phải nhẹ nhàng tươi cười, để con thấy trong lòng vui vẻ, đừng nên quở trách con quá nghiêm khắc để đến nỗi con trông thấy đã sợ, phải miễn cưỡng tiếp nhận sự dạy dỗ của cha mẹ trong trạng thái tâm lý căng thẳng quá độ.

Nhà giáo dục học nổi tiếng người Mỹ Martin E. P. Seligman⁽²⁾ đã chỉ ra rằng: Cách dạy con đúng hay sai của cha mẹ trực tiếp ảnh hưởng tới tính cách lạc quan hay bi quan của con sau này. Do đó, cha mẹ cần tích cực tạo bầu không khí gia đình vui vẻ, lạc quan và hài hòa, giúp con dần có được niềm tin trong cuộc sống.

TÂM THÁI TỐT TÔ ĐIỂM THÊM CHO VẺ ĐẸP NGƯỜI PHỤ NỮ

Lời dành cho cha mẹ:

Con gái có thể không xinh đẹp nhưng không thể không có tâm thái tốt. Nếu không có tâm thái tốt thì người con gái xinh đẹp cũng dần trở nên tiêu tụy bởi những bất an chất chứa trong lòng, nếu có tâm thái tốt thì một cô gái xấu cũng có thể sống lạc quan. Khi con còn nhỏ, cha mẹ cần tích cực vun đắp để con có một tấm lòng rộng mở và hình thành thái độ nhân sinh khoáng đạt, giúp con tìm được niềm hạnh phúc trong tương lai.

Có người nói, đẹp là thế mạnh của phụ nữ, nhưng theo đuổi cái đẹp lại khiến người phụ nữ trần trụi suốt một đời. Điều đáng tiếc là ông trời không làm nên cái đẹp, và không phải người phụ nữ nào cũng đẹp như hoa như ngọc. Nếu thế, những người phụ nữ xấu phải làm sao để có được hạnh phúc? Thực ra, tâm thái tốt chính là trang sức đẹp nhất của nữ giới.

Một cô gái tên A Hồng tuy không xinh đẹp nhưng rất hiếm khi cô phiền não về nhan sắc của mình. Tại sao vậy? Bởi lẽ, cô không muốn nổi muện sâu làm ảnh hưởng tới hạnh phúc của mình.

A Hồng có một người chị gái dung mạo xinh đẹp. Từ khi biết nhận thức về xấu đẹp, A Hồng thắc mắc với bố mẹ tại sao con lại không được mỹ miều như chị để cuộc sống của con sung sướng hơn? Bố nói: “Con gái ngoan của bố, dẫu không xinh đẹp, con vẫn có thể sống hạnh phúc. Nếu suốt ngày dăm chiêu vì vẻ ngoài kém phần hấp dẫn của mình thì con sẽ chẳng làm được gì cả”.

Chị gái A Hồng cũng chia sẻ với em: “Thực ra, các bạn gái thường hay bài xích chị chỉ

bởi trông chị ưa nhìn hơn họ, thế nên, có những lúc chị cảm thấy thực sự chán ghét vẻ xinh đẹp của mình”.

A Hồng lập tức hiểu ra rằng, xinh đẹp hay không xinh đẹp đều có ưu điểm riêng của nó. Và cô bé cũng nhận thức thêm nhiều điều, từ đó trở đi, cô trở thành một cô bé vô cùng cởi mở, hòa nhã với mọi người.

Tâm thái tốt, bản thân nó cũng là một vẻ đẹp. Cuộc sống hối hả và sự cạnh tranh khốc liệt trong xã hội ngày nay khiến con người nhận thức được điều đó. Vẻ tươi cười rạng rỡ tất nhiên có sức hút hơn nhiều vẻ mày chau ừ rừ. Nếu chúng ta không thể thay đổi được dung mạo bẩm sinh của con, thì hãy giúp con bù đắp khiếm khuyết bằng tâm thái tốt, đừng để nhược điểm bề ngoài làm mất đi ưu thế bên trong.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, khen con gái phải khen tâm hồn tốt đẹp bên trong chứ không phải chỉ nói tới vẻ bên ngoài.

Chúng ta thường nghe mọi người khen con gái: “Cháu xinh quá!” Đối với con gái, dường như đó là khen ngợi tuyệt vời nhất, song người lớn đâu biết rằng, lời khen ấy rất dễ khiến con gái chúng ta rơi vào cái bẫy của vẻ đẹp bên ngoài.

Vẻ đẹp bên ngoài là do trời phú, không có sợi dây liên hệ nào với sự nỗ lực của con người. Nghe quá nhiều lời khen về vẻ đẹp bên ngoài khiến con gái thích những điều không có thực và hình thành tâm lý ỷ lại vào vận may mà không chịu cố gắng hoàn thiện mình. Điều này rõ ràng bất lợi với sự trưởng thành phát triển của con gái.

Thứ hai, khi con bước vào tuổi dậy thì, cha mẹ cần giúp con hiểu rõ vẻ đẹp bên ngoài và vẻ đẹp nội tâm, cái nào quan trọng hơn.

Một đặc điểm tâm lý quan trọng của các thiếu nữ ở tuổi dậy thì là rất chú ý tới vẻ ngoài và những lời nhận xét của mọi người dành cho mình. Vì thế, sự giáo dục của cha mẹ trong giai đoạn này vô cùng quan trọng, hãy thủ thỉ với con rằng: “Vẻ đẹp của người con gái toát ra từ nội tâm bởi nó là vẻ đẹp đích thực và tự nhiên nhất. Còn dung mạo bên ngoài xinh hay xấu là do trời sinh. Tuy y học hiện đại ngày nay có thể giúp con ưa nhìn hơn nhờ phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng các bác sĩ phẫu thuật thẩm mỹ cũng dặn, có thể con phải phẫu thuật hai lần, ba lần hay bốn lần, nhưng cũng khó có thể đạt được kết quả hài lòng mỹ mãn”.

Thứ ba, dạy con biết cách điều chỉnh tâm trạng.

Một lần thất vọng vì bị cự tuyệt, một hiểu lầm nho nhỏ của các bạn, hay một câu khích quá đà cũng khiến con gái chúng ta âu sầu khổ não, vậy làm thế nào để giúp con điều chỉnh tâm trạng của mình?

Cách đơn giản và hiệu quả nhất là dùng ám thị tích cực thay thế ám thị tiêu cực. Mỗi khi con muốn nói “thế là hết”, cha mẹ hãy thay thế nỗi tuyệt vọng ấy của con bằng câu “Không, con vẫn còn hi vọng”. Cùng với đó, hãy bồi dưỡng cho con thói quen sử dụng ám

thị tích cực, dạy con thường xuyên khích lệ bản thân “Minh xinh đẹp”, “Minh hoàn toàn có thể”, “Thật là tốt!”...

Từ hàng ngàn năm nay, con người luôn theo đuổi và hướng tới cái đẹp, bởi vì nó có thể giúp con người cảm thụ cái đẹp, có được tâm trạng thanh thản và khoan khoái hơn, làm rung động tâm hồn và khích lệ con người phấn đấu vươn lên. Nhưng đẹp không chỉ bó hẹp ở vẻ bên ngoài. Bởi thế, khi dạy con gái, chúng ta cần định hướng cho con có nhận thức đúng đắn về cái đẹp, biết phân biệt đâu là cái đẹp thực sự, hình thành nhân sinh quan về theo đuổi cái đẹp, để sau này khi lớn lên, con có thể lan tỏa sức hấp dẫn của mình, tô điểm thêm cho cuộc sống bằng những gam màu tươi tắn, góp phần làm thế giới thêm tươi đẹp hơn.

BIẾT ĐỪNG DẬY KHI VẤP NGÃ

Lời dành cho cha mẹ:

Khả năng đứng dậy sau mỗi lần va vấp, bản lĩnh không nao núng khi gặp chông gai cũng như tinh thần không chịu khuất phục trước muôn ngàn khó khăn thử thách là một tố chất không thể thiếu của người thành công. Khó khăn và thử thách là ngôi trường đại học lớn nhất của con gái trên bước đường trưởng thành. Bởi thế, cha mẹ, đừng để lỡ cơ hội rèn luyện con.

Có thể nói, khả năng chịu đựng gian khổ của con trẻ hiện nay rất kém, nhất là với các bé gái, gặp việc gì cũng không biết phải đối diện ra sao. Muốn con có bản lĩnh, cha mẹ cần để con chịu đựng khó khăn ngay khi còn nhỏ.

Nếu không nếm chông gai, thử thách sao hiểu được niềm vui của thành công, nếu không qua khổ nạn, đắng cay thì sao biết được thế nào là hạnh phúc? Marie Curie⁽³⁾ đã chia sẻ về cuộc đời mình: “Trong đời mình, tôi chưa bao giờ gặp vận may, cũng không bao giờ hi vọng một ngày nào đó mình sẽ gặp may. Tôi chỉ có một nguyên tắc cao nhất là không gục ngã trước bất kỳ khó khăn nào!” Hạnh phúc làm sao gõ cửa khi ta không có một trái tim rộng mở, khoáng đạt, một tinh thần tích cực vươn lên và một ý chí không khuất phục trước khó khăn?

Tinh thần không bao giờ gục ngã có ý nghĩa cực kỳ quan trọng với phụ nữ. Bởi lẽ, một người phụ nữ chưa từng trải qua khó khăn thường nông nổi và hay ý lại vào vận may, không muốn đối diện và tháo gỡ khó khăn, không thể bình tĩnh nhìn nhận vấn đề nên thường làm những việc có hại mình.

Ở tỉnh Hắc Long Giang có một cô bé tên Kỷ Mẫn Hồng, cả bố lẫn mẹ đều tàn tật nên cuộc sống của gia đình cô bé vô cùng chật vật. Từ nhỏ, do không thể bế ẵm con nên bố mẹ Mẫn Hồng để cô bé học đi một mình, bé Mẫn Hồng ngã sưng cả miệng mũi, bố mẹ lòng đau dạ xót nhưng không thể giúp con được, chỉ đành ở bên cổ vũ con đứng dậy đi tiếp.

Lên ba tuổi, bé Mẫn Hồng đã có thể tự chăm sóc bản thân, lên năm tuổi bé nấu cơm giúp bố. Bố Mẫn Hồng sức khỏe yếu, chẳng bao lâu sau bị bệnh qua đời. Mẹ Mẫn Hồng phần vì thương nhớ chồng, phần vì thấy con tội nghiệp, không muốn trở thành gánh nặng cho con nên nằm lỳ trên giường không chịu ăn cơm, những mong tuyệt thực mà chết. Mẫn Hồng nói với mẹ: “Mẹ ơi, mẹ đừng chết nhé! Mẹ chết rồi con thành đứa trẻ cô đơn. Mẹ phải sống thật tốt, con có thể nuôi mẹ mà!” Mẹ Mẫn Hồng nằm trên giường vô cùng đau khổ, nhưng cũng không nhẫn tâm bỏ lại Mẫn Hồng một mình.

Từ đó trở đi, Mẫn Hồng ngày ngày dậy từ sớm tinh mơ giúp mẹ nấu cơm sắc thuốc, đeo chân giả cho mẹ rồi mới ăn cơm và đến lớp. Một lần, Mẫn Hồng bị ốm, cô bé bước xuống lầu, chẳng may hoa mắt bị ngã. Mẫn Hồng được một chú cảnh sát qua đường đưa vào bệnh viện. Lúc đó, cô bé mới biết mình bị loét ruột, có nguy cơ thủng ruột. Các y bác sĩ báo cô bé phải nằm viện điều trị, Mẫn Hồng khóc nói: “Cháu vào bệnh viện thì lấy ai chăm mẹ cháu ạ?” Nghe xong, các y bác sĩ đều xúc động khôn nguôi.

Có một vài cô chú phóng viên tốt bụng đã viết bài về Mẫn Hồng. Cảm động trước câu chuyện về bé Mẫn Hồng, rất nhiều người có tấm lòng nhân ái đã quyên tặng tiền và trực tiếp tới giúp cô bé.

Không khó để nhận ra, một đứa trẻ đã trải qua nhiều khốn khó và đau khổ như Mẫn Hồng tất nhiên sẽ có được bản lĩnh vững vàng để đối diện và chịu đựng những trắc trở trên đường đời.

Những năm gần đây, giáo dục ngày càng thu hút sự quan tâm chú ý của các bậc phụ huynh khi nói tới chủ đề bồi dưỡng nhân tài cho thế kỷ mới. Để con sống trong cảnh khó khăn biết trân trọng những điều thuận lợi, mài luyện ý chí kiên cường, học được sự tự tin và kỹ năng “thấy ánh sáng trong bóng tối”, rèn luyện đức tính hăng hái bền bỉ, sức chịu đựng gian nan và khả năng đứng dậy sau khi va vấp.

Vì thế, là cha mẹ, chúng ta không thể xem nhẹ giáo dục biết chịu gian khó. Thử nghĩ trải qua một vài đau khổ, khi lớn lên con mới có thể giành được hạnh phúc từ trong những điều mà người khác hoặc thế giới bên ngoài mang lại, mới có thể khơi dậy bản năng kiếm tìm hạnh phúc ẩn sâu trong nội tâm của mình, điềm tĩnh và lạc quan khi đứng trước khó khăn.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, giúp con gái nhận thức được khó khăn là điều không thể tránh trong cuộc sống.

Không ai được may mắn mãi mãi, bởi thế, cha mẹ cần để con gái hiểu rõ rằng, khó khăn gian khổ là điều không thể tránh trong cuộc sống. Hãy động viên con đừng sợ khó

khăn gian khổ, bởi lẽ, cuộc sống vốn do may và không may tạo thành. Sở dĩ có người thất bại là vì họ không đủ kiên cường, kém sức chịu đựng nên cuối cùng bị khó khăn đánh bại. Hãy giúp con gái chuẩn bị đầy đủ về mặt tâm lý để sẵn sàng đón gió mưa. Khó khăn không phải là hồ dữ, vì thế con hãy thần nhiên đối diện với nó.

Thứ hai, vừa gây khó khăn vừa động viên con.

Nhiều cô gái khi gặp khó khăn thường than thở: “Trời ơi, tại sao mình lại đen đủi đến thế?” Mỗi lúc như thế, cha mẹ cần nói rõ với con: “Trên thế giới này, không phải chỉ có phụ nữ và chỉ riêng mình con mới gặp chuyện phiền phức. Trong cuộc đời, ai cũng phải đối diện với gian khó, đau khổ. Những người thành công không phải là vì họ không va vấp, mà là nhờ họ biết cách nhanh chóng thoát khỏi khó khăn để phấn đấu vươn lên”.

Ngoài ra, cha mẹ cũng có thể kể cho con gái chuyện các danh nhân đã dùng cảm khắc phục khó khăn để thành tài như thế nào nhằm từ từ bồi dưỡng ý chí kiên cường và tính cách lạc quan cho con.

Thứ ba, hãy biết nhẫn tâm nếu có thể.

Rousseau⁽⁴⁾ từng nói: “Bạn có biết con đường nào dễ dàng đưa con mình tới bất hạnh hay không? Đó chính là nuông chiều con hết mực”. Cha mẹ nếu không nở nhần tâm, con sẽ khó lòng thành tài, đây là chân lý. Nhưng, nhẫn tâm như thế nào và nhẫn tâm đến đâu thì trong lòng người làm cha mẹ cần có dự tính. Nếu con trẻ chỉ cần động não một chút là có thể giải quyết khó khăn thì cha mẹ không nên vội vã giúp con mà cần biết nhẫn nại để quan sát cách tư duy và cách khắc phục vấn đề của con.

Đối với những khó khăn mà con chưa thể khắc phục ngay, cha mẹ nên tích cực giúp đỡ con, hoặc có thể giúp con nghĩ một vài biện pháp giải quyết rồi cùng con thực hiện để tăng thêm lòng tự tin trong con. Con trẻ luôn sẵn lòng lắng nghe ý kiến của bố mẹ, giúp con vượt qua khó khăn sẽ giúp bố mẹ tăng thêm uy tín với con. Nếu con gái biết tự giải quyết, cha mẹ cần khen ngợi con rồi phân tích cho con điểm nào con suy nghĩ tốt, làm tốt để có thể áp dụng cho những lần sau. Có sự động viên của bố mẹ, con gái sẽ ngày càng tự tin hơn.

Thứ tư, nên phê bình con một cách thích đáng.

Có những phụ huynh sợ con tủi thân nên không nở chỉ ra điểm chưa được của con mỗi khi con sai trái, lâu dần sẽ khiến con chỉ biết nghe lời tán dương mà không thể tiếp nhận phê bình. Vì thế, khi bị thầy cô, bạn bè phê bình liền bỏ giờ trốn tiết hoặc gây gổ với bạn. Do đó, cha mẹ nên dạy con hiểu rằng, ai cũng có khuyết điểm nhưng người khác lại dễ phát hiện. Chỉ khi người khác phê bình, ta mới biết mình còn điểm nào chưa được để sửa đổi. Chỉ ra khuyết điểm không phải là do người khác thù ghét mình mà ngược lại, là do họ yêu thương nên muốn giúp đỡ mình. Cha mẹ hãy để con hiểu rằng, có khuyết điểm không đáng sợ, nếu biết sửa chữa, con sẽ thành một đứa trẻ ngoan.

Khó khăn là một phần trong cuộc sống không ai tránh được, bởi thế, cha mẹ cần giúp con hình thành thái độ đúng đắn khi đối diện với khó khăn, bồi dưỡng cho con gái lòng dũng cảm và tự tin chiến thắng khó khăn, để con có thể bình thần đối diện với nó, không

trốn tránh, không oán than mà tích cực lạc quan trước cuộc đời.

HẠNH PHÚC TƯƠNG LAI CỦA CON GÁI BẮT NGUỒN TỪ TỰ TIN

Lời dành cho cha mẹ:

Tự tin là phúc âm của phụ nữ, bởi nhờ có tự tin, cô ấy có thể thể hiện sự xuất sắc của mình và dễ dàng nắm bắt cơ hội; nhờ có tự tin, cô ấy có thể坦然 chấp nhận điểm yếu của mình và tìm cách khắc phục nó. Do đó, lòng tin chính là món quà tuyệt vời nhất mà cha mẹ dành tặng cho con gái để giúp con trưởng thành.

Doanh Doanh từ nhỏ theo cha học thư pháp, lên 10 tuổi, nghệ thuật thư pháp của cô bé đã rất điêu luyện.

Hôm đó, nhận được thông tin quận tổ chức cuộc thi thư pháp, thầy giáo biết Doanh Doanh giỏi thư pháp nên muốn Doanh Doanh đăng ký tham gia cuộc thi. Nhưng Doanh Doanh rụt rè không dám.

Về nhà, Doanh Doanh kể chuyện với mẹ, mẹ nhìn Doanh Doanh, thấy trong mắt con vừa khao khát vừa sợ sệt, mẹ rất thương nói: “Con không đủ tự tin à?” Doanh Doanh có phần xấu hổ, cúi đầu nói: “Mẹ ơi, con sợ lắm, ở bên dưới bức thi đấu có bao nhiêu người đang nhìn con”.

“Mẹ thấy con viết thư pháp rất đẹp. Hơn nữa, thầy giáo muốn con tham gia, chứng tỏ thầy cũng khẳng định tài năng của con, mẹ nghĩ con nên tham gia để rèn luyện mình con à!” Mẹ cố vũ Doanh Doanh.

Nhưng Doanh Doanh vẫn không thể khắc phục sự nhút nhát của mình. Hai ngày sau, thầy giáo gọi điện đến nhà khích lệ mẹ khuyên Doanh Doanh nên tham gia cuộc thi thư pháp. Mẹ liền đem chuyện nói với bố. Chờ Doanh Doanh về, bố Doanh Doanh tìm cơ hội tâm sự với con. Rất tự nhiên, bố nhắc tới việc đăng ký tham gia cuộc thi thư pháp: “Trước hết, bố mẹ hay thầy giáo không ai ép con phải tham gia cuộc thi, quyết định vẫn là ở con, nhưng bố con mình thử nói về những điểm có lợi và bất lợi khi con tham gia cuộc thi nhé!”

Doanh Doanh hào hứng nói: “Bố ơi, thực lòng con rất muốn tham gia cuộc thi, vì con biết đó là cơ hội để rèn luyện mình, nhưng con không đủ tự tin”.

“Con sợ thua hay sao?”

Doanh Doanh gật đầu.

“Con luôn là một đứa trẻ giỏi giang trong lòng bố mẹ, bố mẹ không ép con phải dùng thứ tự cao thấp của cuộc thi để chứng minh. Tham gia cuộc thi lần này chỉ để rèn luyện con thôi”, bố nói.

Mẹ đứng bên cạnh thêm vào: “Thầy giáo gọi điện cho mẹ nói rằng thầy rất tin tưởng ở con. Bố mẹ và cả thầy giáo nữa sẽ không lấy kết quả cuộc thi để đánh giá con, mà chỉ quan tâm rằng con có thể tận dụng cơ hội để rèn luyện bản thân hay không”.

“Nhưng, ở bên dưới có rất nhiều người đang nhìn con”. Doanh Doanh vẫn chưa hết do dự.

“Thế thì đã sao nào? Tất cả mọi người, cũng giống như bố mẹ và thầy giáo, đều cổ vũ và ủng hộ, con chỉ cần tập trung viết thư pháp thật tốt là được”.

“Thật không mẹ? Có thật là mọi người đều ủng hộ con không ạ?”

“Đương nhiên rồi, con gái ạ!”

Doanh Doanh nghĩ một lúc, rồi đầy tự tin nói: “Con sẽ gọi điện nói với thầy là con muốn tham gia cuộc thi ngay bây giờ”.

Giành giải nhất trong cuộc thi thư pháp, cô bé Doanh Doanh tràn đầy tự tin khi lên nhận phần thưởng.

Phần nhiều những đứa trẻ sống nội tâm thường thiếu tự tin, là vì chúng quá coi trọng kết quả hoặc quá coi trọng hình tượng của bản thân trong lòng người khác. Tâm lý tự ti có thể ảnh hưởng tới con cả đời, làm con mất đi không ít cơ hội.

Mọi mơ ước trong cuộc đời chỉ trở thành hiện thực khi ta bắt tay hành động, nếu không tin vào bản thân, con gái không dám hành động, bỏ lỡ ước mơ và cả tương lai tốt đẹp của mình. Muốn giúp con gái hạnh phúc, cha mẹ cần rèn luyện con khi còn nhỏ.

Tự ti khiến con gái thường suy nghĩ và hành động tiêu cực, thở vắn than dài ngay cả khi mọi việc đang tốt đẹp, thậm chí nản lòng trước thành tích tốt của mình: “Có lẽ lần sau mình chẳng gặp may như thế nữa đâu!”

Một người luôn nghĩ mọi chuyện theo hướng xấu, cả ngày âu sầu ủ dột thì làm sao có được cuộc sống an nhiên tự tại? Sự việc có thể phát triển theo hướng bất lợi, cũng có thể phát triển theo hướng tích cực. Đoán trước tình huống xấu nhất có thể xảy ra để tìm cách phòng tránh là tốt, chỉ có điều chúng ta cần cổ vũ và tăng khí thế cho bản thân bằng những lời tích cực nhất, hãy nói với bản thân rằng “mình có thể thành công”, như thế chúng ta mới có thể giải quyết tốt sự việc.

Do những hạn chế của văn hóa xã hội truyền thống, coi phụ nữ chỉ là người hỗ trợ phía sau đàn ông nên các bậc cha mẹ thường ít chú trọng bồi dưỡng lòng tự tin cho con gái trong quá trình trưởng thành. Nhất là khi bước vào tuổi dậy thì, lòng tự tôn bị giảm mạnh khiến con gái phải tìm chỗ dựa nơi người đàn ông.

Là cha mẹ, chúng ta nên giúp con nuôi dưỡng sự tự tin. Trước tiên, cha mẹ cần nhận thức được sự trưởng thành của con gái và thể hiện nó mỗi khi trò chuyện với con bằng cách công nhận khả năng ngày một cao của con. Mỗi lời động viên khen ngợi của cha mẹ là một chỗ dựa để con tự tin trong cuộc sống.

Chỗ dựa ngày một nhiều cũng có nghĩa, con đủ khả năng để bước vào cuộc đời, từ từ học cách nắm giữ vai trò của mình và vun bồi lòng tự tin.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, bồi dưỡng cá tính và ý chí cho con gái.

Cha mẹ cần bồi dưỡng cá tính cho con gái, để con gái hiểu được mong ước và nguyện vọng của bản thân. Người có cá tính thích nói những câu như “Tôi muốn...”, “Tôi có thể làm được”, “Tôi không ủng hộ quan điểm này”...

Thứ hai, bồi dưỡng cho con khả năng và kỹ năng cạnh tranh.

Trên bước đường trưởng thành của con tất nhiên cần sự giúp đỡ của cha mẹ, song điều đó không có nghĩa là chúng ta phải làm thay con. Nhiệm vụ của chúng ta là giúp con bồi dưỡng năng lực và lòng tin mà không phải là giúp con làm việc. Cha mẹ, thầy cô, hoặc những người trưởng thành yêu thương con gái thường quan tâm nồng nhiệt tới con, giúp đỡ con gái nhiều hơn so với con trai. Điều đó gieo vào lòng con gái nhận thức rằng, con cần được giúp đỡ nhiều hơn con trai vì con là phái yếu. Những cô gái lớn lên trong sự yêu thương và chăm sóc quá mức thường cảm thấy mình không có đủ năng lực cạnh tranh. Bởi thế, đôi khi sự giúp đỡ không đúng chỗ của cha mẹ lại là điều bất lợi cho quá trình bồi dưỡng lòng tự tin của con gái.

Thứ ba, để con được tự chủ và tự do ở một mức độ nhất định.

Dẫu là con gái, cha mẹ cũng cần để con ý thức được rằng, bản thân có thể đạt được thành tựu, dù thành tựu ấy lớn lao hay nhỏ bé và có khả năng khống chế nhất định đối với việc thực hiện mục tiêu của mình, không những thuyết phục được bố mẹ mà còn có thể quyết định một số lựa chọn đơn giản của bản thân. Cha mẹ nên để con có nhiều “quyền lợi” hơn, cho phép con quyết định nhiều hơn, giúp năng lực của con phát triển tốt hơn. Khi con có thể tự mình quyết định thời gian biểu, cách ăn mặc cũng như các hoạt động tập thể của bản thân, con sẽ cảm thấy mình có quyền tự chủ. Dần dần, con sẽ ý thức được rằng, cha mẹ luôn tin tưởng mình có thể đưa ra những quyết định đúng đắn, cũng hiểu rõ kết quả mà quyết định đó mang lại. Ngược lại, nếu cha mẹ hoặc người khác luôn giúp con đưa ra quyết định, con sẽ cảm thấy mình không đủ khả năng nên luôn ở thế bị động, bắt đầu hoài nghi về khả năng nắm vững vận mệnh của mình.

Thứ tư, giúp con tích lũy niềm tin từ những thành công nhỏ.

Cha mẹ cần từng bước rèn luyện cho con biết đối mặt với thử thách. Niềm tin trong lòng sẽ tăng lên khi con biết mình đủ sức để khắc phục khó khăn. Và như thế, dần sau này con gặp nhiều chông gai lớn hơn trên bước đường trưởng thành, con cũng hiểu được rằng, kiên trì đến cùng, tất giành thắng lợi. Ngược lại, nếu cảm thấy bản thân không đủ nghị lực và khả năng khống chế thì khi gặp khó khăn con sẽ từ bỏ để chọn cái dễ dàng hơn.

Một cô gái tràn đầy tự tin biết yêu bản thân và yêu cuộc sống, yêu mọi điều tươi đẹp trong cuộc đời. Cô sẽ trở thành thuyền trưởng của con thuyền cuộc đời mình, giúp nó vững lái vượt qua biển đời đầy sóng gió. Nhờ có tự tin, cuộc đời cô sẽ không bị mê hoặc và trở nên tươi sáng hơn và lòng cô luôn dạt dào cảm hứng với cuộc đời. Những bậc cha mẹ yêu thương con gái hãy giúp con có được chiếc chìa khóa vàng để mở cánh cửa hạnh phúc của cuộc đời, ấy là sự tự tin.

BỒI DƯỠNG CHO CON TÍNH HÀI HƯỚC

Lời dành cho cha mẹ:

Hài hước thú vị không những giúp con trẻ ứng phó tốt hơn với những khó khăn và áp lực trong cuộc sống và học tập mà còn giúp con tạo dựng mối quan hệ xã hội hài hòa hơn. Vì vậy, cha mẹ, nên bồi dưỡng cho con gái mình tính cách hài hước, để con tìm thấy niềm vui trong cuộc sống, đơn giản mà hạnh phúc.

Hài hước là một thái độ nhân sinh, cũng là một dạng trí tuệ của con người, nền tảng tâm lý của nó là tâm thái lạc quan, tích cực hướng về phía trước. Theo một nghiên cứu của các chuyên gia người Mỹ, hài hước là một bộ phận cấu thành quan trọng của chỉ số cảm xúc. Tính cách hài hước của con người ba phần là do bẩm sinh, bảy phần còn lại là nhờ quá trình bồi dưỡng. Một số em bé thông minh đã bắt đầu manh nha thể hiện “ý thức hài hước” khi được sáu tuần tuổi. Lúc này, nếu được các chuyên gia giáo dục luyện những bài tập về cảm giác hài hước giai đoạn sớm độc đáo thì em bé đó sẽ được sống một cuộc đời với những niềm vui bất tận nhờ tính hài hước.

Trong cuộc sống hiện thực, hài hước có thể xoa dịu tâm trạng tiêu cực của con người, làm tiêu tan những u buồn và đau khổ, giảm bớt bầu không khí căng thẳng, mang lại cho con người niềm vui và hi vọng. Một người con gái biết hài hước sẽ có thêm nhiều bạn bè, có được tâm thái lạc quan khi đối nhân xử thế, lòng dạ thanh thoi nhẹ nhàng, cuộc sống vì thế sẽ có thêm nhiều điều thú vị và cuộc đời luôn đầy ắp niềm vui, tiếng cười.

Trong cuộc sống hàng ngày, cha mẹ cần biết giáo dục con gái bằng những biện pháp thú vị và hài hước. Nó vừa có thể bồi dưỡng tính cách hài hước cho con vừa không làm tổn thương lòng tự tôn của con, sẽ mang lại hiệu quả giáo dục tốt. Trong quá trình dạy con, cha mẹ nên hết sức tránh những mệnh lệnh cứng nhắc, bởi lẽ trước mặt chúng ta là cô con gái có lòng tự tôn mạnh mẽ. Những lời nói hài hước thú vị làm con cảm thấy vui vẻ và dễ dàng nghe lời bố mẹ.

Ví dụ, khi chơi đồ chơi, do quá hưng phấn, con trẻ thường mê mải chơi rất lâu, vậy mà khi không chơi nữa, con dường như chẳng bao giờ chủ động cất đồ chơi, không phải do con lười mà là do con chưa hình thành ý thức và thói quen phải cất đồ chơi sau khi chơi xong. Lúc này, nếu bố mẹ nghiêm khắc mắng: “Con mau cất đồ chơi đi, nếu không lần sau mẹ không cho con chơi nữa” thì chưa chắc đã đem lại kết quả tốt. Nếu biết dùng lời hài hước, nhẹ nhàng, hiệu quả sẽ cao gấp nhiều lần. Hãy nói với con: “Con gái yêu, chơi lâu như vậy rồi chắc con cũng mệt đúng không nào? Vậy con thử hỏi xem các bạn đồ chơi có mệt không? Các bạn cũng mệt lắm rồi đấy, con hãy đưa các bạn về nhà để các bạn được nghỉ ngơi, ngày mai các bạn mới đủ sức tiếp tục chơi với con”. Tin chắc rằng, con trẻ sẽ đồng cảm với các bạn đồ chơi mà tình nguyện và chủ động cất đồ về chỗ cũ.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, bồi dưỡng tính cách hài hước cho con ngay từ nhỏ.

Hài hước là một trong những nội dung mà các ông bố bà mẹ người Mỹ bắt buộc phải dạy cho con. Chúng ta hãy học theo cách làm của họ. Trẻ một tuổi thường vô cùng miễn cảm với những biểu hiện trên gương mặt người khác. Mỗi lần con tập đi bị ngã, bố mẹ an ủi con bằng cách làm mặt quỷ. Khi con làm sai việc do chưa hiểu, ví dụ như đi tất vào tay chẳng hạn, cha mẹ không trách mắng mà cùng con cười vui vẻ.

Thứ hai, làm phong phú vốn từ vựng hài hước của con.

Vốn từ vựng phong phú giúp ích rất nhiều cho việc thể hiện sự hài hước. Vốn từ nghèo nàn, khả năng biểu đạt ngôn ngữ kém làm sao thể hiện sự hài hước? Dạy con biết vận dụng khéo léo từ khác nghĩa và từ mang nghĩa chuyển cũng như thường xuyên cho con chơi trò chơi ngôn ngữ là một cách hay để tăng cường khả năng biểu đạt hài hước của con. Ngày thường, cha mẹ có thể kể con nghe câu chuyện hài hước, câu chuyện về sự thông minh... để luyện con biết tư duy một cách miễn tiệp và làm phong phú vốn từ vựng của con.

Thứ ba, bồi dưỡng khả năng hài hước dựa vào cá tính của con.

Bồi dưỡng khả năng hài hước cần phải dựa vào cá tính của con. Có cô bé tính tình hoạt bát, có cô bé thích sống nội tâm, do đó cách thức thể hiện sự hài hước cũng khác, có thể thể hiện ở ngay ngôn từ biểu đạt cũng có thể hàm súc sâu sắc.

Thứ tư, hài hước cũng cần nho nhã.

Những lời nói hài hước của một cô gái phải nho nhã, không thô tục, nếu không hài hước không thể tô điểm thêm cho hình tượng của cô mà ngược lại, có thể làm mất vẻ đẹp

của cô. Sự hài hước toát ra từ nội hàm phong phú. Là cha mẹ, chúng ta không nên nóng vội mà cần làm phong phú thế giới nội tâm của con gái. Sự hài hước đích thực phải được thể hiện ra ngoài một cách tự nhiên, mà không phải hài hước chỉ vì muốn hài hước, nếu không, người nói lời hài hước sẽ trở thành kẻ hay châm chọc giấu cợt, mồm mép lém lỉnh trong mắt người khác.

Hài hước có ảnh hưởng lớn đến cuộc đời của một người con gái. Một đứa trẻ biết nói lời hài hước sẽ luôn vui vẻ hoạt bát, biết cách tạo dựng mối quan hệ giao tiếp xã hội tốt và có khả năng chịu đựng mạnh mẽ hơn những đứa trẻ khác, dễ dàng hình thành thái độ nhân sinh lạc quan vui vẻ và lớn lên trong hạnh phúc.

CHƯƠNG 3: KHÍ CHẤT LÀM NÊN HẠNH PHÚC

Khí chất của một người con gái toát lên từ cử chỉ nhỏ nhẽ, nụ cười thánh thót, tính cách hiền thực, tri thức uyên thâm. Tất cả những khí chất ấy đều không tách khỏi sự khổ công dạy dỗ của cha mẹ. Khi con còn nhỏ, cha mẹ cần dạy con biết tu dưỡng cả hình thức bên ngoài lẫn tâm hồn để sau này lớn lên, con gái sẽ trở thành một người phụ nữ ưu tú có cốt cách cao quý, trang nhã và hiểu lễ nghĩa.

KHÍ CHẤT QUAN TRỌNG HƠN VẺ ĐẸP BÊN NGOÀI

Lời dành cho cha mẹ:

Đẹp là nhu cầu căn bản trong lòng mỗi người phụ nữ, vì thế cha mẹ không thể không quan tâm tới dung mạo của con gái. Nhưng các bậc phụ huynh cũng nên hiểu rằng, để hạnh phúc, khí chất còn quan trọng hơn dung mạo. Khí chất, đó là vẻ đẹp toàn diện và vĩnh viễn không phai mờ hương sắc, là sức hấp dẫn lan tỏa từ bên trong, cũng là một sức mạnh tiềm ẩn của hạnh phúc. Bởi thế, cho con dung mạo sao bằng cho con khí chất.

Xinh đẹp và hạnh phúc không chỉ là mong ước của mỗi người phụ nữ, mà còn là mục tiêu giáo dục con gái của cha mẹ. Và nếu nói tới dạy con, thì hạnh phúc đương nhiên là quan trọng. Một người luôn hạnh phúc khi cảm thấy cuộc sống của mình đầy đủ và có ý nghĩa mỗi ngày.

Hạnh phúc là mong ước từ nội tâm bên trong thể hiện ra bên ngoài. Một người con gái cao quý và trang nhã sẽ được hưởng một cuộc đời giàu sang và may mắn bởi cô có thể mang lại cho bản thân và những người xung quanh bầu không khí yên vui; một người con gái tự ti và lòng dạ hẹp hòi sẽ có một số phận bi thảm bởi cô luôn khiến bản thân và những người xung quanh chìm trong đám mây u ám của u buồn và toan tính. Điều đó càng cho thấy, đối với phụ nữ, khí chất đương nhiên quan trọng hơn dung mạo.

Do đó, các bậc cha mẹ cần đặc biệt chú trọng tới việc bồi dưỡng khí chất cho con gái. Khí chất là vẻ đẹp hoàn chỉnh nhất, toàn diện nhất và không phai tàn theo năm tháng.

Dung mạo xinh đẹp chỉ có một thời huy hoàng, còn vẻ đẹp lan tỏa từ khí chất ngày một mặn mà theo năm tháng. Thời gian không thể làm mất đi vẻ đẹp ấy, mà ngược lại càng tạo cơ hội để nó được thể hiện một cách tự nhiên và tuyệt vời nhất. Con gái chúng ta, nếu nhan sắc tầm thường, nhưng khí chất tốt, luôn nở nụ cười rạng rỡ đầy sức hấp dẫn, thì chắc chắn sẽ được hưởng hạnh phúc mãi mãi.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, dạy con hiểu người phụ nữ như thế nào sẽ có được khí chất hạnh phúc.

Khí chất hạnh phúc bắt nguồn từ một tâm hồn tràn đầy hạnh phúc và cảm biết, được hiện thực hóa bằng đôi tay lao động cần mẫn và khéo léo, được biểu hiện ra bên ngoài bằng một gương mặt tươi cười, vui vẻ và ấm áp. Người phụ nữ như thế nào sẽ có được khí chất hạnh phúc?

Chỉ người con gái có sự tu dưỡng tốt mới thực sự biểu lộ khí chất hạnh phúc. Sự tu dưỡng tốt ấy chính là tấm lòng trong trắng, còn khí chất của người phụ nữ là phong thái ung dung nhàn tản, là những suy nghĩ thiết thực trong nội tâm và nụ cười hài lòng thỏa mãn. Suy nghĩ càng đơn giản càng dễ có hạnh phúc. Người con gái thể hiện rõ dục vọng lớn trên khuôn mặt không thể cảm nhận được hạnh phúc. Người phụ nữ không màng tới định mệnh, biết kiên trì nắm giữ số mệnh mình trong tay là người ở gần hạnh phúc nhất; người phụ nữ thông minh biết bao dung độ lượng là người phụ nữ có khí chất hạnh phúc.

Nói một cách đơn giản, người phụ nữ có tâm hồn đẹp, một vẻ đẹp lâu bền và chắc chắn sẽ hạnh phúc suốt đời.

Thứ hai, bồi dưỡng tính kiên trì cho con trên cơ sở một tâm hồn đẹp.

Cha mẹ có thể bồi dưỡng đức tính kiên trì cho con gái từ những phương diện sau:

Vun đắp một gia đình hạnh phúc để mang lại cho con gái điều kiện phát triển cảm xúc

và năng lực thẩm mỹ. Hãy bắt đầu giúp con tu dưỡng đạo đức, tác phong tốt và quan điểm thẩm mỹ lành mạnh bằng những việc làm nhỏ nhất; dạy con biết thưởng thức vẻ đẹp của tự nhiên, phát triển mỹ đức cho con, bồi dưỡng cho con niềm đam mê nghệ thuật trên nhiều phương diện và giáo dục con hiểu cách làm đẹp.

Trong xã hội muôn màu hiện nay, cuộc sống và cá tính của mỗi người cần có phong cách riêng. Người con gái có phong cách riêng là người có khí chất, bởi thế, cha mẹ cần giúp con biết cách giữ vững bản sắc riêng của mình trong cuộc cạnh tranh về nhiều mặt. Các bậc cha mẹ đừng quên rằng cách trực tiếp nhất để tạo vẻ đẹp khí chất là bồi dưỡng cho con hành vi văn minh, cách cư xử lịch thiệp, biết lễ nghi.

VUI VẺ GIÚP CON GÁI GIỮ GÌN HẠNH PHÚC

Lời dành cho cha mẹ:

Một chuyên gia giáo dục từng khuyên một đôi vợ chồng đang âu sầu khổ não vì con: “Chỉ cần anh chị khích lệ con biết cách mỉm cười thì mọi vấn đề của con sẽ được giải quyết”. Chúng ta ai cũng hiểu sức hấp dẫn của nụ cười. Một nụ cười tươi thể hiện niềm vui trong nội tâm con người mang theo thông điệp hạnh phúc của cuộc đời. Vì thế, cha mẹ cần dạy con biết cách nở nụ cười chân thành từ trong thâm tâm để thấu hiểu cuộc sống muôn màu.

Đối với phụ nữ, nụ cười bao giờ cũng đẹp. Miệng chúm chím, mắt giàu biểu cảm, thần thái tươi tắn thật làm say lòng người. Cười còn là một thái độ nhân sinh và một biểu hiện trí tuệ của con người.

Do bố mẹ chuyển công tác nên Tiểu Nhã đành phải tạm biệt những người bạn thân để chuyển tới một thành phố khác. Tính cách hướng nội khiến Tiểu Nhã khó lòng làm quen với trường mới, bạn mới, thêm vào đó Tiểu Nhã lại gần như không hiểu tiếng địa phương của các bạn nên cũng không biết phải bắt chuyện với các bạn như thế nào. Ngay cả khi các bạn đang vui vẻ nô đùa, Tiểu Nhã cũng chỉ dám đứng nhìn từ xa, trong mắt vừa ánh lên vẻ khát khao và ngưỡng mộ vừa có nỗi buồn hiu hắt. Càng ngày Tiểu Nhã càng không thể hòa đồng với các bạn, áp lực tâm lý lớn khiến thành tích học tập của cô bé tụt dốc nhanh chóng. Chỉ sau một học kỳ mà một học sinh giỏi như Tiểu Nhã có mấy môn học bị đánh dấu đỏ.

Mẹ Tiểu Nhã là một người phụ nữ hết sức tình tế và nhạy cảm, thấy con buồn bã không vui và trễ nải việc học hành, cô mang theo nỗi lo lắng tới gặp chuyên gia tâm lý.

Sau khi hiểu rõ tình hình của Tiểu Nhã, chuyên gia tâm lý khuyên: “Chị chỉ cần khích lệ cháu biết cách mỉm cười thì mọi vấn đề của cháu sẽ được giải quyết”.

Mẹ Tiểu Nhã bán tin bán nghi song vẫn làm theo lời khuyên của chuyên gia. Trước tiên, cô tự mình luyện cách mỉm cười rất lâu. Tiểu Nhã thấy mẹ mỉm cười, bao phiền muộn trong lòng bay mất, liền hỏi mẹ: “Mẹ ơi, dạo này mẹ có chuyện gì vui à?” Mẹ Tiểu Nhã làm ra vẻ thần bí nói với con: “Đương nhiên là mẹ vui rồi, vì tất cả các bạn đồng nghiệp của mẹ đều xuýt xoa khen rằng, mẹ có cô gái thật dễ thương, đặc biệt là khi con mỉm cười, trông con giống như một tiểu Thiên sứ. Con thử nói xem, nghe những lời này làm sao mẹ có thể không hồ hởi trong lòng?”

Dường như trái tim bé nhỏ của Tiểu Nhã đã được tưới một dòng nước ngọt lành, cô bé bất giác mỉm cười. Mẹ Tiểu Nhã nói với con ngay lúc ấy: “Quả đúng như vậy, con gái của mẹ cười rất là xinh, nếu dùng từ ngữ để miêu tả thì mẹ chỉ có thể nói đó là nụ cười ngọt ngào. Con gái à, con có thể hứa với mẹ sẽ giữ mãi nụ cười này với bố, với mẹ, với hàng xóm, với bạn học hay với thầy cô giáo được không? Như thế, các bạn chắc chắn sẽ rất yêu mến con”.

“Có thật thế không hả mẹ?”

“Tất nhiên rồi con gái ạ, nụ cười của con thật hấp dẫn, mẹ có thể khẳng định là các bạn sẽ thích con ngay thôi”.

Nghe xong lời mẹ, Tiểu Nhã thấy một niềm vui sướng khôn tả trào dâng trong lòng. Ngày hôm sau đến lớp, Tiểu Nhã dùng cảm mỉm cười với mỗi người bạn mà cô bé gặp, dù nụ cười có chút thẹn thùng ngượng ngáp.

Một thời gian sau, Tiểu Nhã vui vẻ hòa mình cùng các bạn. Đặc biệt, thành tích học tập của cô bé đã tốt dần lên.

Biện pháp trực tiếp nhất để con gái chúng ta mở cửa sổ tâm hồn đang khép kín của mình là giúp con mỉm cười. Nụ cười với mọi người xung quanh mang theo thông điệp “Chúng mình làm bạn của nhau nhé!” Người con gái biết mỉm cười sẽ không bao giờ cô đơn bởi cô luôn có nhiều bạn bè và có đủ năng lực để giải quyết mọi vấn đề nan giải.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ cần mỉm cười hàng ngày.

Cha mẹ cả ngày u buồn, sầu khổ thì con trẻ sao biết được thế nào là nụ cười? Tâm trạng của một người chịu ảnh hưởng của môi trường là điều bình thường, nhưng trên khuôn mặt bạn luôn hiển hiện nỗi đau khổ lớn lao, niềm thù hận sâu như biển thì đương nhiên bạn không thể thay đổi được hoàn cảnh. Ngược lại, nếu biết mỉm cười đối diện với cuộc sống, bạn đã tăng thêm sức mạnh của tinh thần chan hòa, bởi mọi người ai cũng vui lòng giao tiếp với bạn. Nhờ vậy, cơ hội bạn có được cũng nhiều lên và cuộc sống của bạn càng thuận lợi hơn. Chính vì lẽ đó, cha mẹ càng phải biết mỉm cười đối diện với cuộc sống để làm gương cho con cái.

Thứ hai, nói với con, nụ cười cần chân thành.

Cười, nói thì đơn giản, chỉ cần nâng nhẹ hai khóe miệng là chúng ta có thể hoàn thành một hình thức biểu cảm trên gương mặt, vậy mà để có một nụ cười chân thành xuất phát từ trái tim thật chẳng dễ chút nào! Khi chúng ta mỉm cười đối diện với những nguy nan của cuộc đời, đó là một nụ cười xuất phát từ nỗi niềm đau khổ tận cùng trong tâm can, nhưng nếu nụ cười đã trở thành thói quen của chúng ta thì cuộc đời chúng ta sẽ gặp nhiều thuận lợi.

Xét cho cùng, cuộc sống giống như một tấm gương soi phản chiếu lại hình ảnh của bản thân mỗi chúng ta, cuộc sống khốc khi chúng ta rơi lệ và vui sướng khi chúng ta mỉm cười. Chỉ những ai mang ánh hào quang trong tim mới có thể cảm nhận được hết vẻ đẹp của ánh nắng mặt trời trong hiện thực. Là cha mẹ, chúng ta cần dạy con gái biết trân trọng cuộc sống, biết yêu cuộc sống và phát hiện vẻ đẹp cuộc sống.

Thứ ba, dạy con biết mỉm cười khi giao tiếp với người khác.

Nụ cười là thứ ngôn ngữ hiệu quả nhất giữa những người bạn. Nụ cười tự nhiên và sáng khoái có sức mạnh hơn cả ngàn lời nói. Nó có thể rút ngắn khoảng cách giữa những người bạn, dù đó là người bạn mới quen lần đầu hay bạn cũ lâu ngày. Nụ cười giúp tình bằng hữu thêm bền chặt, thắm thiết. Muốn con gái hạnh phúc, chúng ta hãy dạy con biết mỉm cười khi giao tiếp với người khác.

Cha mẹ cần nhớ, mỉm cười là một sự tu dưỡng quan trọng, bởi nó thể hiện sự gần gũi, thân thuộc, thể hiện sự động viên khích lệ và tình cảm ấm áp. Hãy dạy con gái biết mỉm cười một cách chân thành. Như thế, con gái sẽ có thêm nhiều cơ hội hơn người khác, sẽ dễ dàng gặt hái thành công và dễ dàng có được hạnh phúc.

DẠY CON CỬ CHỈ NHO NHÃ, LỄ PHÉP

Lời dành cho cha mẹ:

Là con gái, cần có hành vi và cử chỉ nho nhã và biết cư xử sao cho phù hợp với hoàn cảnh. Đó là phép lịch sự tối thiểu. Bởi thế, các bậc cha mẹ không thể xem nhẹ việc giáo dục hành vi, cử chỉ cho con.

Cho dù thời đại và quan niệm thẩm mỹ của giới trẻ có đổi thay đến đâu chẳng nữa thì quan niệm bồi dưỡng một người con gái vẫn giữ nguyên giá trị. Cử chỉ nho nhã là điểm quan trọng hàng đầu làm nên dáng vẻ của con gái.

Có một sự thật không ai có thể tranh cãi là: trong số tất cả chị em phụ nữ, những người tinh tình phóng khoáng cởi mở, cử chỉ nho nhã thể hiện sự tu dưỡng tốt của bản thân là những người được yêu mến nhất. Và đương nhiên, họ có nhiều cơ hội phát triển tốt và một mối quan hệ xã hội lý tưởng.

Nhà giáo dục người Anh Spencer đã nói: “Tu dưỡng lễ nghi là nền tảng cơ sở cho mọi phẩm đức của con người. Hành vi thiếu văn minh lịch sự, lễ phép chẳng những không có lợi cho sự phát triển tự thân của con trẻ mà còn gây nguy hại nghiêm trọng tới phẩm đức của chúng sau này”.

Con gái cần được học bài học về văn minh và lễ nghi ngay từ nhỏ, vì khi thói quen đã hình thành sẽ khó thay đổi. Ngay từ thời xa xưa, việc dạy con gái những cử chỉ đoan trang, nho nhã là một trong những điều được cả xã hội quan tâm.

Khi dạy con gái những cử chỉ văn minh, lễ phép, chúng ta không kỳ vọng sẽ làm thay đổi tính cách của con, cũng không kỳ vọng tất cả các cô gái của chúng ta đều điềm đạm, nhã nhặn. Mục đích của chúng ta là để con gái biết chú ý hơn tới hình tượng của mình, điều đó giúp ích rất nhiều cho việc bồi dưỡng lòng tự tôn và ý thức tự yêu quý bản thân của con gái. Con gái không nên thẹn thùng, xấu hổ, không nên coi khinh người khác và càng không nên xem nhẹ bản thân. Một cô gái hoạt bát, vui vẻ, cởi mở nếu biết thể hiện bản thân một cách ung dung và tự nhiên, không có những hành động bất nhã, tất nhiên sẽ được mọi người yêu mến và tôn trọng.

Một số phụ huynh thường than thở: “Con gái tôi còn ngang bướng, ngỗ nghịch hơn cả con trai ấy, hành động thô bạo đầy tính khiêu khích”. Một người cha khác ảo não nói: “Ngay cả những lúc bình thường, cô con của gái tôi cũng chẳng đoan trang, nhu mì chút nào. Chỉ một việc con con cũng khiến nó bùng bùng tức giận, chân đá miệng hết.”

Thực ra, cha mẹ không nên quá lo lắng, bởi lẽ trong quá trình trưởng thành của mỗi đứa trẻ luôn có thời kỳ phản kháng. Nếu cha mẹ coi giáo dục hành vi nho nhã, cử chỉ văn minh là nội dung giáo dục xuyên suốt quá trình trưởng thành của con, thì khi thời kỳ phản kháng qua đi, con gái chúng ta sẽ lấy lại được tính cách hiền hòa của mình.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, có dáng đứng vững vàng.

Dáng đứng cần vững chãi, ngẩng cao đầu, uốn ngực, hóp bụng là những yêu cầu tối thiểu. Cha mẹ cần hướng dẫn con giữ tư thế này ở bất kỳ đâu và trong bất kỳ trường hợp nào để hình thành thói quen. Đây là tư thế quan trọng giúp con gái có thân hình đẹp khi đến tuổi trưởng thành. Tư thế đứng đẹp sẽ toát lên vẻ dịu dàng, yếu điệu và cảm giác đầy đủ, mãn nguyện về mặt tinh thần của người con gái.

Thứ hai, tư thế ngồi trang nhã.

Thân trên thẳng, hai chân đặt song song hoặc cùng nghiêng về bên phải hoặc bên trái. Tốt nhất không nên ngồi khoanh hai chân, cẳng chân này đặt lên cẳng chân kia vì dễ làm

gập cong tĩnh mạch, cẳng không được nửa nằm nửa ngồi. Khi ngồi, hai tay đặt tự nhiên trên đầu gối, hoặc đỡ lấy bàn tay, khoảng cách giữa hai chân rộng bằng vai, duỗi thẳng một cách tự nhiên, tuyệt đối không bắt chéo.

Thứ ba, dáng đi thông thả, đoan trang.

Ưỡn ngực hóp bụng là tư thế cơ bản nhất, bước đi tự nhiên và chắc chắn, không quá vội vàng hoặc e dè, sợ sệt, không nhanh không chậm, mắt không nghiêng ngó xung quanh.

Đương nhiên, trong cuộc sống hàng ngày, cha mẹ cũng cần chú ý tới ngôn từ và hành vi của mình. Bởi lẽ, con gái luôn quan sát và mô phỏng theo những lời nói, hành động của cha mẹ, nhất là của mẹ. Hành vi, cử chỉ của mẹ là quy phạm điển hình của con gái. Do đó, mẹ cần hết sức tránh những điểm chưa được trong hành vi của mình, đồng thời cần làm gương cho hành vi, cử chỉ của con gái. Hãy để con trẻ tự ý thức tầm quan trọng của hành vi nho nhã đối với bản thân mình.

DẠY CON NÓI LỜI NHO NHÃ

Lời dành cho cha mẹ:

Dạy con gái biết nói lời nho nhã cũng có nghĩa là cha mẹ đã giúp con tăng phần hạnh phúc cho tương lai. Người phụ nữ thành công là người có những ngôn từ khác thường. Vì vậy, các bậc cha mẹ không thể xem nhẹ việc bồi dưỡng cách nói năng, dùng từ của con gái.

Phụ nữ rất chú trọng tới các mối quan hệ, bởi lẽ họ thường thông qua đó để thấu hiểu các luân thường đạo lý trong xã hội và cuộc sống muôn màu muôn vẻ. So với con trai, khả năng thiên bẩm về ngôn ngữ của con gái được bộc lộ từ khá sớm. Ngay khi còn rất nhỏ, bé gái có thể cảm nhận được nỗi vui buồn, tức giận của người khác qua âm thanh. Do đó, trong con mắt của cha mẹ, con gái thường thông minh, khéo léo hơn con trai.

Đồng thời, do những ưu thế về cấu tạo của bộ não, con gái thường biết cách sử dụng ngôn ngữ sớm, sinh động và trôi chảy hơn con trai. Thông thường, phải lên bốn tuổi, các bé trai mới có thể biểu đạt điều mình muốn bằng ngôn ngữ một cách rõ ràng, khả năng này các bé gái đã có từ năm lên ba tuổi hoặc sớm hơn.

Tuy ngôn ngữ là khả năng trời phú của phụ nữ nhưng nó chỉ có thể chứng minh phụ nữ có khả năng khống chế ngôn ngữ tốt. Khả năng này còn cách khả năng dùng từ nho nhã một quãng khá xa.

Có một cô mồm miệng lém lỉnh, so với những bạn nhỏ khác, cách biểu đạt của cô bé bao giờ cũng mới mẻ và khác lạ hơn. Năm cô bé lên sáu tuổi, nhân ngày Tết Nguyên đán, cô bé chúc cô hàng xóm đang âu sầu vì chưa có người bạn trai tâm đầu ý hợp: “Cô ơi, cháu chúc cô năm nay tìm được chàng hoàng tử của lòng mình nhé!”

Nghe xong, cô hàng xóm mỉm cười rạng rỡ, không ngớt lời khen cô bé thông minh. Thật không ngờ, cô bé lại nói: “Cô ơi, cháu đã chúc cô lời chúc tốt đẹp nhất, cô phải mừng tuổi cho cháu nhiều một chút mới được”. Cô hàng xóm và bà mẹ ngồi cạnh ngạc nhiên đến nỗi mặt mày thất sắc, chỉ biết thở dài than cô bé chẳng biết lễ phép chút nào.

Sau khi trưởng thành, nói năng khéo léo là một việc không khó đối với cô bé này. Nhưng thật khó để cô nói lời nho nhã, bởi lẽ lời nói của cô không xuất phát từ sự chân thành mà đó chỉ là công cụ để thực hiện một toan tính nào đó của mình. Vậy, thế nào mới được coi là lời nói nho nhã?

Thứ nhất, thái độ phải thân mật, chân thành và tha thiết. Nói chuyện vốn là một phương thức để con người truyền đạt tình cảm trong tim mình tới người khác. Vì thế, thần thái và biểu cảm khi nói rất quan trọng. Cô bé trong ví dụ nêu trên tuy nói lời chúc phúc, ngọt ngào ngoài miệng mà thiếu sự chân thành trong tâm, đó là một biểu hiện của khéo léo giả tạo. Nếu cha mẹ không tinh tế cảm nhận được điều đó mà luôn miệng khen con thông minh, biết cách nói chuyện thì sẽ khiến con trẻ đi tới cực đoan, thường xuyên nói những lời ngon ngọt để đạt mục đích tiêu cực của mình. Làm vậy, con trẻ khó có hạnh phúc.

Thứ hai, sử dụng từ ngữ khiêm tốn, nhã nhặn, lịch sự và những từ thể hiện phép lịch sự tối thiểu. Những lời chát chúa, tục tĩu tất nhiên không được hoan nghênh.

Thứ ba, âm thanh vừa phải, ngữ điệu ôn hòa, êm ái. Dù nói tiếng phổ thông, tiếng địa phương hay ngoại ngữ cũng cần rành rọt, âm lượng vừa đủ để đối phương có thể nghe rõ, tránh nói quá to để tạo cho người nghe cảm giác thân thiết và tự nhiên.

Biết dùng lời hay ý đẹp cũng là một phần trong khí chất của người phụ nữ. Một người con gái biết nói chuyện với âm lượng vừa đủ, dùng từ chính xác, thái độ thành khẩn tất được nhiều người yêu mến. Xét từ phương diện thành công, một người phụ nữ khéo giao tiếp có nhiều cơ hội thành công hơn những người khác. Thành công mang lại cho con người cảm giác thỏa mãn về mặt tâm lý, khi ấy hạnh phúc sẽ tự gõ cửa tìm tới. Do đó, các bậc cha mẹ cần chú ý bồi dưỡng con gái biết nói lời nho nhã để nghe.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, để con được tự do giao tiếp.

Các bé gái có sự khác nhau về cách thức được gia đình giáo dục và đặc điểm tính cách, có nhiều bé tính cách hướng nội, ngại nói chuyện, miễn cảm và hay xấu hổ nên thường giữ kín tâm tư của mình, vô tình cắt đứt con đường kết nối của bé với thế giới bên ngoài. Vì thế, khi dạy con gái biết cách nói năng lịch sự, trước hết cha mẹ cần để con được tự do giao tiếp, tự do biểu đạt.

Thứ hai, tìm ra âm vực phù hợp với con gái.

Giọng nói là dung mạo thứ hai của con gái, vì sao những lời thánh thót oanh vàng luôn được mọi người hồ hởi tiếp nhận? Bởi chúng có sức lay động lòng người. Nhiều cha mẹ thắc mắc, giọng nói là do trời sinh, làm sao có thể thay đổi? Thực ra, mỗi người có một âm vực nhất định, có thể điều chỉnh lên cao hoặc xuống thấp so với giọng nói bình thường của mình. Và trong âm vực đó chắc chắn có khoảng âm ngọt ngào dễ nghe.

Thứ ba, không để con mắc tật nói mãi không ngừng.

Phụ nữ hay mắc tật nói mãi không ngừng. Một sự việc đơn giản bỗng trở nên vô cùng phức tạp và lặp đi lặp lại qua lời miêu tả của người phụ nữ. Đây là vấn đề của người phụ nữ trưởng thành, các bé gái thường ít mắc phải. Tuy vậy, cha mẹ cũng cần chú ý dạy con khi nói, cần truyền đạt thông tin một cách chính xác tới người nghe. Một số lời, một số từ ngữ chỉ cần nói một lần là đủ, nói nhiều sẽ phản tác dụng.

BỒI DƯỠNG NIỀM ĐAM MÊ CHO CON GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Có nhiều đam mê, sở thích và luôn nỗ lực thực hiện đồng nghĩa với việc người con gái đã nắm chắc chiếc chìa khóa vàng để mở cánh cửa thành công. Vì vậy, cha mẹ cần chú ý hướng sở thích của con gái tới nhiều lĩnh vực, giúp cuộc sống của con sau này có thêm nhiều niềm vui và hạnh phúc.

Niềm đam mê và sở thích trên nhiều lĩnh vực có ảnh hưởng lớn lao với cuộc đời của một con người, lại càng quan trọng hơn với một người con gái. Đa tài cũng là một khí chất của người phụ nữ, bởi nó thể hiện đời sống nội tâm đầy đủ, khả năng cảm nhận vẻ đẹp cuộc sống và khả năng tạo lập cuộc sống hạnh phúc của họ.

Hầu hết các bậc phụ huynh đều hiểu được tầm quan trọng của việc bồi dưỡng niềm đam mê cho con gái, song chúng ta phải thừa nhận rằng, có một số cha mẹ thường an bài con đường phát triển trong tương lai của con gái mình theo cách nghĩ và sở thích của bản thân; hoặc ép buộc con phải vứt bỏ điều con yêu thích chỉ vì những tư tưởng cố hữu, chôn chặt sự phát triển của hạt mầm đam mê đang nảy nở trong con.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, phát hiện niềm đam mê và sở thích của con.

Mỗi đứa trẻ có một phương thức tìm hiểu thế giới riêng. Các bé gái cũng vậy, có bé yêu cỏ cây hoa lá, có bé thích nữ công gia chánh, có bé lại say mê cầm kỳ thư họa... Vì thế, cha mẹ cần chú ý quan sát và phát hiện niềm đam mê của con để hướng con theo đuổi niềm đam mê đó. Có như vậy, tài năng của con gái chúng ta mới được phát triển đầy đủ.

Thứ hai, tôn trọng và ủng hộ niềm đam mê của con gái.

Muốn bồi dưỡng nhiều niềm đam mê cho con gái, kích thích sự phát triển trí tuệ của con trên nhiều lĩnh vực, trước tiên cha mẹ cần tôn trọng sở thích của con, tạo điều kiện cho con được thỏa mãn với niềm đam mê đó ở mức độ vừa phải. Ví dụ, con gái thích bắt bướm, cha mẹ có thể chuẩn bị cho con một cây vợt bắt bướm và cùng con tới với thiên nhiên rộng lớn để chơi trò bắt bướm. Nhân cơ hội này, cha mẹ có thể giảng giải cho con những tri thức về loài bướm hoặc các loài côn trùng khác, sau đó hướng dẫn con cách ép khô những chú bướm làm thành tiêu bản, rồi cùng con phân loại và cất giữ tiêu bản. Nếu có cơ hội, cha mẹ có thể mua thêm cho con những cuốn sách tranh nhiều màu giới thiệu về loài bướm.

Thứ ba, giúp con kiên trì theo đuổi niềm đam mê.

Quá trình nuôi dưỡng niềm đam mê của con gái không thể thiếu sự ủng hộ và cổ vũ của cha mẹ. Trẻ con thường chỉ hăng hái lúc đầu và luôn bỏ dở khi cảm thấy nhụt nhẽo, vô vị. Lúc này, cha mẹ cần ở bên cạnh động viên con, giúp con tìm ra mặt tích cực của điều mình theo đuổi.

Là cha mẹ, chúng ta không thể chỉ biết thưởng thức niềm đam mê của con mà quan trọng hơn, chúng ta cần biết phát hiện niềm đam mê của con. Dù yêu thích hay không yêu thích niềm đam mê của con, bạn cũng cần phát hiện và cổ vũ cho niềm đam mê ấy với sự nhiệt tình cao nhất, để nó có thể trở thành một phần tài năng của con.

DẠY CON BIẾT CÓ TRÁCH NHIỆM ĐỐI VỚI HÀNH VI CỦA MÌNH

Lời dành cho cha mẹ:

Không cha mẹ nào thích con gái mình làm việc không kiêng dè e sợ, gây họa khắp nơi để rồi cha mẹ lại phải đích thân xuất đầu lộ diện gánh lấy lỗi lầm của con. Tuy vậy, nếu cha mẹ dạy con bằng một tình yêu nuông chiều thì rất có thể con gái sẽ trở thành nàng công chúa ngang ngược, bởi mọi việc đã có cha mẹ bao bọc, con gái không hề bị trừng phạt, như thế thì con còn sợ gì nữa?

Một buổi sớm mùa hè, trời đổ mưa rào, mẹ đạp xe chở cô bé tới trường, chặt vật đạp từng bước một trên con đường đầy bùn lầy lội. Người mẹ vừa thở dốc vừa nói với con gái: “Bảo bối của mẹ, trưa nay mẹ phải trực ban, không thể đến đón con được. Bữa trưa của con mẹ chuẩn bị sẵn trong hộp rồi, con lấy ra ăn nhé!”

Cô bé ngồi sau xe mẹ trề môi, đung đưa đôi bàn chân, chừng như không muốn để ý đến lời nói của mẹ. Bỗng cô bé kêu thất thanh: “Mẹ ơi, mẹ!” khiến người mẹ giật mình vội vàng dừng xe hỏi con xem có chuyện gì.

Vẻ mặt đầy tức giận, cô bé nói: “Mẹ quên không mang khăn đỏ đi cho con à? Thôi chết rồi, hôm nay thầy giáo kiểm tra đấy, tất cả là tại mẹ, mẹ mau đưa con quay về nhà lấy đi, con tới lớp muộn cũng chỉ vì mẹ thôi!”

Người mẹ tội nghiệp chỉ biết thở dài, bất đắc dĩ phải quay xe trở lại, vừa lau nước mưa trên mặt vừa tự trách: “Ừ, tại sao mẹ lại có thể quên được nhỉ?” Vậy mà cô con gái ngồi sau xe chẳng hề động lòng, vẫn lạnh lùng trách mẹ vô tâm, xem chừng rất có dáng vẻ của một nàng công chúa kiêu kỳ.

Quên không mang khăn đỏ là lỗi của ai? “Tấm lòng yêu thương con” của bà khiến cách giáo dục con gái của bà đi chệch khỏi quỹ đạo nên con gái bà hoàn toàn không ý thức được rằng, quên không mang khăn đỏ là lỗi của bản thân cô bé. Chúng ta hãy cùng xem các bậc cha mẹ người Mỹ dạy con mình như thế nào.

Một học sinh tiểu học ở nước Mỹ làm hỏng xe bus đưa đón học sinh của nhà trường nên bị phạt không được đưa đón bằng xe của nhà trường một tuần. Cô bé đành phải đi bộ đến lớp. Có người hỏi mẹ cô bé tại sao không dùng xe riêng đưa con đến trường, bà kiên quyết nói: “Không, nó phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình”.

Nếu sự việc này xảy ra với bà mẹ trong ví dụ trên thì chắc chắn là bà sẽ tìm cách giúp con. Có thể bà sẽ đích thân tới trường để xin các thầy cô giáo bỏ hình phạt, hoặc bà sẽ tự đưa con đến trường.

Ở nước ta có rất nhiều phụ huynh như thế. Việc làm đầu tiên của cha mẹ khi thấy con mắc lỗi là đưa con đến nơi an toàn, rồi tự mình giải quyết những công việc về sau. Chính vì sự khoan dung hết lần này tới lần khác và sự nuông chiều quá mức của cha mẹ khiến con trẻ hình thành tính cách ích kỷ, tự tư tự lợi, bừa bãi cầu thả, thiếu trách nhiệm, thậm chí là phóng đảng bạt mạng, dẫn đến coi thường nội quy của nhà trường, coi thường các quy phạm, quy tắc khác trong cuộc sống.

Tình hình càng nghiêm trọng hơn đối với con gái. Sự rụt rè, nhút nhát khiến các bé gái hiếm khi vi phạm nội quy, nhưng lại khiến các bé hình thành tính ỷ lại quá lớn và luôn có cảm giác bất lực khi cần quyết định việc gì. Mỗi khi làm sai, các bé thường không tự nhận trách nhiệm về mình, hoặc là tìm kiếm sự che chở của người khác, hoặc là đổ trách nhiệm cho người khác; và thường oán trời trách người khi không thể đổ lỗi cho bất kỳ ai khác.

Cha mẹ cần biết rằng, càng được cha mẹ chở che bao bọc thì khả năng độc lập của con càng kém. Thực ra, để con tự chịu trách nhiệm với những sai lầm của mình còn quan trọng

hơn chịu trách nhiệm thay con. Bởi lẽ, con trẻ sẽ suốt đời không quên những đạo lý làm người mà bản thân đã ngộ ra khi sửa đổi lỗi lầm.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, dạy con biết rằng, con cũng cần có trách nhiệm với gia đình.

Một gia đình hoàn mỹ nhất định phải có gia quy. Đó không phải khẩu hiệu trống rỗng để đùa cợt mà là những việc làm cụ thể giúp cuộc sống gia đình thêm hài hòa vui vẻ. Những quy tắc được đặt ra trong gia đình không phải để một người trong gia đình được thoải mái vui vẻ mà là để cả gia đình cùng chia sẻ trách nhiệm và hạnh phúc.

Đương nhiên, việc chế định gia quy cần lấy ý kiến dân chủ của tất cả mọi người trong gia đình, mỗi người đều có thể bảo vệ quyền và lợi ích của mình trên nguyên tắc không làm tổn hại tới quyền và lợi ích của người khác.

Gia quy cần quy định rõ trách nhiệm của con trẻ. Con trẻ được phân công công việc tùy theo độ tuổi của mình, ví dụ, trẻ lên bốn tuổi có thể phân công mang bát đĩa để vào chậu rửa bát và tưới nước cho hoa. Mục đích thật sự của việc chế định các quy tắc trong gia đình là để con trẻ, đặc biệt là những đứa trẻ con một được gia nhập vào trong một xã hội thu nhỏ là gia đình, để nhận thức được trách nhiệm của bản thân với gia đình.

Thứ hai, giáo dục con biết dũng cảm thừa nhận sai lầm của mình.

Con trẻ phải tự chịu trách nhiệm với những việc làm của mình, như vậy, con mới có thể ghi nhớ để lần sau không tái phạm. Chỉ khi biết tự chịu trách nhiệm với bản thân mình, con trẻ mới có thể độc lập hoàn toàn. Phương pháp giáo dục này chính là “phép trừng phạt hậu quả tự nhiên” mà Rousseau từng nói tới, tức để con trẻ tiếp nhận kết quả của việc tự mình làm, chỉ khi nhận thức được mức độ nghiêm trọng của kết quả đó, con trẻ mới có ý thức để sửa đổi tật xấu của mình. Đây cũng là một cách để con trẻ biết tự quản lý mình.

Thứ ba, để con tự giải quyết khó khăn.

Cha mẹ nên tìm cách chủ động gây một số khó khăn ở mức độ vừa phải cho con, để con tự giải quyết. Khi con trẻ gặp khó khăn trong cuộc sống, hãy nói với con rằng, đó là việc của con, con phải tự giải quyết, từ đó bồi dưỡng cho con khả năng và ý chí ứng phó với những khó khăn trong tương lai.

Dạy con biết chịu trách nhiệm đối với kết quả do hành vi của mình gây ra ngay từ khi còn nhỏ, cho dù đó là hành động nhắm tâm trước mắt, nhưng lại là một phương pháp giáo dục sáng suốt với tương lai của con sau này, thật đáng để các bậc phụ huynh tin tưởng vận dụng. Chỉ khi biết chịu trách nhiệm đối với hành vi của mình, con gái chúng ta mới đủ khả năng chịu trách nhiệm đối với tương lai của bản thân cũng như chịu trách nhiệm đối với xã hội.

DẠY CON GÁI BIẾT LẮNG NGHE TIẾNG LÒNG CỦA MÌNH

Lời dành cho cha mẹ:

Một người phụ nữ hạnh phúc luôn tự do về mặt tinh thần, có niềm tin riêng, hiểu và thừa nhận giá trị trung tâm của bản thân một cách sáng suốt, vì thế cô có khả năng cân bằng rất lớn đối với thế giới tinh thần của mình. Để con gái có thể hạnh phúc trong tương lai, các bậc cha mẹ hãy dạy con biết lắng nghe tiếng lòng của mình đồng thời giúp con xây dựng một ý thức tự chủ rõ ràng.

Vì sao giấc mơ của những người nô lệ chẳng bao giờ thành hiện thực? Bởi họ đã mất đi tự do. Muốn trở thành một người hoàn toàn tự do, chúng ta cần không ngừng xác lập ý thức tự do của mình. Trong tư tưởng truyền thống có quá nhiều điều trói buộc người phụ nữ, khiến phần lớn phụ nữ không hề có ý thức tự chủ rõ ràng cho riêng mình làm hạn chế những tiêu chuẩn hạnh phúc của họ, khiến nhiều người không dám mơ tưởng tới những mục tiêu cao hơn và cuộc sống tốt đẹp hơn.

Muốn có được tự do thật sự, trước tiên chúng ta cần xây dựng cho mình niềm tin tự do.

Thực ra, trong quá trình trưởng thành, mỗi cô gái đều có tiếng lòng của mình. Khi vẫn còn là một cô gái nhỏ, các bé gái của chúng ta thường băn khoăn tự hỏi: “Mình là ai? Tại sao mình lại tới với thế giới này? Mình rút cục sẽ trở thành người như thế nào?” Phần lớn các bé có suy nghĩ mình là người đặc biệt, tuy không biết mình đặc biệt hơn các bạn khác bao nhiêu phần. Ý thức đó là một dạng thức tỉnh trong tâm hồn, nó xuất hiện đi xuất hiện lại trong suy nghĩ của con trẻ. Cha mẹ mỗi khi nghe con hỏi tới những vấn đề này, thường đã kích thích tích cực đang trỗi dậy trong con. Ví dụ, khi con hỏi: “Sao con lại là con ạ?”, cha mẹ có thể vừa mỉm cười vừa xoa đầu, nói con thật ngộ nghĩnh rồi chậm rãi trả lời: “Con chính là con, chứ còn là ai nữa?”

Và tâm hồn đang muốn thức tỉnh của con đã bị chìm đi như thế. Rồi trong quá trình trưởng thành, con không thể chia sẻ ý thức này với ai được nữa, thậm chí không ý thức được sự tồn tại của nó, không thể đo lường và miêu tả nó, không thể nhìn thấy nó hoặc định lượng nó. Những đứa trẻ lớn lên trong hoàn cảnh ấy có thể không phạm sai lầm khi trưởng thành, nhưng sẽ nghĩ mình giống như bao nhiêu người bình thường khác, nên chỉ yêu cầu đối với bản thân theo mô típ của người bình thường, làm việc theo cách người bình thường vẫn làm, lý tưởng mang trong tim cũng chỉ là những hoài bão tầm thường, thành

tích đạt được cũng chỉ ở mức thường thường bậc trung, thậm chí chỉ lấy tiêu chuẩn của những người bình thường để đánh giá bản thân.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, dạy con gái biết yêu bản thân mình.

Yêu thương bản thân, điều đó có nghĩa, con gái biết quan tâm tới thể giới nội tâm của mình, không buồn đau bi lụy khi thấy mình yếu đuối, bởi thừa nhận mình yếu đuối cũng là một hành động dũng cảm, không so sánh bản thân với một người hoàn mỹ để làm tổn hại tới thân thể và tâm hồn.

Ví như, khi thấy mình béo hơn các bạn khác, con gái không khổ sở tìm trăm phương ngàn kế giảm béo chỉ vì sự so sánh ấy, đó là hành động sửa mình theo tiêu chuẩn của người khác. Niềm hạnh phúc của mỗi người phụ nữ phải do con đường độc đáo riêng có của bản thân họ mang lại, mô phỏng thành tựu của người khác vĩnh viễn khiến họ không thể có được hạnh phúc của riêng mình.

Thứ hai, dạy con biết đối thoại với tâm hồn.

Để giúp con gái hoàn thành công việc quan trọng này, cha mẹ có thể mua cho con một cuốn sổ Nhật ký để con gái bày tỏ tâm tình của lòng con, ở đó có thể có lý tưởng, có nhân cách, có niềm tin, thậm chí còn có cả niềm đam mê và sở thích của con.

Cha mẹ có thể chủ động giúp con cùng điều chỉnh tâm trạng, cũng có thể để con tự điều chỉnh rồi tâm sự cùng cha mẹ, để cha mẹ có thể hiểu được suy nghĩ và nỗi lòng của con.

Khi con dần có cảm giác tốt hơn với những suy nghĩ về ý thức nội tại đang thôi thúc mình, con sẽ có được niềm tin mà nó mang lại. Nhờ vậy, cuộc sống của con sẽ hạnh phúc hơn, đầy đủ hơn và nhiều tình yêu hơn, nhiều kế hoạch và con đường đi hơn. Xét về bản chất, quá trình phát hiện ra tiếng lòng mình sẽ khiến con gái tìm được chính mình, trở thành một cô gái xinh đẹp, mạnh mẽ và có nét độc đáo riêng.

CHƯƠNG 4: DẠY TRẺ BIẾT GIAO TIẾP

Goethe đã từng nói: “Con người không thể sống cô độc, mà cần phải có xã hội”. Một bé gái không may mắn không những gặp phải sự cô đơn không ai ở bên, mà càng khổ sở hơn nữa là không có ai để tâm sự, để lắng nghe mình. Những đứa trẻ thực sự may mắn chính là những cô bé có vài ba nơi để đến nói chuyện, có vài người đáng quý có thể giúp đỡ qua khỏi lúc khó khăn, hoạn nạn, có vài người bạn tốt để mình có thể chia sẻ. Như vậy mới gọi là có nhân duyên tất sẽ có may mắn. Cha mẹ nên giúp con nâng cao khả năng giao tiếp, để các cô bé có thể bộc lộ được giá trị của bản thân trong đám đông bạn bè, đồng thời cũng có thể tìm thấy được niềm vui, niềm hạnh phúc trong cuộc sống từ những tình bạn chân thành đó.

NHỮNG ĐỨA TRẺ MANG LẠI NIỀM VUI CHO
NGƯỜI KHÁC SẼ ĐƯỢC NHẬN VỀ CÀNG NHIỀU
HƠN

Lời dành cho cha mẹ:

Muốn trẻ sống hòa đồng, thì cha mẹ không được để cho trẻ nghĩ mình là người quan trọng, là ngôi sao, là trung tâm trong đám đông, mà cần phải dạy cho trẻ học được sự quan tâm đến người khác, mang lại niềm vui đến cho mọi người. Một bé gái hiểu biết và quan tâm đến niềm vui của người khác sẽ nhận được càng nhiều hơn những tình cảm chân thành. Do đó, hãy để cho trẻ được học cách giao tiếp, mà trước tiên là học được cách nghĩ cho người khác.

Một vài bé gái từ khi còn nhỏ đã rất ưu tú, nhưng vì “không hòa đồng” với mọi người, nên sau này lớn lên, cho dù là có tài nhưng cũng không được công nhận, dần dần tự mình cảm thấy đi đến đâu cũng bị gạt bỏ, không chỉ là tài năng của mình không được phát huy, mà mọi việc đều không được “thuận lợi”, vì thế đến ngay cả khi đau khổ nhất, cũng không tài nào tìm ra được một người bạn có thể lắng nghe và chia sẻ được tâm sự của lòng mình. Đó chính là những cô bé bất hạnh.

Những mối quan hệ tốt đẹp không chỉ mang lại cho con người niềm vui, mà còn giúp cho chúng ta tiến tới thành công. Do đó, khả năng giao tiếp xã hội đóng vai trò hết sức quan trọng trong sự sinh tồn của con người. Mặc dù cuộc sống của hầu hết các gia đình hiện nay đều đã được nâng cao, các bé gái đều nhận được sự giáo dục đầy đủ nhất và tốt nhất, nhưng do sự khép kín cô độc, ít giao lưu qua lại giữa các gia đình nhỏ, đã làm giảm khả năng giao tiếp của trẻ. Vì thế các bà mẹ trẻ nên chú ý hơn nữa đến điểm này.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, không nên chỉ có phê bình và trách móc các bé gái.

Các bậc cha mẹ thường có suy nghĩ sai lầm trong cách giáo dục con cái như: để ý nhiều đến khuyết điểm của trẻ hơn là các ưu điểm; phê bình quá nhiều trong khi động viên trẻ lại quá ít; trách mắng trẻ nhiều hơn là biểu dương những hành động tốt của trẻ. Một đứa trẻ luôn luôn bị trách mắng sẽ chỉ thích chú ý đến những khuyết điểm của người khác, vì thế sau này khi trưởng thành sẽ rất khó xử lý được các mối quan hệ giao tiếp trong cuộc sống.

Trách mắng hay chỉ trích sẽ không bao giờ có được hiệu quả giáo dục tốt, vì hành động đó chỉ càng làm cho trẻ luôn có sự phòng bị đối phó với cha mẹ, càng làm cho trẻ muốn tìm mọi cách để chứng minh với cha mẹ là mình đúng; trách mắng và chỉ trích sẽ làm tổn thương đến lòng tự trọng vốn hết sức nhạy cảm của các bé gái. Nếu sự tổn thương quá lớn sẽ khiến cho trẻ có sự oán hận đối với cuộc sống và các mối quan hệ trong xã hội.

Thứ hai, dạy cho trẻ biết cách tán thưởng và cảm ơn người khác một cách chân thành.

Ai cũng luôn luôn khát khao nhận được sự tán dương của mọi người, vì thế nếu có thể tán thưởng và cảm ơn người khác một cách chân thành thì sẽ có thể xây dựng được những mối quan hệ hết sức tốt đẹp. Cha mẹ nên dạy con rằng: “Nếu con hy vọng người khác yêu quý mình, thì con nhất định phải bày tỏ sự yêu quý của mình đối với họ. Nếu con hy vọng nhận được sự yêu mến của thầy cô và các bạn, thì điều đầu tiên con phải học là biết cách nói lời cảm ơn với bất kỳ ai đã giúp đỡ con”.

Thứ ba, cần chú ý bồi dưỡng yếu tố tâm lý cần thiết trong giao tiếp.

Giao tiếp cần phải có phẩm chất tâm lý tốt và sự rèn luyện nhân cách hàng ngày, ví dụ như tính lương thiện, giữ chữ tín, chân thành, vui vẻ, trung thực..., những phẩm chất này đều rất cần các bậc phụ huynh có ý thức giúp trẻ bồi dưỡng thêm trong cuộc sống hàng ngày. Càng quan tâm chú ý đến lời nói và việc làm hàng ngày của trẻ sẽ càng giúp trẻ hình thành được thói quen giao tiếp tốt.

DẠY CÁC BÉ GÁI BIẾT LẮNG NGHE

Lời dành cho cha mẹ:

“Lắng nghe” và “nói chuyện” rất dễ giúp các bé gái xây dựng các mối quan hệ tốt đẹp, “nghe” là khả năng độc đáo mà ông trời đã ban cho con người, nhưng vẫn có rất nhiều trẻ không thể lắng nghe một cách thực sự, khiến cho trẻ đánh mất rất nhiều thông tin quan trọng, đồng thời cũng làm cho các mối quan hệ ngày càng trở nên tồi tệ. Do đó, từ khi trẻ còn nhỏ, cha mẹ nên chú trọng dạy cho trẻ cách lắng nghe, để trẻ biết “nghe” trước rồi mới đến biết “nói”.

Như chúng ta đều biết “nghe” là một khả năng độc đáo mà ông trời đã ban tặng cho các bé gái, con gái thường nhạy cảm đối với âm thanh hơn rất nhiều so với con trai. Điều này chứng tỏ các bé gái thường giỏi lắng nghe hơn các bé trai, hơn nữa con gái cũng thường “khéo léo” hơn con trai, điều này cũng có liên quan đến khả năng lắng nghe. Tuy nhiên, đó không phải là toàn bộ, vì vẫn có một số bé gái không giỏi “lắng nghe” cho lắm.

Lắng nghe đóng vai trò hết sức quan trọng trong quan hệ giao tiếp, nghe là một nửa của việc giao lưu trao đổi, những người biết chú ý và giỏi lắng nghe sẽ luôn luôn là người biết cách giao tiếp và thấu hiểu được lòng người. Nếu không dùng được cái tâm để lắng nghe người khác, thì những lời nói ra cũng chẳng có ý nghĩa gì cả. Sự trưởng thành và phát triển của trẻ phần nhiều dựa vào khả năng tiếp nhận và xử lý các thông tin một cách hiệu quả, để từ đó hình thành nên thói quen chú ý lắng nghe, ở một mức độ nhất định nào đó rất có lợi cho các cô bé sau này có được hạnh phúc và may mắn.

Nếu như trong khi giao tiếp, các bé gái rất ít lắng nghe đối phương, mà lại chỉ hy vọng đối phương lắng nghe mình, thì sẽ không tránh khỏi tỏ ra không thành thật, cũng không hiểu được lòng người. Thử nghĩ một chút thôi, nếu người khác tỏ ra không quan tâm đến lời bạn nói, bạn chắc chắn sẽ cảm thấy chán nản, và nếu bạn cũng tỏ thái độ đó với người khác, thì làm sao bạn có thể nhận được sự hoan tiếp đón của người ta? Và như thế đã hình thành nên một trở ngại rất lớn trong việc giao tiếp với mọi người.

Lắng nghe có thể coi là một phần dễ bị lãng quên nhất trong tất cả các kỹ năng giao tiếp, và trên thực tế những người thành công hầu hết là những người nói ít mà nghe nhiều. Cha mẹ nhất định cần phải dạy cho trẻ biết lắng nghe, trước tiên là để hiểu được tâm lý của người khác, sau đó mới nói ra suy nghĩ của bản thân mình.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ cần phải hiểu rõ nguyên nhân khiến cho trẻ không biết lắng nghe.

Thông thường khi các trẻ lên 5-6 tuổi, thì hầu hết đều mắc bệnh nghễng ngãng, đặc biệt là đối với những lời nói của cha mẹ, chúng đều không để tâm nghe. Vì ở tầm tuổi này đa số trẻ đang rất chú tâm vào việc riêng của bản thân mình. Điều này không có gì là không thỏa đáng cả, và cũng không ảnh hưởng đến khả năng lắng nghe của trẻ.

Nếu như cha mẹ bắt đầu trách mắng trẻ không chú ý đến lời nói của người lớn, thì các cô bé sẽ càng tỏ ra là không nghe thấy gì. Chúng sẽ có tâm lý chống đối khi nghe những lời phê bình này và tự nhiên sẽ bịt chặt tai lại để đối phó với cha mẹ. Giai đoạn này nếu không chú ý dạy cho trẻ cách nghe lời, thì sau này khi nói chuyện với người khác, trẻ sẽ rất khó để có thể lắng nghe ý kiến của họ. Cũng có thể nói rằng, cần phải rèn luyện cho trẻ khả năng lắng nghe ngay từ khi các em còn nhỏ.

Thứ hai, bồi dưỡng ý thức lắng nghe từng chút một.

Tục ngữ có câu: “Nhà cao tầng được xây lên từ một miếng đất bằng phẳng”. Để có thể rèn cho trẻ có được thói quen lắng nghe, thì phải bắt đầu từng lúc, từng chút một từ trong cuộc sống bình thường. Trước tiên, cha mẹ cần phải tạo ra một không gian lắng nghe ấm áp và rộng mở, để trẻ có thể học được cách lắng nghe từ môi trường này.

Tiếp theo cần phải nói với các bé rằng, lắng nghe không chỉ giúp người ta nắm bắt được thông tin, mà nó còn giúp cho sự nữ tính được biểu hiện ra đầy sức hút hơn. Con gái thường hy vọng mình trông thật duyên dáng, thật tỉ mỉ, có thể phát hiện ra được những chi tiết nhỏ nhưng rất quan trọng, cha mẹ có thể tận dụng tâm lý này của trẻ, để hướng dẫn cho chúng là cần phải nhẫn nại lắng nghe lời mọi người nói, đồng thời cũng nên tỏ ra là mình rất hứng thú với những lời nói đó.

Thứ ba, cha mẹ nên nắm rõ một số kỹ năng khi nói với trẻ.

Trước tiên, không nói những từ quá phức tạp, hoặc không ngừng lặp đi lặp lại nhiều lần. Rất nhiều vị cha mẹ, đặc biệt là các bà mẹ, thường đưa đến cho trẻ rất nhiều ý kiến, làm cho trẻ cảm thấy rất chán, và tất nhiên cũng không muốn ghi nhớ yêu cầu của các bà mẹ, như vậy sẽ rất khó giúp trẻ tập trung chú ý lắng nghe.

Thứ hai là khi cha mẹ nói, nên để trẻ nhìn vào mắt mình, khi đó trẻ sẽ hiểu rõ là bạn đang muốn nói với chúng, và lời nói của bạn rất quan trọng.

HỢP TÁC SẼ GIÚP CÁC BẠN GÁI CÀNG TRỞ NÊN HẤP DẪN HƠN

Lời dành cho cha mẹ:

Hợp tác là nền tảng của giao tiếp, những cô bé biết hợp tác, tự nhiên sẽ có lực hút từ bên trong, vì nếu có được sự giúp đỡ từ bên ngoài thì mọi việc đều thuận theo ý mình, và hiệu quả làm việc cực cao, dễ dàng dành được thành công, tâm lý cũng sẽ cảm thấy thỏa mãn. Do đó, đào tạo khả năng hợp tác chính là một môn học không thể thiếu khi giáo dục các bé gái của những người cha mẹ.

Nếu trẻ luôn được mọi người trong nhà nuông chiều, chỉ biết ăn rồi ngủ, mọi người ai cũng chỉ phục vụ mỗi mình trẻ, thì dần dần trẻ sẽ tự hình thành tính ích kỷ, và đương nhiên cho rằng: tất cả mọi người trên thế giới này đều sống vì mình.

Hiện nay số lượng gia đình có con một là bé gái tương đối nhiều, nếu không chú ý dạy cho trẻ cách hợp tác, sẽ rất dễ khiến cho trẻ luôn sống trong xung đột, mâu thuẫn, và cảm thấy không thích thú gì khi nói chuyện, trao đổi với mọi người.

Trong một giờ học thủ công, các bạn trong lớp có một cuộc thi nhỏ về khâu bao cát. Dung Dung và Nhược Lan được phân về cùng một nhóm, cả hai cô bé đều là những người rất giỏi trong môn này. Do đó, khi cả hai được phân về cùng một nhóm, rất nhiều bạn trong lớp đều tỏ ra không phục lắm, và đều nói rằng chỉ cần một trong hai người đó làm cũng đã rất tốt rồi, giờ lại cả hai cùng hợp lực, như vậy là không công bằng. Nhưng cô giáo lại không nói gì cả, chỉ mỉm cười tuyên bố bắt đầu cuộc thi.

Sau khi nhận nguyên vật liệu, cả Dung Dung và Nhược Lan đều bắt tay vào khâu phần của mình, họ cứ thế cắm cúi làm. Một lúc sau, Dung Dung và Nhược Lan đều đã hoàn thành vài cái của hai mặt trước và sau cái túi, nhưng đến khi chuẩn bị cho công việc hoàn tất cuối cùng, thì họ mới phát hiện ra có sai sót trong quá trình làm của mình.

Một chiếc bao vốn dĩ là được ráp lại bởi sáu miếng vải, bốn miếng được khâu liền lại với nhau thành một tấm, cộng thêm hai miếng bên trên và bên dưới nữa là hoàn thành một chiếc, nhưng cả Dung Dung và Nhược Lan lại đều khâu liền cả ba miếng của mình lại, như vậy họ không cách nào có thể làm thành một cái bao được, hai người đã trách móc lẫn nhau và bắt đầu tháo các mảnh vải ra. Lúc này Dung Dung đã vô tình nhìn sang bên cạnh, phát hiện ra có bạn đã nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, cô đã rất tức giận và quay sang nói với Nhược Lan: “Đều là do lỗi của bạn cả, đáng lẽ ra phần khâu của tớ sẽ

là xuất sắc nhất, nhưng do ở cùng một tổ với bạn mà mới thành ra chậm nhất như thế này”.

Nhược Lan cũng không hề chịu thua kém, cô bé đã phản bác lại ngay: “Làm gì có chuyện đó, ai nói là bạn giỏi thủ công? Chẳng lẽ bạn không nghe mọi người trong lớp đều nói tớ mới là người giỏi môn thủ công nhất hay sao. Tất cả đều do bạn, tự ý làm, không nhìn thấy tớ đã khâu ba mảnh với nhau, mà còn đứng đó khâu nữa”.

Cứ cãi qua lại như vậy tự nhiên tốc độ làm của cả hai bạn giảm hẳn trong khi có một người bạn thông báo hoàn thành. Dung Dung càng sốt ruột, nhưng cô lại phát hiện ra rằng trong lúc mình tháo xong phần của mình thì bên Nhược Lan cũng đã tháo xong, như vậy những gì mà họ đã làm trước đó đều trở thành công cốc. Thêm vào đó, Nhược Lan cũng đã phát hiện ra người bạn cùng nhóm của mình đã tháo xong phần của cô ấy, Nhược Lan bèn lớn giọng hét lên: “Dung Dung, bạn đang sợ tớ dành được vị trí thứ nhất hay sao mà bạn lại không nhìn thấy là tớ đã tháo rồi, bạn còn đứng đó tháo nữa”.

Lúc này cô giáo đã đi đến chỗ của họ, và nói với cả hai rằng: “Nếu như hai em không thể hợp tác với nhau, thì phần việc này sẽ mãi mãi không bao giờ hoàn thành được”.

Trong thế kỷ 21, nhân tài rất quan trọng, nhưng mối quan hệ giữa người với người, sự hợp tác giữa mọi người càng quan trọng hơn, vì vậy dạy dỗ các bé gái biết hợp tác cùng với người khác là một việc cần phải hết sức chú ý.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ cần phải chú ý đến sự hợp tác của mình.

Sự hòa thuận, hạnh phúc của một gia đình cần cả cha và mẹ cùng nỗ lực phối hợp gây dựng nên. Nếu bố mẹ cứ cãi vã cả ngày, thì làm sao có thể giáo dục trẻ biết hợp tác, còn các bé làm sao có thể hiểu được ý nghĩa đích thực của từ hợp tác?

Ngoài ra, nói là hợp tác, nhưng không có nghĩa là nói đến sự phân công lao động rạch ròi, người cha phụ trách việc ra ngoài đi làm kiếm tiền, còn mẹ chịu trách nhiệm dạy dỗ lễ nghĩa cho con cái. Việc dạy cho trẻ những thói quen tốt, những lễ nghĩa trong cuộc sống hàng ngày chính là biểu hiện tình thương của cha mẹ đối với con trẻ, vì vậy cha cũng cần thiết phải tham gia vào công việc này.

Một người mẹ thông minh và một người cha tài giỏi, không nên chỉ chú ý dành thời gian và sức lực để chăm sóc cho sức khỏe của trẻ, mà còn cần phải tạo cho trẻ một không gian gia đình hài hòa đầm ấm, vì vậy hai vợ chồng càng phải phối hợp với nhau chặt chẽ hơn. Các bà mẹ cần phải đặt người chồng của mình vào một vị trí thích hợp, yêu quý con thì cũng cần phải yêu quý chồng mình, như vậy không chỉ kéo dài tình cảm giữa hai vợ chồng, mà còn có thể xây dựng cho trẻ một không khí gia đình đầm ấm hạnh phúc, mang lại cho trẻ một tình yêu trọn vẹn của cả cha và mẹ.

Thứ hai, khi trẻ có mâu thuẫn với người khác, cha mẹ cần để cho trẻ học được sự đồng cảm, đặt mình vào vị trí của người đó mà suy nghĩ lại hành

động của mình.

Khi trẻ chơi với nhau khó có thể tránh khỏi nảy sinh nhiều kiểu mâu thuẫn khác nhau, đây là một hiện tượng rất thường xuyên xảy ra. Một khi bé gái nảy sinh cảm giác không vừa lòng đối với bạn mình, cha mẹ cần phải khuyên răn bé kịp thời, cần phải có thái độ bao dung đối với người khác, dạy trẻ học cách đặt mình vào vị trí người khác để suy nghĩ, thì mới có thể hóa giải được mâu thuẫn, để sống tốt được với nhau. Nói cho các bé gái hiểu rằng, khi sống cùng với người khác, cần phải có cái tâm, hiểu được tâm tư tình cảm của mọi người, để mọi người cảm nhận được tình cảm của mình, như vậy mới có thể chung sống hòa thuận cùng mọi người.

Thứ ba, cần phải loại bỏ tận gốc khuyết điểm của các bé gái, rèn luyện tinh thần hợp tác.

Các bé gái thường hay tùy ý, nhạy cảm và ưa đổ ky, những khiếm khuyết về tính cách này thực sự không tiện cho việc rèn luyện tinh thần hợp tác, do đó nếu muốn dạy trẻ biết hợp tác, thì cha mẹ cần phải giúp trẻ tham gia nhiều hơn nữa vào các hoạt động chung, động viên trẻ phối hợp cùng mọi người, để giúp trẻ hoàn thiện hơn tính cách của mình thông qua các hoạt động đó, bồi dưỡng thêm khả năng hợp tác.

Không có môi trường để hợp tác thì khó có thể hình thành nên thói quen. Cha mẹ tạo cho trẻ tham gia chơi một số trò chơi cần kết hợp với một vài trẻ khác như xếp hình khối hay giải câu đố..., hay có thể khuyến khích trẻ tham gia vào một vài hoạt động thể dục thể thao như đá bóng, bóng rổ, cầu lông, nhảy dây... Những hoạt động này vừa có tính cạnh tranh giữa các nhóm đội, vừa cần phải có sự phối hợp thống nhất hòa hợp trong một đội, vì thế sẽ càng tốt hơn cho việc giúp đỡ những trẻ tham gia tự rèn luyện tinh thần hợp tác.

Thứ tư, để trẻ học cách chia sẻ.

Những đứa trẻ biết chia sẻ đa phần đều có thể chung sống hòa thuận cùng với người khác, điều này rất tốt khi cần sự hợp tác. Do đó, cha mẹ cần biểu hiện ra với trẻ sự thoải mái, rộng rãi, thể hiện niềm vui khi được chia sẻ cùng người khác.

Các bé gái được sinh ra và lớn lên trong một gia đình văn minh, hòa thuận, thì sẽ là một người rất lạc quan, có tình có nghĩa, có khả năng hợp tác, và có thể sống hòa đồng cùng với tất cả mọi người, cả cuộc đời cô bé đó sẽ tràn ngập tình yêu thương, tràn ngập niềm vui và thành công

DẠY TRẺ HỌC CÁCH CẢM ƠN

Lời dành cho cha mẹ:

Làm ơn và cảm ơn là những phẩm chất ưu tú của con người. Hãy giúp trẻ học được cách cảm ơn và làm ơn, vì những hành động này giúp ích rất nhiều cho trẻ có thể cảm nhận một cách tốt hơn tình thương yêu, sự quan tâm giúp đỡ lẫn nhau giữa con người với con người, đồng thời cũng sẽ giúp cho các mối quan hệ của trẻ càng trở nên ấm áp và có tình người hơn.

Trước tiên, đối với các bé gái, cha mẹ hết sức thương yêu chúng, nhưng có một số bé sẽ hình thành xu hướng không tốt, đó là: chỉ biết nhận ân huệ, mà không biết cảm ơn; chỉ biết đòi hỏi mà không biết cố gắng; chỉ biết nhận mà không biết báo đáp; chỉ biết được yêu mà không biết yêu thương người khác.

Thứ hai là có một vài cha mẹ, bản thân họ cũng không có ý thức cảm ơn và làm ơn, nên cũng sẽ không có ý thức dạy dỗ con cái những việc này. Nếu thiếu đi lòng biết ơn, con người sẽ trở nên lạnh lùng và ích kỷ, không hiểu được sự biết ơn, thì chính là rời xa nhân tính. Đối với một người con gái, nếu không hiểu được sự biết ơn, thì phẩm chất tính cách sẽ trở nên lạnh lùng, và cũng dễ đánh mất các mối quan hệ nhân sinh, bởi vì rất khó có thể thực lòng quan tâm đến người khác, và cũng khó chấp nhận sự giúp đỡ chân thành từ mọi người.

Vì thế, rèn luyện cho trẻ khả năng cảm nhận con người và sự vật xung quanh là hết sức quan trọng; đồng thời còn cần phải giúp cho trẻ hiểu được là cần sử dụng các phương thức thích hợp để biểu đạt tình cảm, dành tặng người xung quanh tấm chân tình của mình.

Khi Naomi, Watts và Aniston còn nhỏ, mẹ của các cô bé thường rất chú trọng dạy các cô về cách cảm ơn người khác, mỗi khi muốn cảm ơn ai đó, thì các cô bé thường nói ra những lời cảm ơn, và nhờ mẹ viết vào tấm thiệp. Nhưng khi lớn lên một chút, có thể tự viết thiệp cảm ơn, thì ba cô bé lại có ý không muốn.

Một năm nọ, sau lễ Giáng sinh vài ngày, mẹ của ba cô bé đã thúc giục các cô viết thiệp cảm ơn những người đã quan tâm đến họ, nhưng ba cô bé nghe xong cũng chỉ để đó không làm. Người mẹ đã nghiêm khắc trách mắng các cô, nhưng các cô chỉ cúi đầu nghe, mà không hề có ý định thay đổi suy nghĩ của mình.

Bỗng nhiên người mẹ nói: “Chúng ta mau lên xe thôi”.

“Chúng ta sẽ đi đâu hả mẹ?” Watts hỏi và cảm thấy vô cùng kỳ lạ.

“Chúng ta sẽ đi mua quà Giáng sinh”.

Nhưng Watts vẫn phản bác lại: “Giáng sinh đã qua rồi mà mẹ”.

Người mẹ nói một cách chắc chắn lần nữa rằng “Mau lên xe thôi các con”.

Ba chị em cô bé không biết làm sao được, nên tất cả đành lên xe, người mẹ nói: “Mẹ muốn để cho các con biết rằng, mọi người đã phải bỏ ra bao nhiêu thời gian để mua quà tặng cho các con”.

Người mẹ nói với Aniston: “Con hãy ghi lại thời gian mà chúng ta rời khỏi nhà là bao lâu”.

Khi đến thị trấn, Aniston ghi lại thời gian họ đến thị trấn theo yêu cầu của mẹ. Ba cô bé cùng mẹ đi vào một cửa hàng, giúp mẹ chọn mua quà tặng cho những người em của họ. Sau khi Aniston ghi lại thời gian mà họ chọn mua xong đồ, thì bốn mẹ con lại lên xe về nhà.

Vừa xuống xe, các cô bé chạy ngay đi chơi nặn tuyết. Nhưng mẹ đã nghiêm khắc nói: “Không được chơi nữa, hãy vào nhà vì chúng ta còn phải gói quà lại”. Và thế là họ lại vào trong nhà để bọc quà. Aniston ghi lại thời gian về đến nhà dưới sự giám sát của mẹ, đồng thời ghi luôn toàn bộ thời gian họ dành để gói quà.

Sau khi tất cả mọi thứ đã xong xuôi, người mẹ mới hỏi Aniston: “Tổng cộng chúng ta đã mất bao nhiêu thời gian?”

Aniston liền cầm tờ ghi chép của mình lên đọc: “Đến thị trấn mất 28 phút, mua quà mất 15 phút, về nhà hết 38 phút. Hai chị mất 3 phút để gói một món quà.”

Người mẹ tiếp tục yêu cầu những đứa con của mình: “Bây giờ mẹ cần cả ba đứa cùng chịu trách nhiệm mang quà ra bưu điện gửi, Aniston tiếp tục ghi lại xem mất bao nhiêu thời gian nữa.” Sau khi quay về, Aniston tính tiếp, cả đi cả về mất khoảng 50 phút nữa, cộng cả thời gian đứng xếp hàng ở bưu điện thì phải mất đến 70 phút.

Lúc này, người mẹ mới đưa ra một yêu cầu cuối cùng: “Giờ các con hãy tính họ xem tặng người khác một món quà tổng cộng hết bao nhiêu thời gian?”

Ba cô bé cùng chụm đầu lại, tính toán một hồi, rồi nói: “2 tiếng 34 phút”. Nói xong, ba cô bé đã phần nào hiểu ra được dụng ý của mẹ. Naomi nói đầu tiên: “Mẹ, chúng con sẽ viết thiệp cảm ơn, để gửi lời cảm ơn tới những người đã tặng quà cho chúng ta.” Người mẹ gật đầu, ba cô bé bắt đầu đi tìm giấy, phong bì và bút, viết ra những lời cảm ơn chân thành nhất.

Nếu chỉ nói với trẻ là cần phải cảm ơn, thì rất khó để trẻ có thể rõ được ý nghĩa thực sự của sự biết ơn, chỉ có để trẻ tự cảm nhận một cách chân thật từng chút từng chút sự quan tâm của người khác dành cho trẻ, thì trẻ mới có thể bày tỏ được sự biết ơn từ sâu thẳm trong lòng, và cũng mới có thể tình nguyện quan tâm giúp đỡ người khác cũng với cùng một cách thức như thế.

* KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC

Thứ nhất, cha mẹ phải biết “cho đi”.

Cho cũng là một điều cần giáo dục, cha mẹ thường có vấn đề về hình thức “cho”, vì thế con trẻ rất khó có sự biết ơn đối với tấm lòng của cha mẹ.

Cha mẹ luôn có một ý nghĩ, mình chỉ cần cho đi, là con cái sẽ tiếp nhận, cách nghĩ như vậy là hoàn toàn sai lầm. Nhiều khi thứ mà cha mẹ cho lại là những thứ mà con cái không cần, thậm chí lại là thứ mà chúng ghét nữa, như vậy làm sao khiến chúng biết ơn? Do đó, trong khi cho các cô con gái cái gì đó, cha mẹ phải tìm hiểu nhu cầu của con, thì chúng sẽ nghĩ cha mẹ rất quan tâm đến mình, vì vậy trong lòng chúng sẽ có sự biết ơn cha mẹ vô bờ.

Thứ hai, cha mẹ nên để cho con cái học được cách cho đi.

Rất nhiều cô bé không hiểu được “cho đi” là như thế nào, vì thế rất khó để chúng có thể làm điều gì đó cho người khác. Có một nhà giáo dục đã từng nói: Nếu không cho đi, thì trẻ sẽ không thể có chỗ đứng tiện lợi được; Ngược lại, nếu càng cho đi, thì sẽ càng nhận được về. Như vậy, trẻ mới có thể học được cách cho đi.

Thứ ba, không nên lúc nào cũng làm thỏa mãn con cái.

Nếu trẻ chỉ biết ý lại, đưa tay nhận cơm rồi ăn no, thì tất nhiên sẽ không hiểu được trân trọng là như thế nào. Nhưng đáng tiếc là hầu như khi trẻ còn chưa đưa ra yêu cầu, thì cha mẹ đã làm trước cho con rồi. Từ trước đến giờ không hề thiếu thốn cái gì, trẻ không hiểu được sự khác biệt giữa “có” và “không có”, nhận được quá dễ dàng, nên cũng không biết trân trọng.

Vì ai cũng có một tấm lòng biết ơn và một tấm lòng làm điều tốt cho người khác, nên thế giới này mới tươi đẹp, và cũng dùng cái tâm này để đi làm việc và đối xử với mọi người. Khi bạn sống với một cái tâm biết ơn tới mọi việc, cố gắng mà không vì mục đích cần được báo đáp, thì cuộc đời này sẽ dành cho bạn rất nhiều niềm vui tiếng cười, đây chính là đạo lý nhân sinh to lớn. Và bạn cũng nên giúp cho những cô con gái đáng yêu của mình học được đạo lý này.

KHẢ NĂNG THÍCH ỨNG CỦA TRẺ CẦN ĐƯỢC RÈN LUYỆN TỪ NHỎ

Lời dành cho cha mẹ:

Đối diện với xã hội đầy sự cạnh tranh khốc liệt này, mỗi người đều phải tích cực thay đổi bản thân mình, thích ứng với sự biến đổi phát triển của xã hội. Cũng giống như vậy,

để các cô bé được hạnh phúc trong tương lai, cha mẹ cần phải giúp bé hình thành và rèn luyện khả năng thích ứng từ khi còn nhỏ.

Môi trường sống của trẻ không ngừng thay đổi, từ tiểu học, trung học cơ sở, lên đến phổ thông trung học, sau đó là đại học, cần phải thay đổi trường học, thay đổi ngành học, cần phải tiếp xúc với nhiều kiểu thầy cô giáo khác nhau, nhiều bạn học với nhiều tính cách đa dạng, nếu khả năng thích ứng của trẻ thấp, thì trẻ sẽ không tồn tại trong môi trường đó, khó có thể phát triển toàn diện được.

Vô số thực tế đã chứng minh, tính thích nghi của các bé gái có mối quan hệ mật thiết với phương thức giáo dục của gia đình. Khả năng thích ứng mạnh mẽ, đa phần là do được tiếp nhận sự giáo dục tích cực từ gia đình, ví dụ: chú trọng rèn luyện cho trẻ tính tự lập, chú trọng bồi dưỡng tính cách vui vẻ hoạt bát... Ngược lại, khả năng thích ứng kém, đa phần là do tiếp nhận sự giáo dục tiêu cực, ví dụ như: quá bảo vệ, quá chăm sóc, quá nuông chiều con cái, giáo dục kiểu khép kín...

Cha mẹ của Tây Tây rất chú trọng bồi dưỡng khả năng thích ứng cho con. Họ thích đưa con mình đến chơi ở nhiều môi trường khác nhau, như để trẻ ở lại nhà người bạn thân của mình, hoặc để trẻ tự tìm các bạn nhỏ hàng xóm để chơi cùng. Do đó, Tây Tây rất hoạt bát, hiếu động, phản ứng nhanh, và đặc biệt rất dễ thích ứng với môi trường xung quanh.

Đối với nhiều bé gái, đi nhà trẻ là một chuyện hết sức đau khổ, vì bỗng chốc trẻ phải rời khỏi môi trường quen thuộc của mình, ở cùng với rất nhiều đứa trẻ lạ lẫm khác. Nhưng ngày đầu tiên đi nhà trẻ của Tây Tây lại rất vui vẻ.

Vì sao khả năng thích nghi của Tây Tây lại mạnh mẽ đến như vậy, đó là do sự giáo dục ban đầu của cha mẹ. Rèn luyện cho trẻ tính cách tràn đầy tự tin, giỏi giao tiếp với mọi người cần phải được bắt đầu từ rất sớm. Ngay khi mang thai và vừa sinh em bé xong, khả năng thích nghi của các bé gái chủ yếu được thể hiện trong sự giao tiếp với người mẹ, nhưng khả năng thích ứng trong xã hội ở thời kỳ đi học mẫu giáo lại chủ yếu được biểu hiện ở sự giao tiếp giữa trẻ với mọi người xung quanh. Cần nhấn mạnh thêm rằng, sự giáo dục trong thời kỳ thai nhi và mới sinh ra là giai đoạn rất quan trọng trong quá trình trưởng thành của trẻ nhỏ, cha mẹ cần phải hết sức chú ý.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, bồi dưỡng khả năng thích nghi cho trẻ cần phải được bắt đầu từ khi còn nhỏ.

Khi thai nhi sinh trưởng trong bụng mẹ 5-6 tháng, tai trong và màng nhĩ đã phát triển, và có phản ứng với âm thanh của thế giới bên ngoài. Cha mẹ tốt nhất nên đặt cho con một cái tên, thường xuyên gọi cái tên này, và nói chuyện với chúng, để có tác dụng giao tiếp sớm nhất. Mỗi ngày tối thiểu nên xoa bụng 2-3 lần, phát nhẹ vào thai nhi đang nằm trong bụng, khi đó con sẽ động chân động tay phản ứng lại.

Trẻ nhỏ khi vừa mới ra đời đã có khả năng cảm ứng về thị giác. Đặc biệt là các bé gái,

sau 2-3 ngày thính giác đã tương đối tốt, có phản ứng đối với âm thanh như sự thay đổi trong tần suất và cường độ hít thở; tay khua, chân đạp đạp... Lúc đó, cha mẹ cần nói chuyện nhiều với trẻ, không ngừng giao tiếp với trẻ.

Thứ hai, nên để trẻ tiếp xúc nhiều hơn với mọi người xung quanh.

Khi các cô bé lớn hơn một chút, cần phải tăng cường trao đổi giao tiếp xã hội cho trẻ, trẻ nhỏ chỉ cần được đặt trong đám đông, trong môi trường tập thể, hay khi đối phó với những đứa trẻ khác mới rèn luyện được tính cách và phẩm chất của chúng. Do đó, từ nhỏ nên giúp trẻ học cách nhường nhịn, có một trái tim biết yêu thương, hiểu cách quan tâm người khác.

Tóm lại, quá trình trưởng thành của trẻ luôn đầy sự biến đổi, hãy giúp trẻ nhanh chóng hòa nhập vào môi trường mới, đó chính là bồi dưỡng khả năng thích nghi cho trẻ, để trẻ sống một cuộc sống tràn ngập ánh sáng.

GIÚP TRẺ HỌC CÁCH QUAN SÁT CUỘC SỐNG MỘT CÁCH TỈ MỈ

Lời dành cho cha mẹ:

Để trẻ nhanh chóng thích ứng được với những môi trường luôn biến đổi, thì từ nhỏ, cha mẹ cần bồi dưỡng cho trẻ khả năng quan sát nhạy bén, có như vậy trẻ mới có thể có quan sát và đánh giá sự việc.

Một giảng viên Hóa học khi giảng một giờ học thực nghiệm với các nghiên cứu sinh, ông nhắc lên một ống nghiệm trong đó đựng một loại dung dịch màu vàng và nói với học sinh của mình rằng: “Dung dịch màu vàng này là nước tiểu người, đây là đối tượng đầu tiên cần nghiên cứu của chúng ta trong tiết học ngày hôm nay. Bây giờ tôi sẽ thử nếm mùi vị của nó.” Nói xong giảng viên dùng ngón tay chấm lấy một ít rồi dùng đầu lưỡi nếm nếm, rồi ông còn tặc tặc lưỡi nói: “Nước tiểu cũng không đến nỗi khó ăn như chúng ta vẫn tưởng tượng! Bây giờ thì cả lớp cùng đến đây thử nếm mùi vị của nó một chút nhé.”

Trong khi vị giảng viên nếm mùi vị của nước tiểu, những học sinh ngồi bên dưới đều trợn mắt, nhưng không thể không làm theo yêu cầu của giáo viên. Các học sinh đau khổ lần lượt bước lên bục giảng để “nếm thử”, nhưng mỗi lần học sinh đưa những đầu ngón tay đã được chấm dung dịch đó vào miệng, vị giáo viên liền hô dừng lại.

Tất cả các học viên đều lên bục giảng và làm động tác như vậy, nhưng vị giáo viên họ đều kêu dừng lại, các bạn học viên đều không hiểu vì sao. Sau này vị giáo viên đó mới nói: Vừa nãy tôi chấm ngón giữa vào dung dịch kia, nhưng tôi lại đưa ngón trở vào miệng, nhưng không một bạn nào phát hiện ra chi tiết nhỏ này. Người giảng viên lắc đầu, nói tiếp: Các bạn đều là những người trẻ có chí làm nhà khoa học, nhưng nghiên cứu khoa học quan trọng nhất là quan sát - quan sát tỉ mỉ. Sự quan sát vừa rồi của các bạn lại không hề tỉ mỉ chút nào.

Tỉ mỉ là một phẩm chất có thể rèn luyện được. Một cô gái luôn bất cẩn thì sẽ không thể nào trở thành người biết giúp đỡ gia đình và bạn bè. Do đó, để cho các cô bé nhận được nhiều hơn sự ưu ái của mọi người, cha mẹ phải chú ý đến việc rèn luyện tính tỉ mỉ cho con.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, khi trẻ còn nhỏ, cho trẻ tiếp xúc với nhiều môi trường.

Thường xuyên tạo ra sự thay đổi nhỏ đột ngột trong môi trường trẻ sống, như một ngày nào đó treo lên phía trên nôi của trẻ hai cái chuông gió có màu sắc khác nhau, hoặc mặc quần áo cho bé yêu của mình từ mặt trái. Sự thay đổi này không chỉ làm cho trẻ cảm thấy mới mẻ, mà còn giúp trẻ nâng cao được hứng thú quan sát cuộc sống xung quanh.

Thứ hai, các ví dụ nên thiên về giải thích từ ngữ.

Cha mẹ cần cùng với trẻ làm mọi việc một cách nghiêm túc, bất kể là việc học hay công việc trong cuộc sống, thậm chí là chơi trò chơi. Trong lúc làm cha mẹ phải làm nghiêm túc, cẩn thận đến từng chi tiết nhỏ. Sau khi trẻ dần dần hình thành thói quen làm việc nghiêm túc chăm chỉ, vì chúng có thể nghiêm túc đối mặt với mọi sự biến đổi của môi trường, thì cũng có thể có được khả năng quan sát nhạy bén.

Thứ ba, tạo hứng thú khi làm việc để bồi dưỡng cho trẻ khả năng quan sát tỉ mỉ.

Bất kỳ ai khi có hứng thú với một việc gì đó, thì họ làm việc không chỉ tỉ mỉ cẩn thận mà còn chủ động, vui vẻ làm mà quên hết mọi mệt mỏi. Do đó, để rèn luyện cho trẻ khả năng quan sát tỉ mỉ, cần đặc biệt chú ý nâng cao hứng thú khi làm việc cho trẻ.

Thứ tư, rèn luyện nhiều hơn nữa để nâng cao khả năng quan sát.

Cùng với việc rèn luyện cho trẻ khả năng quan sát sự vật sự việc, cha mẹ cần phải dạy cho trẻ phương pháp quan sát cụ thể: ví dụ như quan sát theo trình tự. Từ gần đến xa, từ ngoài vào trong, từ trên xuống dưới, từ chính thể đến cục bộ, và cần phải nói với trẻ, cần quan sát tỉ mỉ, chú ý từng sự biến đổi nhỏ, thậm chí là cả những chi tiết nhỏ nhất nhất, đặc biệt là dạy cho trẻ kỹ năng quan sát nhìn thấy cái khác trong những cái giống nhau, nhìn thấy những điểm giống nhau trong những cái khác nhau.

Ngoài ra, thúc đẩy trẻ đọc, ghi nhớ và viết nhiều hơn. Để viết ra được những thứ có ý nghĩa, trẻ cần phải thật sự chú tâm quan sát, tỉ mỉ cảm nhận được từng sự biến đổi, như

vậy tự nhiên sẽ thúc đẩy được khả năng quan sát và tính cẩn thận của trẻ.

Thứ năm, loại bỏ mọi sự quấy nhiễu.

Khi trẻ cần tập trung sức lực và tinh thần, dồn toàn lực để nắm bắt thời gian trước mắt, thì cha mẹ cần giúp trẻ loại bỏ mọi sự quấy rầy, để trẻ có thể tĩnh tâm. Năng lượng tâm lý của trẻ đều có hạn, nếu quá nhiều thứ quấy rầy, tâm trí sẽ rối loạn, tinh thần không ổn định, trẻ sẽ rất dễ phân tán sự tập trung, như vậy khó có thể toàn tâm toàn ý vào việc gì đó.

Tóm lại, rèn luyện khả năng tập trung quan sát cho các cô bé không phải là một việc nhỏ, bất luận là trong tương lai các cô bé làm công việc gì, đều không thể thiếu được sự tỉ mỉ, cẩn thận, và cũng không thể thiếu được khả năng quan sát nhạy bén. Sự cạnh tranh ngày càng gay gắt, thì tính tỉ mỉ và cẩn thận càng quan trọng, có thể nói, nó quyết định sự thành công và hạnh phúc trong tương lai của trẻ. Do đó, cha mẹ cần tích cực bồi dưỡng cho trẻ hai khả năng này, tất nhiên đây không phải là việc làm một ngày một đêm là xong, mà cùng với việc nghiên cứu phương pháp, cha mẹ cần kiên trì rèn luyện cho con.

KHẢ NĂNG HỌC TẬP SẼ GIÚP TRẺ LUÔN TIẾN BỘ

Lời dành cho cha mẹ:

Một nghiên cứu đã chỉ ra rằng: một người sau khi tốt nghiệp đại học 5 năm, thì tất cả những kiến thức mà anh ta học được ở trường đại học đều đã lỗi thời. Đây là thời đại mà kiến thức không ngừng được đổi mới với tốc độ chóng mặt, nếu khả năng học tập yếu, thì chắc chắn sẽ bị xã hội đào thải. Cha mẹ hãy giúp con gái thích ứng được với một xã hội luôn luôn biến đổi bằng cách rèn luyện cho bé khả năng học tập, để cho các bé ngày càng tiến bộ hơn.

Khả năng học tập thực sự rất quan trọng, chỉ cần có khả năng học hỏi suốt đời, không ngừng tích lũy và cập nhật kiến thức cho bản thân thì mới có thể giữ vững được vị trí ưu thế của mình trong mọi sự cạnh tranh gay gắt, mới không bị xã hội đào thải. Đây cũng chính là một mắt xích không thể thiếu trong suốt quá trình rèn luyện cho các cô con gái của chúng ta.

Trần Hiếu là một học sinh ưu tú luôn đứng thứ nhất của trường, nhưng kể từ khi bước vào giai đoạn phổ thông trung học, thì tình trạng học hành của cô sa sút ghê gớm, trạng thái tâm lý cũng ngày càng phức tạp hơn. Cô hầu như nhìn thấu tất cả những điều

đó, nhưng nói tóm lại rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, học tập tốt thì sẽ ra sao?

Trần Hiểu đã mất đi khả năng kiểm soát cơ bản đối với việc học tập, nhưng cô đã từng rất xuất sắc, cô đã từng theo đuổi “thành công trong sự nghiệp học hành” và dần dần điều đó trở thành động lực sống của cô, cũng trở thành mục tiêu sống của cô. Khát vọng thực hiện mục tiêu này đã áp đảo toàn bộ những khát vọng khác của con người, do đó khát vọng này ngày càng mãnh liệt hơn.

Thực ra đây cũng là điều không bình thường chút nào, nó đã làm mất đi mọi niềm vui trong cuộc sống, không nhìn ra được những mặt tốt đẹp khác của cuộc sống. Sau khi vào trung học, vì cuộc sống vốn dĩ bắt nguồn từ khắp mọi nơi, người ưu tú thì nơi đâu cũng có, do đó tính cách ưu việt của Trần Hiểu khó có thể bộc lộ rõ ra ngoài được, khát vọng trở thành học sinh xuất sắc của cô ngày càng mãnh liệt hơn, nhưng cho dù có bao nhiêu nỗ lực, cô cũng không thực hiện được nguyện vọng của mình, vì thế cô trở nên thất vọng.

Tình trạng của Trần Hiểu chính là mất đi khả năng học tập, nguyên nhân là do cô đã hiểu nhầm về ý nghĩa nhân sinh, học tập chính là để tạo dựng nên một cuộc sống tốt đẹp, chứ không phải là sống để mà học tốt nhất. Cô đã không phân biệt rõ được những việc mình muốn làm và những việc nên làm. Ý chí của cô không thể chỉ huy được hành vi của mình, nên học hành sa sút cũng là điều khó tránh khỏi.

Đây là một trong những nguyên nhân làm mất đi khả năng học tập của trẻ. Có nhiều nguyên nhân khiến trẻ học tập không tốt, trong đó nguyên nhân chính là cách giáo dục của cha mẹ.

Ví dụ nếu cha mẹ có thái độ thúc giục, trẻ sẽ có thái độ phản kháng. Những cô bé lớn hơn một chút thì lại không thích cha mẹ can thiệp vào cuộc sống của mình, mà thường thích thực hiện theo kế hoạch của riêng mình. Thời gian ban ngày ở trường của trẻ thường dài, trí óc cũng phải lao động vất vả, nhưng sau khi về nhà, cha mẹ lại thúc ép con cái học hành tiếp. Người ta đã làm thí nghiệm đối với tinh tinh, tinh tinh không thể nào có đủ kiên nhẫn để tập trung học trong một tiếng đồng hồ và trẻ con cũng như vậy.

Nói tóm lại, những sai lầm như thế này đều là do cha mẹ không có nhận thức đúng đắn về việc học tập của con cái, lúc nào cũng chỉ cho rằng học tập là quan trọng nhất. Thực ra, học tập chỉ là một trạng thái của cuộc sống, chứ không phải là bản thân cuộc sống, do đó, cần phải trang bị cho trẻ khả năng học tập, cũng chính là giúp trẻ có khát vọng học.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cha mẹ cần có hứng thú với việc học tập.

Hy vọng khả năng học tập của trẻ cao, thì cha mẹ cũng cần phải có hứng thú với việc học tập và muốn học, để mang lại cho trẻ ấn tượng thật sự sâu sắc, để trẻ bắt chước theo. Những cha mẹ không thích đọc sách, rất khó tạo ra những đứa trẻ ham học. Cả nhà nên hình thành thói quen đọc sách và học tập vào một thời gian nhất định, sẽ tạo cho trẻ hứng thú học tập, và tạo cho trẻ tinh thần tự giác.

Gia đình là cơ sở đầu tiên trẻ tiếp nhận sự giáo dục, các nhân tố như thái độ sống, cách sống và trình độ giáo dục nhận được sẽ kiểm soát và chỉ đạo hành vi tình cảm, sở thích của trẻ. Do đó, để trẻ có hứng thú học tập, cha mẹ không nên có cảm giác ghét học, hay thấy việc học thật là phiền phức.

Thứ hai, rèn luyện hứng thú học tập cho trẻ, để hứng thú trở thành thói quen.

Hứng thú của trẻ có thể phát sinh tự nhiên, hoặc nhờ rèn luyện mà có được, đây chính là những ảnh hưởng tích cực vô hình cha mẹ đem lại cho con cái trong cuộc sống hàng ngày. Ví dụ một vài buổi tối nào đó, cha mẹ kể những câu chuyện đem lại ước mơ cho trẻ, sau này khi lớn lên, đa phần những cô bé đó thường rất thích đọc sách và kể chuyện.

Rèn luyện hứng thú học tập cho trẻ chính là giúp trẻ phát hiện được niềm vui trong học tập, bất kỳ một kiến thức nào thu thập được đều bắt nguồn từ cuộc sống muôn màu muôn vẻ, chỉ cần có thể kết hợp kiến thức và cuộc sống với nhau, thì những đứa trẻ đó đều rất thích học.

Nhà giáo người Nga Konstantin Ushinski từng nói: “Nếu môi trường giáo dục ban đầu tràn đầy hình ảnh, màu sắc, âm thanh, thì có thể giúp cho cảm quan của trẻ tiếp nhận được phong phú hơn, lúc này trẻ mới có thể tiếp nhận được những kiến thức mà chúng ta nói, và cũng giúp chúng ta bước vào được thế giới tư duy của trẻ.”

Do đó, cần phải phát hiện được kiến thức từ trong cuộc sống, gợi mở trẻ học tập, như vậy trẻ mới tiếp nhận và lĩnh ngộ được kiến thức.

Thứ ba, lập kế hoạch học tập dựa vào tính cách của từng trẻ.

Cha mẹ có thể giúp trẻ lên kế hoạch, hình thành thói quen học tập độc lập. Nhưng kế hoạch này nhất định phải phù hợp với cá tính của trẻ. Trẻ có phương pháp học tập của riêng mình, cha mẹ nên tôn trọng chúng. Khi đặt ra kế hoạch, có thể bàn bạc cùng con cái, kết hợp kinh nghiệm của bản thân và kinh nghiệm trước đó của trẻ, lên thời gian biểu, nói rõ với trẻ là phải làm theo thời gian biểu đó, xây dựng tinh thần trách nhiệm cho trẻ.

Thứ tư, dạy trẻ từ mọi phương tiện của cuộc sống.

Những gia đình có điều kiện có thể thường xuyên đưa con cái đi nhà sách hoặc thư viện và đặt chúng vào trong lịch trình hàng ngày của cuộc sống, chỉ cần có thể kiên trì thì trẻ sẽ thích học, biết học và có thể học, hình thành khả năng tự học tập.

Ngoài ra, mạng Internet cũng là một kênh rất thú vị. Đa số trẻ đều thích mạng Internet, nhưng nhất định phải giúp trẻ kết hợp được mạng Internet với việc học.

Tóm lại, tạo dựng khả năng học tập của trẻ không phải là chuyện một sớm một chiều. Đây là một quá trình tiến lên dần dần từng bước, tích lũy từng ngày từng tháng. Cha mẹ cần phải giáo dục từng đối tượng, dùng tấm lòng, tình yêu và sự nhẫn nại kiên trì của mình để rèn luyện khả năng học tập cho con cái, để con cái mình được sống cả một đời trong sự tiến

bộ không ngừng.

CHƯƠNG 5: SỨC KHỎE LÀ NGUỒN GỐC CỦA HẠNH PHÚC

Cơ thể khỏe mạnh, sẽ đem đến một cuộc sống hạnh phúc, đây có thể nói là một đạo lý hết sức đơn giản. Đa số cha mẹ đều rất quan tâm đến vấn đề sức khỏe của con cái, chỉ có điều họ thường đặt mối quan tâm đó của mình vào sức khỏe thể chất của trẻ, mà quên không nghĩ đến sự phát triển tâm lý. Vì thế, cha mẹ cần phải nhấn nại bảo vệ cả sức khỏe thể chất và tinh thần của con cái, có như vậy chúng mới có thể trưởng thành tốt được.

DẪN DẮT TRẺ THAM GIA RÈN LUYỆN THỂ CHẤT

Lời dành cho cha mẹ:

Tác dụng xúc tác của rèn luyện thể chất đối với sức khỏe con người rất rõ ràng và dễ nhận thấy. Sự nhiệt tình hoạt động của trẻ được hình thành trong giai đoạn thiếu niên, và ảnh hưởng đến cả sau này. Do đó, cha mẹ nên bồi dưỡng cho trẻ quan niệm hoạt động ngay từ khi chúng còn nhỏ, giúp chúng nắm bắt các kỹ năng vận động, hình thành thói quen yêu thích hoạt động.

Sự sống nằm ở vận động, sức khỏe nằm ở sự rèn luyện, vận động thể chất là một trong

những đảm bảo chắc chắn nhất cho sức khỏe của con người, mà sức khỏe lại là cơ sở để trẻ xây dựng sự nghiệp thành công trong tương lai.

Nhưng hiện nay, rất nhiều trẻ sau những giờ học ở trường thì chỉ ở nhà, ngoài vài tiết thể dục ở trường thì có rất ít cơ hội ra ngoài hoạt động thể chất. Nhưng khi ở nhà, chúng không chỉ có vùi đầu vào làm bài tập hay học hành chuẩn bị cho những kỳ thi, mà còn xem ti vi, ngay cả việc liên lạc với bạn bè cũng đều thông qua điện thoại.

Tôn Phụng và chồng làm việc ở cùng cơ quan, điều kiện tại nơi làm việc rất tốt, cơ quan có phân phòng ở cho nhân viên, môi trường ở đó cũng rất tốt, có tất cả các hoạt động, cung cấp điều kiện tốt nhất cho các hoạt động rèn luyện sức khỏe cho cả lãnh đạo và nhân viên. Con cái của cán bộ nhân viên trong cơ quan tham gia mà không cần phải đóng phí, nhưng con gái của họ - Tiểu Uyển - không bao giờ ra ngoài.

Tiểu Uyển là một cô bé rất nhẹ nhàng và trầm tính, bình thường ít nói, không có việc gì thì thường ngồi một chỗ nghĩ ngợi, khi cha mẹ hỏi thì cô chỉ trả lời qua loa. Cô ghét nhất là vận động, đi học về bỏ cặp sách ra là lại làm bài tập, hoặc đọc báo, tạp chí, có khi lên mạng, xem ti vi, rất ít khi ra khỏi nhà. Trong các kỳ nghỉ lại càng lười ra ngoài hơn nữa, cả ngày chỉ quanh quẩn trong nhà làm bài tập, xem ti vi hoặc lên mạng.

Mỗi lần cha mẹ kêu cô ra ngoài để vận động, thì bao giờ cô cũng chỉ nói một câu: “Cơ thể con rất khỏe, không cần phải vận động. Hơn nữa, con còn có việc quan trọng hơn cần làm.” Cha mẹ cô không còn cách nào nữa, chỉ mặc kệ cô nhốt mình trong căn phòng nhỏ bé của mình. Nhưng vài năm sau, họ mới phát hiện ra rằng, thuận theo ý con cái trong vấn đề này là hoàn toàn sai lầm.

Do thiếu vận động, cơ thể Tiểu Uyển càng ngày càng gầy, sức đề kháng kém, gặp phải đợt dịch cảm cúm nào là bị bệnh liền. 16 tuổi mà cô chỉ cao có 1,53m, cơ thể trông yếu ớt, không có một chút sức sống nào của tuổi thanh xuân cả. Vì bình thường không vận động, nên thể chất của Tiểu Uyển càng ngày càng kém, chỉ cần đi cầu thang hoặc chạy bộ một chút là thở không ra hơi, đồng thời lúc nào cô cũng tỏ ra đa sầu đa cảm, làm việc gì cũng không có sự đam mê. Cha mẹ cô cảm thấy vấn đề ngày càng nghiêm trọng, do đó đã quyết định ép buộc cô phải rèn luyện thể chất.

Chúng ta có thể nhìn thấy những điểm có lợi của việc vận động: chúng có thể thúc đẩy sự phát triển khỏe mạnh của hệ thống xương cốt, hệ tim phổi, bộ não và hệ thần kinh, có thể làm cho cơ bắp chắc chắn, các khớp xương linh hoạt, tăng cường sức đề kháng; ngoài ra còn có lợi cho việc kiểm soát cân nặng của cơ thể, loại bỏ mọi sự mệt mỏi về trí óc, nâng cao hiệu quả học tập, cải thiện giấc ngủ; tăng cường sức khỏe tâm lý, nâng cao lòng tự trọng, giảm bớt tâm trạng ưu tư phiền muộn.

Tất nhiên các hoạt động khác nhau sẽ đem lại những tác dụng khác nhau đối với sức khỏe của từng lứa tuổi. Tập thể dục Aerobic, đi bộ nhanh, chạy chậm, bơi hay nhảy dây có thể nâng cao chức năng của tim phổi; các hoạt động với vật nặng như cử tạ sẽ làm cho cơ bắp rắn chắc, duy trì sự dẻo dai; nhưng những hoạt động này đều không phù hợp với phái nữ, thông thường đó đều là những môn tập luyện của con trai. Các hoạt động như thể dục nhịp điệu, nhảy có thể nâng cao sự mềm mại của cơ thể, do đó nên khuyến khích các bé gái

tham gia các môn hoạt động này, vừa nâng cao sức khỏe thể chất, vừa phù hợp với quy luật trưởng thành của các bé gái.

Rèn luyện thể chất không chỉ giúp các bé gái khỏe mạnh mà còn giúp các em có thân hình đẹp.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, bồi dưỡng hứng thú đối với việc luyện tập thể dục.

Để bồi dưỡng hứng thú đối với việc tập luyện thể dục thể thao cho các bé gái, cha mẹ nên bắt đầu từ khi chúng còn nhỏ. Vì khi 1 tuổi, trẻ đã có thể đứng vững và tự đi lại, cùng với việc khuyến khích trẻ đi lại, cũng nên có ý thông qua các trò chơi để rèn luyện các động tác tay cho trẻ; khi trẻ khoảng 2 tuổi, việc đi lại không thành vấn đề nữa rồi, có thể thực hiện các phương thức rèn luyện khác như ca múa, ném đồ vật, hay đi lên đi xuống cầu thang; 3 tuổi có thể để trẻ tùy ý chạy nhảy, vượt qua mọi vật cản đơn giản, hay hai chân thay đổi nhau nhảy lên nhảy xuống trên bậc thềm cầu thang...

Trong quá trình lớn lên, trẻ càng ngày càng có nhiều lý do để từ chối việc vận động, nên đặt trọng điểm của việc rèn luyện thể dục thể thao ở việc có thể nâng cao độ nhạy bén. Cũng nên đưa trẻ ra ngoài chơi nhiều hơn, hít thở không khí trong lành, hấp thụ ánh sáng mặt trời.

Thứ hai, giúp trẻ thấy được hiệu quả của việc luyện tập.

Ngày nay các phương tiện thông tin đại chúng đều rất ca ngợi hiệu quả của việc luyện tập vận động. Ví dụ như trong lúc cùng xem ti vi với con cái, cùng thưởng thức một trận đấu bóng bàn nữ tuyệt hay, thông qua việc bình luận đánh giá khả năng đánh bóng, sự phối hợp và kỹ năng vận dụng các kỹ xảo đánh bóng của các vận động viên, để giúp trẻ cảm nhận được cái hay của việc luyện tập thể dục thể thao, từ đó kích thích hứng thú tham gia các hoạt động của chúng.

Thứ ba, khi tập luyện nên cho con cái cùng tham gia.

Nếu cha mẹ cũng yêu thích việc rèn luyện thân thể, thì con cái cũng như vậy. Vận động không chỉ là một quá trình hoàn thành vận động cơ bắp, mà còn là sự gắn bó tình cảm hết sức quan trọng. Do đó, khi cha mẹ tập luyện nên khuyến khích con tham gia.

Do nhiều đứa trẻ là con một, chúng không có bạn cùng chơi, cho nên cha mẹ không tránh khỏi việc phải đóng vai trò là bạn cùng chơi với con cái, như cùng con cái chơi đá cầu, đánh bóng chuyền hay nhảy dây. Nếu cha mẹ tham gia nhiều vào các hoạt động chơi cùng với con cái, khi chúng có những tiến bộ nho nhỏ, cha mẹ nên biểu dương động viên kịp thời. Như vậy, có thể nói là vừa rèn luyện bản thân vừa rèn luyện cho con cái, cả hai cùng trở nên ngày càng đẹp đẽ.

TRƯỚC KHI GIẢM CÂN CẦN PHẢI BIẾT TÔN TRỌNG CƠ THỂ MÌNH

Lời dành cho cha mẹ:

Giảm cân là vấn đề được nhiều người quan tâm. Có một vài cha mẹ do lo ngại cho hạnh phúc tương lai của con cái, nên tích cực chủ trương cho con gái mình giảm cân, đây cũng là điều dễ hiểu, nhưng cần phải nhớ rằng, trước khi giúp con cái giảm cân, nên dạy chúng học cách tôn trọng cơ thể mình.

Chúng ta nên chấp nhận cơ thể của chính mình. Có thể trong thời đại này, tiêu chuẩn gầy là đẹp, nên cha mẹ rất dễ lo lắng con cái mình bị béo phì, sợ béo quá sẽ ảnh hưởng đến hạnh phúc của con, mà bắt con giảm cân.

Ý Sáng là một đứa trẻ bụ bẫm mập mạp, người mẹ gầy gò của cô lần đầu tiên nghe nói con gái mình bụ bẫm thì trong lòng tràn ngập niềm tự hào, nhưng càng ngày càng có nhiều tên gọi “tiểu mập” đập vào tai bà, thì bà bắt đầu không chịu đựng nổi nữa. Vì thế, người mẹ đã quyết tâm giúp Ý Sáng giảm cân.

Về đến nhà, người mẹ bắt đầu kiểm soát việc ăn uống của con, ngoài ba bữa chính một ngày ra, cô liền giấu tất cả những đồ ăn được trong nhà đi. Hơn nữa mỗi lần ăn cơm, là một cuộc giằng co giữa mẹ và Ý Sáng. Mẹ thường nói: “Chỉ có thể này thôi! Hết cơm rồi!”, “Không ăn nữa, ăn nữa con sẽ trở thành một con heo mập ú đó!”

Người mẹ quyết tâm giảm cân cho con mình, mỗi lần ngồi vào bàn ăn đều giám sát cô, và không lần nào tỏ ra mềm lòng cả, vì thế ngày nào Ý Sáng cũng cảm thấy đói, và cô gầy đi rất nhanh.

Ý Sáng càng ngày càng trở nên ủ rũ, và cũng càng ngày càng chẳng hứng thú gì với chuyện ăn uống cả, không cần mẹ phải ngồi bên giám sát thì cô cũng ăn rất ít.

Một ngày nọ tan ca về nhà, người mẹ phát hiện con gái của mình không ở nhà, trên bàn có để lại một mảnh giấy. Người mẹ lặng người, vợ vội mảnh giấy, và chỉ nhìn thấy Ý Sáng viết rằng:

Bố mẹ ạ, mấy ngày này con ăn cơm rất ít đến đáng thương, thậm chí có thể không ăn, e rằng không ăn cũng không có cảm giác đói, con đã không còn là một chú heo mập ú nữa, có thể con đã mắc chứng bệnh chán ăn, chỉ cần nhìn thấy thức ăn trước mặt là cảm

thấy buồn nôn, con thật sự không nuốt nổi, miệng có cảm giác đắng ngắt...

Bố mẹ ạ, cơ thể con đã trở nên suy nhược, một Ý Sáng hoạt bát, vui vẻ trước đây đã thay đổi rồi, con giờ đây chẳng muốn làm việc gì cả, chỉ muốn tìm một chỗ yên tĩnh nào đó để nằm thôi...

Người mẹ đọc xong mảnh giấy liền khóc òa lên. Bà hoang mang gọi điện thoại cho bố của Ý Sáng. Hai người đi tìm kiếm khắp nơi, mãi sau mới phát hiện ra Ý Sáng đang ở trên sân thượng của tòa nhà, cô bé đang nằm trong gió lạnh, thân hình co quắp, nhìn thấy mẹ vừa khóc vừa chạy lại, cô cũng không bộc lộ chút cảm xúc nào cả. Tất nhiên là Ý Sáng vẫn còn sống, nhưng...

Đây đúng là một bi kịch, lòng tốt của một người mẹ cuối cùng lại là một việc sai. Con trẻ đang trong giai đoạn phát triển, nếu không quá béo, thì cha mẹ không nên ép buộc chúng giảm cân, nếu thật sự muốn con cái giảm cân, thì cũng nên đặt ra một kế hoạch hợp lý, với tôn chỉ là không làm tổn hại đến thân thể con cái.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, giúp trẻ hình thành thói quen ăn uống đúng cách.

Ăn uống có 6 điều cần lưu ý:

Thứ nhất là không được bỏ bữa sáng: con người sau một đêm ngủ dậy, dạ dày trống rỗng, sáng sớm nên ăn uống, tinh thần mới được lên dây cót cho một ngày làm việc, vì vậy bữa sáng nên ăn sớm.

Thứ hai là ăn chậm: khi ăn nên ăn chậm sẽ có lợi cho hệ tiêu hóa, ăn uống quá nhanh sẽ tăng thêm gánh nặng cho dạ dày.

Thứ ba là ăn nhạt: 5 vị của thức ăn ta đều không thể tránh khỏi, nhưng nên ăn nhạt một chút sẽ có lợi nhiều hơn cho sức khỏe.

Thứ tư là ăn ít: Mặc dù nguồn dinh dưỡng cung cấp cho cơ thể người được lấy từ thức ăn, nhưng nếu ăn quá nhiều sẽ làm tổn hại đến các cơ quan tiêu hóa.

Thứ năm là ăn mềm: đồ cứng rất khó tiêu hóa, thịt chín tái rất dễ hại dạ dày, đặc biệt là đối với trẻ đang trong giai đoạn phát triển, rất dễ mắc các chứng bệnh truyền nhiễm. Vì vậy thức ăn nên được nấu chín kỹ.

Thứ sáu là ăn thức ăn ấm: Dạ dày thường thích đồ ấm nóng và ghét đồ nguội lạnh, nên uống nước ấm, hạn chế uống nước lạnh, như vậy sẽ tốt cho khả năng tiêu hóa và hấp thụ của dạ dày.

Cha mẹ nên giúp trẻ hình thành thói quen ăn uống theo quy luật, và có thể định giờ định lượng ăn, như vậy mới giúp cho dạ dày làm việc và nghỉ ngơi theo quy luật, từ đó tăng thêm hiệu suất hấp thụ tiêu hóa thức ăn, giúp cho chức năng của dạ dày được duy trì trong

trạng thái tốt, giảm thiểu các phát sinh bệnh tật liên quan đến dạ dày.

Thứ hai, tiết giảm đồ ăn thức uống hợp lý.

Tiết giảm đồ ăn thức uống không chỉ làm giảm gánh nặng cho dạ dày, mà còn làm cho hệ thống thần kinh thực vật, và hệ thống miễn dịch có được sự kích thích tốt, do cơ thể ở trong trạng thái hơi đói, từ đó điều động được khả năng điều tiết của cơ thể, tuần hoàn bên trong cân bằng ổn định, tăng cường sức đề kháng, hệ thống thần kinh hưng phấn và có xu hướng cân bằng, có lợi cho việc nâng cao khả năng kháng bệnh cho con người. Tất nhiên để cơ thể trẻ phát triển bình thường, thì việc điều chỉnh tiết giảm ăn uống phải hợp lý, không được để cho trẻ thiếu dinh dưỡng.

Thứ ba, khi trẻ muốn giảm cân, thì cũng phải chú ý bổ sung dinh dưỡng cho chúng.

Trẻ con vẫn còn đang ở trong giai đoạn phát triển, cần phải kiểm soát cân nặng, lúc này không được sử dụng phương pháp giảm cân bằng việc giảm thiểu quá mức nhiệt lượng của cơ thể. Nếu thấp hơn tiêu chuẩn, có thể dẫn đến suy dinh dưỡng hoặc dinh dưỡng không cân bằng, sẽ ảnh hưởng đến chiều cao và quá trình phát triển của các bộ phận khác. Ví dụ, nếu không nạp các thức ăn là thịt động vật, sẽ làm cho lượng protein trong cơ thể không đủ, lượng đạm, hợp chất cacbon hóa, và lượng lipid sẽ mất cân bằng, khi đó khả năng miễn dịch sẽ giảm sút, trí nhớ cũng giảm, thiếu máu, tiêu hóa cũng không tốt.

Thứ tư, chú ý một vài điều cấm kỵ khi giảm cân cho trẻ.

Trẻ con đang trong giai đoạn phát triển thể chất, không nên giảm cân bằng các phương pháp như uống thuốc, phẫu thuật, dùng thực phẩm chức năng, hay tiết giảm ăn uống, như vậy có hại rất nhiều đến cơ thể. Cũng không được để trẻ thử bất kỳ một phương pháp giảm cân cấp tốc nào. Đối với con gái, nếu lượng lipid trong cơ thể không đạt mức tiêu chuẩn cần thiết là 17%, thì có thể làm chậm hoặc làm dừng lại quá trình dậy thì, cụ thể biểu hiện ở việc bế kinh và dừng phóng noãn.

Giảm cân hợp lý, cần chú ý đến việc phối hợp dinh dưỡng, giảm ăn thức ăn chứa nhiều mỡ và cay nóng như bánh kem gato, chocolate...; nên ăn đồ ăn có chứa protein, các loại vitamin và chất khoáng, đồ ăn có chứa chất xơ... và nên uống nhiều nước.

Tóm lại, con gái có thể giảm cân, nhưng phải tôn trọng cơ thể mình, cha mẹ cần phải chắc chắn rằng, giúp trẻ tích cực vận động tập thể dục thể thao trên cơ sở bổ sung đầy đủ chất dinh dưỡng cho cơ thể, giúp con gái luôn giữ được vóc dáng mảnh mai.

DẠY TRẺ BIẾT YÊU QUÝ CƠ THỂ MÌNH

Lời dành cho cha mẹ:

Con gái rất dễ ý đến cơ thể mình, thích soi gương chính là một biểu hiện tâm lý rõ nét nhất. Nhưng rất nhiều cô bé khi soi gương lại phát hiện ra nhiều khiếm khuyết trên cơ thể mình, nên cảm thấy buồn phiền, tự ti. Vì vậy, cha mẹ hãy dạy trẻ biết cách yêu thương cơ thể mình.

Nghiên cứu đã chứng minh rằng: khi lên 5 tuổi các bé gái đã hiểu được rằng con gái cần phải có một thân hình đẹp. Lên 9 tuổi, chúng đã có ý thức rõ ràng về cơ thể, và bắt đầu chú ý đến kích thước cơ thể mình. Khi lớn hơn chút nữa, do sự trưởng thành dẫn đến các biến đổi hoóc-môn một cách bình thường, cơ thể tự nhiên biến đổi làm cho người ta cảm thấy “béo” một cách đáng ghét. Đây là một loạt những biến đổi tâm lý trong quá trình trưởng thành của con gái. Nó bao gồm cả nội dung tự tôn trọng tự yêu thương.

Ngay từ nhỏ, các cô bé đã được các chương trình quảng cáo dạy rằng để có làn da đẹp thì phải dùng các mỹ phẩm nào, để có thân hình đẹp phải ăn uống ra sao. Các cô bé sớm ý thức rằng để được đẹp nên ăn ít, thậm chí nhịn ăn.

Đối với các cô gái đã trưởng thành, những nguy hiểm này bắt nguồn từ việc không biết tôn trọng cơ thể mình, đến việc không tôn trọng nhân cách của phái nữ. Đẹp không phải là điều gì sai trái, nhưng không phải cứ có một cơ thể gầy gò mới là đẹp, những cô gái đang trong giai đoạn dậy thì, mỗi bộ phận trên cơ thể đều đẹp, nếu cha mẹ nhìn con cái một phía, thì chúng sẽ ngày càng cảm thấy tự ti hơn.

Sự tự tin của con gái bắt nguồn từ việc biết cách yêu thương cơ thể mình. Trong quá trình giáo dục ban đầu, nên để trẻ học được điều này.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, phải giúp trẻ biết yêu thương cơ thể mình.

Có thể nói, sự tự tin của con gái bắt nguồn từ việc biết cách yêu quý cơ thể mình, đồng thời tự nhận thức đúng đắn về bản chất của mình. Việc này đòi hỏi cha mẹ phải hết sức chú ý trong quá trình giáo dục ban đầu của mình.

Ví dụ, nếu con gái bạn muốn có một con búp bê Barbie, thì nhân cơ hội này bạn nên nói với con rằng: thân hình của con còn đẹp hơn búp bê Barbie nhiều. Ở Mỹ đây được gọi là “trùng tu hình tượng búp bê Barbie”. Nếu cha mẹ dạy con qua các trò chơi, thì càng hiệu quả, vì cách đó trẻ con dễ tiếp thu hơn.

Mục đích cha mẹ làm việc này là để con cái tiếp nhận bản thân chúng. Bất kỳ cô gái nào cũng có nét không hoàn hảo, nhưng bản thân ai cũng có ưu điểm riêng. Hãy giúp trẻ tránh điểm yếu, tập trung vào điểm mạnh để tăng sức hút với mọi người.

Thứ hai, cha mẹ nên dùng hành động để thể hiện sự tôn trọng đối với

hình dáng của con cái.

Nếu chỉ đơn giản nói với con gái mình là cần phải tôn trọng cơ thể mình, thì có thể chúng sẽ không làm theo, thực ra, nếu cha mẹ tôn trọng hình dáng của con cái, yêu thích thân hình của chúng, thì chúng cũng sẽ yêu bản thân mình. Ví dụ, người mẹ thường quan tâm đến các vấn đề quần áo, tắm rửa của con cái, cha có thể giúp con chải tóc, gội đầu. Đây chính là cơ hội tốt để giáo dục con cái biết chăm sóc, yêu quý bản thân mình. Chải tóc, gội đầu cho con giúp con có những hồi ức tốt đẹp về cơ thể.

Đây là căn cứ khoa học. Bác sĩ phân tích thần kinh ở Virginia Bean Flat cho biết: “Dạy con gái cách chăm sóc tóc là một kiểu yêu thương và tôn trọng đặc trưng nữ tính của chúng. Từ ý nghĩa tượng trưng có thể thấy, đây cũng là một phương thức khen ngợi tất cả hoạt động trí óc, tư tưởng trong đầu chúng. Đồng thời, do nhận được lời khen mà trẻ tự sinh ra khao khát muốn bảo vệ chính mình.”

Khi người bố chải tóc cho con, chúng sẽ luôn ghi nhớ tình yêu thương của bố khi chải đầu, gội đầu, cắt tóc cho chúng. Nếu trong lúc chải tóc gội đầu cho con gái, người cha biết đưa ra những lời khen thích hợp, thì hiệu quả sẽ càng cao hơn.

Tóc của bất kỳ cô bé nào cũng có chỗ để ngắm nhìn, nếu tóc của con thẳng, chúng ta có thể hình dung ra nó giống như một tấm lụa; nếu tóc con là tóc xoăn, bạn có thể kêu chúng lắc lắc đầu, nghe như có âm thanh của một chiếc “khánh bạc”; tóc thô và xoăn có thể giống như “một con sóng đang giận dữ”; tóc mảnh và trơn mượt “như những đám mây trắng trôi trên bầu trời”. Bất luận là tóc của con gái bạn nhìn thế nào, thì bạn đều có thể làm cho chúng cảm thấy là vẻ đẹp của chúng không lời nào tả xiết.

Do đó, bạn nên trân trọng những cơ hội này để chỉ dạy con cái, khi chải tóc cho con, cố gắng làm chậm hết mức có thể, vừa chải vừa trò chuyện với con, tỉ mỉ lắng nghe ý nghĩ của con, và tỏ ra tôn trọng những suy nghĩ thông minh này của chúng.

Thứ ba, phải để trẻ học cách bảo vệ cơ thể mình.

Con gái không biết bảo vệ cơ thể mình là vì trong tâm chúng không xem trọng mình, không có ý thức đúng đắn về bản thân. Tình yêu thương từ bố mẹ sẽ giúp trẻ có được sự tự tin về bản thân, từ đó có bản năng ý thức tự bảo vệ bản thân.

Tóm lại, đối với các bé gái, sự quan tâm đến cơ thể của mình sẽ ảnh hưởng đến việc hình thành sự tự tôn trọng và tự yêu thương mình, cha mẹ yêu thương con cái, khen ngợi hình dáng con cái bằng những lời khen từ đáy lòng, sẽ giúp chúng yêu quý bản thân mình hơn, sẽ tự tin hơn, và biết cách bảo vệ bản thân hơn.

CHƯƠNG 6: QUÁ TRÌNH TÌM KIẾM HẠNH PHÚC TRONG TƯƠNG LAI NHƯ THẾ NÀO?

Những cô bé sinh ra và lớn lên trong môi trường tràn ngập tình yêu thương sẽ từng bước đi vào con đường tình cảm, tìm kiếm chàng bạch mã hoàng tử có thể bảo vệ mình trong suốt cuộc đời này, và bắt đầu một cuộc sống tình cảm hạnh phúc. Đây chính là quá trình tất yếu và bố mẹ nên giúp con mình trong quá trình tìm kiếm hạnh phúc.

KHÔNG NÊN ĐÓNG KÍN TÌNH CẢM CỦA CON GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Cấm đoán con gái qua lại với những người bạn khác giới không phải là cách bảo vệ chúng, mà là một kiểu khép kín. Nó sẽ làm cho con gái bạn không hiểu biết chút nào về thế giới tình cảm và khi lớn lên chúng sẽ rất dễ bị tổn thương do không hiểu biết gì. Cấm đoán tình cảm của con gái không phải là phương pháp giáo dục tốt, cha mẹ nên giúp những cô

con gái mới lớn có đầy đủ kiến thức về chuyện tình cảm với bạn khác giới.

Cha mẹ không nên vì sợ con gái “yêu sớm” mà không cho con chơi với bạn khác giới.

Sau khi Lệ Lệ vào trung học, cô đã gặp được một người con trai làm cô xao động, họ cùng học một khóa. Cô không dám bày tỏ, chỉ len lén viết nhật ký, và tự nhủ rằng phải học tập tốt. Nhờ thế năm đầu trung học của cô trôi qua trong bình an không có việc gì xảy ra, thành tích của Lệ Lệ cũng có sự tiến bộ đột phá.

Cha mẹ cô quá vui mừng, lại càng nghiêm khắc hơn với cô. Nhưng không ngờ vừa mới bắt đầu vào học năm thứ hai, cha mẹ cô đã lén đọc nhật ký của cô, phát hiện ra một bí mật “kình thiên”. Do lo sợ cô vì người con trai đó mà làm hỏng tiền đồ của mình, nên cha mẹ đã tìm đến trường cô, giáo viên phê bình cô.

Không ngờ, việc Lệ Lệ thầm yêu người con trai kia đã bị lộ ra, các bạn trong lớp xì xào bàn tán, Lệ Lệ cảm thấy vô cùng xấu hổ. Nhưng không ngờ rằng, người bạn trai đó cũng đã để ý cô từ năm thứ nhất trung học nhưng tâm lý càng cấm càng yêu nên hai người đã công khai yêu nhau.

Sau khi biết chuyện này, cha mẹ Lệ Lệ rất sốc, họ tìm cách ngăn cấm Lệ Lệ, nhưng cô đã nói: “Thực ra chúng con có thể kìm nén được cảm xúc của mình, nhưng cha mẹ lại cảm thấy quá ngạc nhiên, cứ như là trời sắp sụp xuống vậy! Con chỉ muốn xem xem, yêu sớm rồi cuộc là chuyện to tát đến cỡ nào, mà khiến cha mẹ không tiếc làm tổn thương đến nhân cách của con đến vậy.”

Nói từ góc độ tâm lý học, khi trẻ còn nhỏ không biết gì, khi ở độ tuổi thiếu niên thì biết sơ sơ một chút, khi là thanh niên thì yêu đương và tiến đến hôn nhân, là một quá trình phát triển, thay đổi nhận thức, trưởng thành về tâm lý. “Yêu sớm” là một biểu hiện của sự trưởng thành về tâm sinh lý của lứa tuổi thanh thiếu niên, là một sự rõ ràng về tâm thức và là kết quả của sự thử nghiệm, là một hiện tượng của sự phát triển cá thể. Cha mẹ trước tiên cần phải khẳng định được điều đó.

Tất nhiên, không cấm đoán chuyện tình cảm của con cái và cũng không tỏ ra là cho phép chúng “yêu sớm”. Cha mẹ nên nhắc nhở con gái mình học cách tự kỷ luật. Tuân thủ luật lệ giao thông có thể tránh đụng xe, tuân theo quy tắc chơi với bạn khác giới có thể tránh được nhiều phiền toái, nguy hiểm và tránh phạm phải sai lầm. Ngược lại, nếu cha mẹ ngăn cấm, có thể sẽ gây ra phản tác dụng.

Sự tồn tại “tình yêu trong thời kỳ thanh xuân” có tính tất yếu và cơ sở tâm lý của nó, đây cũng là quá trình phát triển của sinh lý. Cha mẹ cần biết rõ, sự phát triển của ý thức về giới tính có bốn giai đoạn sau: giai đoạn thứ nhất là thời kỳ chưa biết gì. Giai đoạn hai là giai đoạn mộng lung, bắt đầu có sự biến đổi trong quan hệ qua lại của hai giới, bắt đầu có những cảm giác thích thú mơ hồ đối với người khác giới. Giai đoạn ba được gọi là thời kỳ nhạy cảm, chủ yếu là để chỉ các học sinh trong giai đoạn học trung học, chúng bắt đầu cảm nhận được cảm giác yêu thích đối phương một cách rõ ràng, muốn ở gần người khác giới, và xuất hiện một vài cảm nhận tâm lý khó diễn tả thành lời, sinh ra một vài biến đổi hành vi đặc biệt. Thời kỳ này rất dễ nảy sinh chuyện “tình cảm”. Giai đoạn cuối cùng là giai đoạn

yêu đương kết hôn.

Khi các con của bạn bước vào trung học, cũng chính là lúc chúng bắt đầu bước vào thời kỳ nhạy cảm về giới tính, chúng luôn muốn giao tiếp với người khác giới và thông qua việc trao đổi với các bạn khác phái để bổ sung cho nhau về các phương diện như trí tuệ và khả năng học tập. Do đó, sức hút giữa các học sinh nam và học sinh nữ là một quá trình phát triển tâm lý tất yếu. Cha mẹ cần có cái nhìn đúng đắn để hướng dẫn con cái tốt hơn.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, tăng cường giáo dục sức khỏe tâm lý của trẻ, giáo dục kiến thức giới tính và giáo dục về chuyện tình cảm.

Hội trường Hội Nghiên cứu Giáo dục Sức khỏe Tâm lý ở Bắc Kinh – Giảng viên Khoa Sinh học Đại học Sư phạm Bắc Kinh, ông Cao Đức Vĩ cho biết, ý thức về giới tính của con người bắt đầu có từ thời 2-3 tuổi, nhưng đó chỉ là do hiếu kỳ đơn thuần của trẻ nhỏ, mà đưa ra các vấn đề có liên quan đến giới tính, nhưng chúng không biết được khái niệm giới tính của người lớn. Nghiên cứu cho thấy, giáo dục giới tính bắt đầu càng sớm càng tốt. Trẻ nhỏ và học sinh tiểu học nên được giáo dục về giới tính, như bộ phận cơ quan giới tính, nguyên lý sinh sản. Lúc này trẻ nhỏ vẫn chưa hình thành cảm giác giới tính, cha mẹ cũng sẽ không phải ngượng ngập, e dè khi phải đối diện với con cái và dạy chúng về các vấn đề người lớn như thế này.

Đến giai đoạn trung học, cha mẹ nên bắt đầu giáo dục nhân cách lành mạnh, phụ đạo tâm lý và tư vấn tâm lý, giúp trẻ xây dựng kiến thức đúng đắn về tâm sinh lý bản thân, phát huy tính độc lập và tính tự chủ của chúng, dẫn dắt trẻ thông qua suy nghĩ và thể nghiệm của mình, tự giác chuyển hóa yêu cầu giáo dục trở thành nguyện vọng của bản thân.

Thứ hai, cha mẹ nên có thái độ đúng đắn với các mối quan hệ khác giới của con cái.

Khi dậy thì, cùng với sự hiểu biết và ý thức về giới tính, tự nhiên sẽ có những sự hiểu kỳ và tình cảm yêu thích đối với người khác giới. Sự qua lại giữa các bạn học nam nữ với nhau sẽ ngày càng rõ rệt và thường xuyên. Cha mẹ nên hiểu rõ hơn những biểu hiện tâm lý của con gái mình trong thời kỳ dậy thì. Cha mẹ cần hiểu các mối quan hệ của con, giúp con phát triển các mối quan hệ lành mạnh tích cực. Can thiệp quá sâu, hay quá để ý phê bình sẽ làm tổn thương tâm hồn của con, khiến chúng trở nên cực đoan đối với cha mẹ.

Nếu càng làm cho kiến thức giới tính trở nên thần bí đối với con bạn, thì sẽ càng làm cho nó phát triển theo chiều hướng không tốt. Đối với những hiện tượng biến thái không bình thường trong biểu hiện và ý thức giới tính của con cái, cha mẹ phải cố gắng ngăn chặn ngay từ ban đầu và tránh không để những hiện tượng đó ngày càng trở nên nghiêm trọng hơn.

Thứ ba, thận trọng trong việc xử lý các mối quan hệ khác giới không bình thường của con cái.

Khi phát hiện mối quan hệ khác giới của con gái mình có gì đó không bình thường, cha mẹ sẽ tìm cách giải quyết, nhưng cần phải bình tĩnh đối mặt và có cách xử lý đúng đắn, không nên cảm thấy như đang đối mặt với một kẻ thù lớn và tìm mọi cách để ngăn cản mối quan hệ đó. Nếu như xử lý không tốt, con gái bạn sẽ hiểu lầm, cho rằng mình đang bị cô lập, bị áp lực mà quay lại biến áp lực đó thành “động lực” thúc đẩy chúng kết hợp lại với nhau trở thành “những người bạn cùng chung hoạn nạn”, hơn nữa chúng sẽ chuyển sang hoạt động “bí mật”, gây ra trở ngại vô cùng to lớn trong việc giáo dục và chỉ dẫn cho chúng.

Nói cụ thể hơn, nên làm rõ tình hình, xem con gái mình rốt cuộc đã phát triển đến giai đoạn nào, sau đó tiến hành giáo dục bằng cách quan tâm, để chúng cảm nhận được tình yêu thương của cha mẹ, đừng vội chụp cho chúng cái mác đạo đức không tốt, không đúng đắn, làm tổn thương lòng tự trọng của con cái, khiến chúng có tâm lý thu mình lại. Đồng thời, trong quá trình giáo dục, nên lấy cái lý để thu phục lòng người. Cha mẹ nên trò chuyện bình đẳng, để chúng hiểu rằng giai đoạn đang học trung học cơ sở này là một giai đoạn qua trọng để một người không chỉ lớn về thể xác mà còn lớn về ý thức nữa, và những mối quan hệ không bình thường không chỉ làm ảnh hưởng đến sự phát triển của mình mà còn làm tổn thương nghiêm trọng đến đối phương, để con gái mình biết tự chịu trách nhiệm, và cũng biết chịu trách nhiệm đối với đối phương. Cha mẹ nên kiên trì hành động có tình có lý, khéo léo dẫn dắt từng bước sẽ giúp con trẻ hiểu ra vấn đề.

Thứ tư, làm phong phú cuộc sống bên ngoài sách vở của con cái, phân tán sự chú ý.

Khi cuộc sống ngoài giờ học của con cái trở nên phong phú, thì những cảm giác cô đơn lạc lõng trong thời kỳ dậy thì của chúng sẽ giảm bớt đi, như vậy cũng sẽ làm giảm tâm lý tìm kiếm sự giúp đỡ từ bạn khác giới, giảm bớt các mối quan hệ khác giới không lành mạnh.

Tóm lại, cha mẹ bảo vệ các cô con gái yếu đuối trong thời kỳ dậy thì, xử lý đúng đắn các vấn đề tình cảm chớm phát sinh, chúng là một cam kết chắc chắn cho cuộc sống hạnh phúc sau này của con cái.

HÃY GIÚP TRẺ BẮT ĐẦU CUỘC SỐNG TRÀN ĐẦY TÌNH YÊU

Lời dành cho cha mẹ:

Nhịp điệu tình yêu là một kiểu tô điểm cho cuộc sống của các cô bé, một cô bé có nhịp

điều tình yêu có thể cảm nhận được ý nghĩa tươi đẹp từ chính trong cuộc sống bất hạnh, có thể nhìn thấy ánh hào quang trong cuộc sống tăm tối, có thể cảm nhận được vị ngọt hạnh phúc từ trong cuộc sống tẻ nhạt. Những cô bé đó dù có điều kiện sống như thế nào thì cũng sống một cuộc sống thật sự thú vị. Nếu có thể giúp con cái cảm thấy ngày nào cũng tràn đầy nhịp điệu tình yêu, thì chắc chắn chúng sẽ có những ngày thật sự hạnh phúc.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, giúp trẻ bồi dưỡng văn hóa có chiều sâu.

Tố chất văn hóa càng có chiều sâu, thì cuộc sống càng trở nên phong phú.

Do đó, cha mẹ cần rèn luyện con cái tu dưỡng văn hóa. Kiến thức, kinh nghiệm và sự giáo dục về văn hóa của con cái, có thể hình thành nên phẩm chất tốt đẹp bên trong. Cha mẹ hãy khuyến khích con bồi dưỡng kiến thức, tìm tòi niềm vui cuộc sống, tự tạo ra cuộc sống phong phú cho mình.

Thứ hai, giúp trẻ học cách tạo niềm vui.

Cha mẹ hãy giúp trẻ sống lạc quan để chúng có thể phát hiện ra toàn bộ nhân tố tích cực trong cuộc sống và mang lại niềm vui cho mọi người xung quanh. Đồng thời, cha mẹ nên giúp trẻ rèn luyện tính hài hước.

Thứ ba, bồi dưỡng tình cảm của trẻ.

Đối với bất kỳ ai, điểm then chốt của sự thành công không nằm ở trí lực, mà lại nằm ở chỗ tự điều chỉnh bản thân, xét về sâu xa đó chính là tình cảm. Phương pháp bồi dưỡng tình cảm cho trẻ có rất nhiều mặt, nhưng cái trọng tâm không chỉ là giúp trẻ xử lý tốt tình cảm của mình; có thể có cảm nhận đối với tâm tư tình cảm của mình, mà có thể dùng lý trí để khống chế tình cảm trong hoàn cảnh nhất thời, từ đó có được những mối quan hệ giao tiếp tốt đẹp.

Con gái rất cảm tính, điều quan trọng nhất trong cuộc sống của những cô gái chính là nhịp điệu và cảm giác, tất nhiên nhịp điệu là một phương thức sống, một trạng thái tâm lý tích cực, nhưng chưa có tiêu chuẩn cố định nào cả, chỉ cần con gái cảm nhận được mùi vị của hạnh phúc, thì tất cả đều đã tiếp cận gần với sự hoàn mỹ.

GIÚP TRẺ HỌC CÁCH BẢO VỆ BẢN THÂN

Lời dành cho cha mẹ:

Trên con đường kiếm tìm hạnh phúc, nữ giới thường dễ bị tổn thương hơn nam giới. Vì hạnh phúc tương lai của trẻ, khi con cái còn nhỏ, cha mẹ nên xây dựng dần dần cho con ý thức tự bảo vệ bản thân, để chúng hiểu ra tính quan trọng của việc này, hơn nữa trong cuộc sống hàng ngày, nói với chúng một vài quy tắc bắt buộc, để chúng bảo vệ mình tốt nhất.

Hòa nhập vào xã hội, con gái tất yếu cần phải có các mối quan hệ với người khác giới, nhưng mỗi quan hệ đó phải có giới hạn. Làm thế nào để bảo vệ bản thân mình được tốt hơn? Trước tiên, chúng ta hãy cùng xem câu chuyện sau:

Phương Phương vừa mới tốt nghiệp, cô có tất cả sự hoạt bát nhanh nhẹn và sự nhiệt tình của một cô gái đang độ tuổi thanh xuân, và cũng rất giỏi giao tiếp, cô có rất nhiều bạn, và tất nhiên trong đó cũng có nhiều bạn khác giới. Nhiều bạn nam có quan hệ rất tốt với Phương Phương. Và cô cũng thường xuyên cười cười nói nói với họ, cùng họ đi hát, đi nhảy và đi dã ngoại bên ngoài.

Một người dì của Phương Phương không hề thích cô cởi mở như vậy chút nào, bèn nhắc nhở mẹ của Phương Phương: không nên để con gái của mình quá tùy tiện, như vậy sau này người bị tổn thương chắc chắn sẽ là bản thân nó. Nhưng mẹ của Phương Phương lại không nghĩ vậy, bà cho rằng con gái mình hoạt bát cởi mở, lại có thể quan hệ rộng rãi, giúp đỡ người khác một cách vui vẻ, và nhận được sự khen ngợi của mọi người, chẳng lẽ lại dùng lễ giáo phong kiến để yêu cầu con gái phải chuẩn mực? Hơn nữa con gái và con trai quan hệ với nhau, đều là những mối quan hệ hết sức tự nhiên, không có điểm nào đặc biệt không phù hợp, chỉ có điều xem ra Phương Phương hơi cởi mở hơn so với các cô bé khác mà thôi.

Trước đó không lâu, có vài người đàn ông đến tỏ tình với Phương Phương, và khi đi làm, cô cũng nhận được vài lời tán tỉnh. Lúc này, ở khu phố và ở chỗ làm của cô đều có tin đồn, Phương Phương đã quá tùy tiện nên chuốc họa vào thân. Đối diện với những tin đồn này, mẹ của Phương Phương cũng không thể không xem xét lại vấn đề quan hệ của con gái mình.

Cởi mở là tính cách được nhiều người yêu quý của con gái, nhưng khi quan hệ với bạn khác giới, có một vài mức độ cần phải nắm rõ. Cho dù bạn không có bất kỳ một ý nghĩ không tốt nào cả, nhưng khó có thể đảm bảo được rằng, những người đàn ông hư không có ý nghĩ xấu. Để con cái không bị tổn thương, cha mẹ nhất định cần phải nói với con cái: không được tùy tiện thái quá.

Ngoài ra, trong quá trình trưởng thành của con gái, nỗi lo ngại làm cha mẹ lo lắng nhất là sự quấy nhiễu của những kẻ xấu. Có rất nhiều người tâm địa không tốt, và luôn xuất hiện trong quãng đời tuổi trẻ của các cô gái, hơn nữa ý thức phòng tránh của con gái lại rất kém, nên rất dễ gặp nạn. Là cha mẹ, chúng ta luôn mong muốn con gái mình sẽ không bao giờ gặp phải những điều xấu đó, đồng thời chúng ta càng phải có trách nhiệm nói với con cái để

chúng biết cách bảo vệ chính mình. Và cũng nên dạy cho con cách tự vệ trong các mối quan hệ với người khác.

Ý thức tự bảo vệ bản thân của con gái nên được hình thành từ khi còn nhỏ. Những cha mẹ sớm thành công trong việc giáo dục con cái đều là những người rất chú trọng vào việc này, vì họ hiểu rất rõ, an toàn của con cái là việc quan trọng hàng đầu, cách tốt nhất để bảo vệ chúng là giúp chúng hiểu rõ cách tự bảo vệ mình là như thế nào.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, con gái không nên chỉ mềm mỏng, mà còn phải mạnh mẽ.

Khi nói chuyện, cần có chuẩn mực, chú ý không được khiến đối phương phát sinh hiểu lầm. Trong mối quan hệ giao tiếp bình thường, vẻ đẹp dịu dàng của con gái được thể hiện ở sự quan tâm, giúp đỡ người khác, nhưng không được có biểu hiện quá gần gũi (bất luận là vô tình hay cố ý). Ví dụ như lời nói ngọt ngào, ánh mắt đa tình, nhiệt tình một cách bất thường. Những biểu hiện này đều có thể khiến cho một vài người bạn khác phái nảy sinh mơ tưởng hão huyền, không có lợi cho bản thân các bạn gái. Do đó khi con gái quan hệ qua lại với bạn khác giới, cần phải vừa nhu vừa cương mới có thể phòng tránh được các nguy cơ có hại.

Thứ hai, dạy cho con cái cách tránh tiếp xúc với người xấu.

Nói với con gái mình không được uống đồ uống, ăn kẹo hay đồ ăn khác mà người lạ đưa cho, không được đến những nơi vắng vẻ để chơi, phát hiện người xấu phải lập tức báo cho cảnh sát; đối với những cô bé còn ít tuổi, cần phải giúp trẻ ghi nhớ địa chỉ nhà và nơi làm việc, số điện thoại của cha mẹ, có việc phải liên hệ kịp thời; buổi tối không nên ra ngoài một mình, nếu ra ngoài mà về muộn thì phải đi vào những đường lớn có đèn sáng; khi đi lên cầu thang, trước tiên nên nhấn chuông để gọi người nhà xuống đón, để tránh những kẻ xấu thường rình rập ở các đoạn cầu thang; đi vào thang máy chú ý người lên cùng có bộ mặt bặm trợn tà ác không, xem họ có nhấn số tầng cần lên không, nên cố gắng đứng cạnh bảng nút điều khiển; cần sớm để trẻ hiểu rõ thế nào là tội phạm tình dục và khi bị xâm phạm tình dục phải làm thế nào, để trẻ hiểu được, bất kỳ ai cũng không được động chạm hoặc làm tổn hại vào thân thể mình, nếu bị xâm phạm tình dục phải nhanh chóng cầu cứu người lớn đáng tin cậy và báo cảnh sát...

Không sợ tất cả, mà chỉ sợ một thứ, vì vậy hãy sớm dạy trẻ biết cách tự bảo vệ mình, tối thiểu là phải làm tốt hai điểm: không được đi đến nơi nguy hiểm, không nên hám lợi.

Thứ ba, phải có nguyên tắc nhất định khi chơi với bạn trai.

Khi con gái đến tuổi bàn chuyện lập gia đình, càng cần phải chú ý bảo vệ bản thân, ngay cả khi đối phương là người sẽ đi cùng mình vào lễ đường, thì cũng cần phải có nguyên tắc nhất định, để tránh bị tổn thương.

Quan hệ tình cảm nam nữ thường tiến triển dần dần, từ những cảm nhận ban đầu với nhau, phát triển đến việc cầm tay, hôn, ôm, yêu thương vô về đến cuối cùng là phát sinh

quan hệ giới tính, đây thường là một quá trình tiến triển dần dần. Tuyệt đối không được bỏ quên mọi thứ, hoặc không có sự kiểm soát đối với yêu cầu của bạn nam.

Thông thường, con gái có thể đạt được sự khoái lạc và sự thỏa mãn trong mối quan hệ thân mật giữa hai giới, như ôm hôn, tiếp xúc cơ thể, chúng thường thích kiểu quan hệ thân mật ở mức độ này. Còn nhu cầu về giới tính của nam giới lại khác, mặc dù nam giới cũng thích quan hệ thân mật ở mọi mức độ, nhưng cùng với sự phát triển từng bước của tình cảm, sự thôi thúc giới tính ngày càng mãnh liệt đến mức khó kiểm soát. Vì vậy, cha mẹ nên nói với con gái mình, một mặt không được đem lại cho nam giới sự kích thích giới tính quá mạnh mẽ, mặt khác khi nam giới có nhu cầu quá đáng về giới tính, cần phải cương quyết từ chối. Tất nhiên, cũng cần nói với con phải tôn trọng bạn, tuyệt đối không được dùng phương thức cự tuyệt giản đơn, thô bạo, để tránh làm tổn hại đến lòng tự trọng của đối phương và làm sút mẻ tình cảm của hai người.

NHỮNG CÔ GÁI PHẢI BIẾT TỰ YÊU THƯƠNG, TÔN TRỌNG BẢN THÂN MÌNH THÌ MỚI NHẬN ĐƯỢC SỰ TÔN TRỌNG CỦA NGƯỜI KHÁC

Lời dành cho cha mẹ:

Giúp con cái học cách tự yêu thương, chính là giúp chúng học cách tự tôn trọng mình, tiếp nhận bản thân mình, những cô gái biết tự yêu thương, tôn trọng bản thân mới nhận được sự tôn trọng của người khác, mới có thể tìm được hạnh phúc của bản thân mình. Đồng thời, bước đầu tiên của giáo dục giới tính chính là dạy con gái biết trân trọng bản thân mình.

Vậy thế nào mới là tự yêu thương bản thân mình?

Một bác sĩ tâm lý người Đức từng viết cuốn sách mang tên *Nghệ thuật tự yêu thương bản thân*. Đối với cái được gọi là “tự yêu thương”, bà viết như sau: Tự yêu thương bản thân mình chính là mở rộng lòng mình, để bản thân mình có thể cảm nhận được xung quanh và tất cả những gì của bản thân mình; tự yêu thương bản thân chính là làm chủ cuộc sống của mình, làm chủ những sự vật mà mình đã có kinh nghiệm, đã lĩnh hội và đã phát hiện ra, đồng thời chịu trách nhiệm về tất cả; tự yêu thương chính là mang lại cho bản thân đủ sự coi trọng và quan tâm, để bản thân tự tiếp xúc với nhau; tự yêu thương chính là tự nguyện tiếp nhận mọi thứ thuộc về mình, không màng đến bất kỳ lời bình luận phê phán nào; tự yêu thương chính là để bản thân mình sống như thế nào, nói ra những thứ làm mình cảm

động, nói ra những thứ mình cảm thấy quan trọng, để bản thân mình ngày càng nhìn thấy bản thân và người khác; tự yêu thương chính là không cần tách rời khỏi những bộ phận khác của thế giới để quan sát bản thân, thể nghiệm bản thân, và cần phải coi bản thân mình là một phần của cả thế giới để đi lý giải; tự yêu thương chính là tôi quan trọng như thế nào đối với bản thân mình, nhưng điều này được phán đoán theo ý chí của chính mình chứ không phải là theo giá trị của người khác; tự yêu thương chính là đem lại cho bản thân một phương hướng sống: “Tôi muốn biến mình trở thành một người có tấm lòng biết yêu thương.”

Nói một cách đơn giản, tự yêu thương chính là yêu thương bản thân mình, lắng nghe âm thanh từ con tim mình, và có thể chịu trách nhiệm tất cả những gì thuộc về bản thân mình. Thực ra, trời sinh con gái luôn có con tim biết tự yêu thương, biểu hiện ban đầu của sự tự yêu thương ở đây là những biểu hiện ra ngoài thông qua thái độ đối với sự khen ngợi và phê bình. Khi nhận được lời khen ngợi của thầy cô giáo và của cha mẹ, con gái thường có biểu hiện vui mừng, nhưng khi nhận được sự phê bình thì lại biểu hiện ra nỗi buồn. Do đó, chúng ta khuyên cha mẹ nên trân trọng danh dự của con gái mình, và giúp đỡ chúng bởi dưỡng phẩm chất tự tôn trọng, tự yêu thương bản thân mình.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, hãy để trẻ biết rằng chúng chính là kết tinh tình yêu của cha mẹ.

Nếu muốn trẻ tự biết trân trọng bản thân mình, thì nên nói cho chúng biết rằng, chúng chính là sự kết tinh tình yêu của cha mẹ.

“Bảo Bảo à, là mẹ yêu ba, ba yêu mẹ, sau đó là sinh ra con đó.” Khi trẻ cảm nhận được tình yêu của cha mẹ, thì sẽ hiểu được mình chính là kết tinh của tình yêu đó, như vậy tự nhiên chúng sẽ biết yêu thương bản thân mình, thậm chí là trân trọng tất cả những gì thuộc về chúng. Như vậy cho dù là đến thời kỳ dậy thì, chúng cũng sẽ không có những hành vi giới tính quá khích, cũng sẽ không vì tìm được một người bạn trai vô trách nhiệm mà hủy hoại bản thân mình.

Thứ hai, cha mẹ nên là người biết tự tôn trọng bản thân trước đã.

Cha mẹ cần phải học đạo lý tự yêu thương, tự bảo vệ mình, không được “yêu” một cách mù quáng, không được “yêu” mà đánh mất đi lý tính. Nếu bản thân bạn không tự tôn trọng, tự yêu thương bản thân, coi mình là con người, thì con cái làm thế nào có thể tôn trọng bạn được, làm sao chúng có thể coi bạn là một con người? Và làm sao chúng có thể giao tiếp với bạn xuất phát từ nội tâm của chúng được.

Thứ ba, tự yêu thương có liên quan đến giá trị bản thân.

Bản năng tự yêu thương của con gái thông thường đều được biểu hiện ra ngoài thông qua hiện thực hóa giá trị bản thân. Con gái phải biết yêu thương bản thân, phải nhận ra giá trị của bản thân mình, không được giống như “bèo trôi”, không có gì để bám víu, chỉ biết đưa tay ra một cách khó nhọc, nhặt lấy một vài khúc cây mục nát để bám víu vào đó.

Người biết tự yêu thương sẽ biết yêu thương người khác, và cũng được người khác thương yêu. Để con gái bạn trở thành một người tài giỏi như vậy, thì khi chúng còn nhỏ, bạn nên giúp chúng học được cách tự yêu thương bản thân.

NÓI CHUYỆN THÂN THIẾT VỚI CON GÁI

Lời dành cho cha mẹ:

Khi bước vào tuổi dậy thì, con gái bắt đầu quan tâm đến bạn khác giới. Lúc này, rất nhiều cha mẹ lo lắng con cái mình sẽ yêu sớm, do đó họ sẽ như một tấm chắn để ngăn cản con gái của mình, nhưng như vậy không hề tốt chút nào cho việc hình thành quan niệm về tình yêu của con gái. Vì vậy, cha mẹ nên cởi mở, có thể ngồi lại và thảo luận với con gái xem thế nào là tình yêu.

Các phụ huynh thường đem kinh nghiệm của bản thân mình hoặc những sự việc mà mắt thấy tai nghe tổng kết thành kết luận nhất định, rồi truyền thụ lại cho con cái, vì vậy trong một xã hội tỉ lệ ly hôn cao như ngày nay, cha mẹ sẽ thảo luận với con gái về vấn đề thế nào là tình yêu chân chính, tình yêu như thế nào mới có thể bảo đảm cho con người một cuộc sống hạnh phúc sau này.

Thực ra, sở dĩ trẻ con thường thành thật với chuyện tình cảm, nhưng lâu dài lại sinh nghi ngờ, đa phần là do sự quan sát chính gia đình mình và những gia đình xung quanh. Một cô bé đã viết trong nhật ký của mình như sau:

Tôi trước giờ luôn sống trong hạnh phúc, chưa bao giờ nghĩ đến vấn đề tình cảm của cha mẹ, nhưng khi tôi đang học năm thứ nhất đại học, đột nhiên nhận được một bức thư từ cha mẹ mình, họ nói rằng họ đã ly hôn. Khi đó, tôi không hề có một chút chuẩn bị nào cả, tôi hoang mang vô cùng, và nghĩ một chút thì rất có thể trước đó tình cảm của cha mẹ cũng đã không được tốt rồi, và họ đã che giấu tôi chuyện đó, có khi tôi lại nghĩ rằng, tình cảm tốt đến mấy qua một thời gian dài cũng sẽ có sự thay đổi.

Từ chuyện ly hôn của cha mẹ mà tôi hầu như không dám xây dựng mối quan hệ sâu sắc với người khác, tôi không thể nào tin vào cái gọi là “vĩnh cửu”, vì tôi lo sợ, khi bắt đầu thì rất tốt đẹp, nhưng cuối cùng vẫn sẽ bị tan vỡ, hơn nữa mối quan hệ càng sâu sắc, thì cú sốc sẽ càng trầm trọng hơn. Và để mình không bị tổn thương, tôi đã tự xây lên quanh mình một “bức tường lửa” rất cao.

Ngày hôm đó, tôi đã từ chối lời cầu hôn của người con trai đã làm cho trái tim tôi

cảm thấy cuộc sống có ý nghĩa. Người con trai đó đã rất buồn, nhưng thực ra tôi còn buồn hơn anh ấy, không phải là tôi không yêu anh, mà là tôi không dám cùng anh phát triển thêm mối quan hệ của hai người.

Nếu cha mẹ của cô gái nghe được những lời tâm sự này, không biết họ sẽ đau khổ đến mức nào, vì cha mẹ đã không nói rõ với con cái về chuyện tình cảm, nên đã làm cho cô luôn có sự hoài nghi đối với tất cả tình cảm được dành cho mình.

Ngày nay, những cô gái có cách nghĩ giống cô gái trong câu chuyện trên không hiếm, rất nhiều cô gái đã tuyên bố rằng: nếu anh ta không yêu tôi, thì vì sao tôi phải yêu anh ta chứ, tôi không muốn là người cho trước, chỉ có như vậy tôi mới có thể tránh được sự tổn thương. Họ không tin bất kỳ một tình cảm chân thành dài lâu nào cả, xa lánh đàn ông, lo sợ mình bị lợi dụng, cảnh giác mọi hành vi xâm phạm hoặc lời nói mang tính xâm phạm của đàn ông, đàn ông con trai ngày nay cũng rất thực tế, có người đàn ông nào lại đi thích một cô gái mà lúc nào cũng nhìn mình như một tên lưu manh? Đàn ông đã cảm thấy mệt mỏi, tình cảm của nữ giới cũng sẽ ngày càng xa cách. Cứ như vậy, con gái đã làm cho tình cảm của mình đi vào trạng thái tê liệt, cho dù trước mặt cô ta có một tấm chân tình, nhưng cô ta cũng không cách nào nhận biết được, và sẽ không biết trân trọng nó.

Còn có một vài người con gái thường lẫn lộn giữa tình yêu và chiếm hữu, cho rằng đàn ông con trai có biểu hiện quan tâm yêu thương săn sóc mình tức là họ chỉ muốn chiếm đoạt mình, nếu người kia không ở bên thì coi đó là biểu hiện của những đổi thay từ con tim. Nếu cứ như vậy cô gái ấy sẽ giết chết những mối quan hệ lành mạnh, càng bị giám sát chặt, đàn ông sẽ càng muốn thoát ra, cũng giống như cầm một nắm cát trong tay, càng nắm chặt thì cát rơi xuống càng nhanh hơn.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, cùng con gái thảo luận thế nào là thái độ yêu thương đúng đắn.

Đối với con gái, mất đi khả năng giao tiếp với con trai tức là đã đánh mất bản thân mình, không còn cảm giác giá trị và cảm giác thỏa mãn nữa. Mối quan hệ tình cảm lành mạnh, tức là hai bên vẫn có không gian riêng của mình, đây là điểm đặc biệt quan trọng đối với con gái.

Nói một cách cụ thể, thái độ yêu thương đúng đắn có một vài đặc điểm sau đây: bảo vệ bản thân và duy trì sự công bằng; cần phải có sự theo đuổi sự nghiệp độc lập.

Thứ hai, dạy con hiểu được hai điều quan trọng khi yêu.

Một là phải hiểu bản thân mình hơn. Ngoài những quan niệm kiến thức hiểu biết của mình, bộc lộ bản thân một cách rõ ràng trong chuyện tình cảm khác giới. Hai là rèn luyện khả năng yêu thương người khác. Để một đứa trẻ từ nhỏ được yêu thương hãy dạy trẻ học cách yêu thương người khác.

Thứ ba, nói với con gái rằng, tình cảm chân chính trước hết là sự giao

lưu tâm hồn, là sự giao thoa giữa con tim và con tim, là sự gửi gắm tình thân lẫn nhau.

Được yêu tất nhiên sẽ cảm nhận được niềm hạnh phúc, chỉ có yêu mới có thể hưởng thụ được cái tốt đẹp, cho dù nơi đó đang ngập tràn nỗi khổ đau. Đặc biệt là với những cô gái phủ định tấm chân thành của tình yêu, thì cha mẹ hãy giúp chúng nhận thức đúng đắn về tình yêu, để cho chúng biết rằng yêu một người và được người đó yêu lại là một chuyện hết sức tuyệt vời. Khi tình yêu đang đến, bản sẽ cảm thấy cuộc sống thật tươi đẹp và thật phong phú. Không nên lúc nào cũng cho rằng được yêu mới là tốt nhất.

Thứ tư, hãy phân tích để con gái nhận thức đúng đắn về những cuộc hôn nhân hay chuyện tình cảm thất bại xung quanh.

Cha mẹ nên giúp con cái tin tưởng: mỗi người đều có quyền hưởng thụ tình cảm tốt đẹp nhất trong cuộc sống, chỉ cần bản thân duy trì được thái độ yêu thương đúng đắn.

Thứ năm, dạy con về cuộc sống giới tính.

Đây là một vấn đề nhạy cảm, nhưng không thể không đề cập đến. Vì khi nói đến tình yêu và hôn nhân, con gái có thể sẽ hỏi: “Trình tiết có quan trọng không? Đời sống giới tính trước hôn nhân có ảnh hưởng đến chuyện hôn nhân sau này? Đàn ông có quan tâm đến vấn đề trình tiết của người phụ nữ?” Cha mẹ không nên trốn tránh vấn đề này, nhưng nếu trả lời không cẩn thận sẽ làm cho con gái có những quan niệm tình cảm sai lầm. Vậy cụ thể phải trả lời và giải thích như thế nào?

Cha mẹ có thể giải thích cho con biết: “hạnh phúc thật sự cần phải có sự chung thủy, cần phải nhẫn nại, và cần phải tôn trọng tình cảm của bản thân mình.”

Dù chúng ta không thể bảo đảm gia đình của con gái mình trong tương lai nhất định sẽ mỹ mãn, nhưng tất cả những chuẩn bị trước đó nên được làm tốt cho con cái của mình. Có những buổi thảo luận chân tình đúng lúc với chúng, để giúp đỡ chúng xây dựng quan niệm tình yêu đúng đắn, như vậy mới có thể bảo vệ được chúng trong các mối quan hệ yêu đương.

CHƯƠNG 7: TÌNH THƯƠNG CỦA CHA MẸ, HẠNH PHÚC CỦA CON GÁI

Tình thương của cha mẹ chính là niềm hạnh phúc của con cái. Những cô bé trưởng thành trong sự quan tâm chăm sóc đúng mực của cha mẹ, có thể cảm nhận được sự quan trọng của bản thân, phát hiện ra giá trị của bản thân, do không cần quá “lo âu cho tương lai sau này”, nên chúng có thể dũng cảm tiến bước, tiếp nhận những thách thức của vận mệnh, hoàn thành quá trình tìm kiếm hạnh phúc.

HẠNH PHÚC CỦA CON GÁI ĐƯỢC MỞ RA TỪ TÌNH YÊU THƯƠNG CỦA CHA MẸ

Lời dành cho cha mẹ:

Tình yêu thương của cha mẹ là hơi ấm đối với con gái. Con gái lớn lên trong môi trường ngập tràn tình yêu thương, không chỉ yêu đời, lạc quan, có cảm giác an toàn tuyệt đối, mà còn hiểu được cách yêu thương, quan tâm, giúp đỡ người khác, từ đó lớn lên trở

thành những người giàu sức hút về nhân cách.

Không có cha mẹ nào không thương con cái mình. Nhưng không phải cha mẹ nào cũng biết yêu thương con đúng cách. Vấn đề giáo dục con cái luôn luôn nhấn mạnh là không nên nuông chiều con cái, vì thế có một số cha mẹ đã khép kín một vài tình thương tất yếu, con cái muốn một cái ôm an ủi, cha mẹ lại vì lý do “lo sợ ôm sẽ gây nghiện” mà từ chối; trẻ con ngã đau cần được đỡ lên, cha mẹ lại coi như không biết gì vì muốn rèn luyện ý chí kiên cường cho con. Kết quả là trẻ không tìm được một nơi an toàn. Cả một đời chúng sẽ cảm thấy rất hoang mang hoảng sợ, lẽ nào cha mẹ không yêu thương mình? Đặc biệt là đối với những cô bé nhạy cảm, cách đối xử như vậy, đơn giản chính là một kiểu ngược đãi.

Con gái lớn dần lên, và quá trình hình thành các mối quan hệ diễn ra liên tục, mỗi quan hệ gia đình mà chúng tiếp xúc nhiều nhất là trọng điểm tư duy của chúng, chúng thường nghĩ: “mình là con gái của cha mẹ”. Sau khi được tiếp xúc với một vài câu chuyện cổ tích, thì chúng nghĩ: “mình chính là công chúa nhỏ của cha mẹ.” Khi cha mẹ nói với con gái là “ba/mẹ yêu con”, thì chúng sẽ cảm thấy vui mừng không gì so sánh được.

Từ đó, con gái sẽ đem các điểm cấu thành mối quan hệ xây dựng trên sự chăm sóc, chúng cho rằng sự tiếp xúc của mọi người đều lấy chăm sóc làm nền tảng, đây là điều rất tốt đối với sự phát triển cả về thể chất và tâm lý của con gái. Chỉ cần cha mẹ có một chút biểu hiện không vui, thì những cô bé nhạy cảm sẽ cảm thấy lo lắng, sợ rằng tình yêu thương của cha mẹ không còn nữa.

Trúc Thanh và con gái Hiểu Hồng có chút hiểu lầm nhau. Lúc đó, khi Hiểu Hồng làm bài tập về nhà, đầu cúi sát quá so với quyển vở, Trúc Thanh liền phê bình cô bé hai câu, không ngờ ngày thứ Hai, Hiểu Hồng đã đi học mà không chào mẹ. Trúc Thanh nghĩ mãi mà không hiểu được, sau này mới nhớ ra có thể là do đã phê bình cô bé hơi quá. Chính xác là lúc đó Trúc Thanh đã nói một vài câu quá hà khắc: “Lại thế nữa rồi, con có muốn trở thành lạc đà có bướu trên lưng không, trở thành đứa trẻ xấu xí không? Mẹ sẽ không yêu con nữa.”

Trúc Thanh cảm thấy hơi hối hận, không biết nên giải thích thế nào với con gái, cô nghĩ đi nghĩ lại, liền viết một tờ giấy nhắn rồi dán lên sách của con gái, trên tờ giấy có ghi:

Con gái yêu quý!

Có lẽ hôm qua mẹ đã phê bình con, làm con bị tổn thương. Nhưng con có biết không? Mẹ có phê bình con như vậy là vì mẹ yêu con. Con cũng biết rằng, tác hại của việc cúi sát đầu vào vở đối với mắt là rất lớn. Mẹ không thể bình tĩnh chỉ ra sai sót của con, đó là lỗi của mẹ, mẹ xin lỗi con. Nhưng mẹ cũng hy vọng rằng con có thể sửa chữa được thói xấu này của mình.

Con gái, mẹ rất yêu con, cho dù là xảy ra chuyện gì, mẹ cũng vẫn yêu con!

Mẹ yêu của con.

Sau khi đi học về, Hiếu Hồng nhìn thấy mẫu giấy mẹ đã viết cho cô, cô bé vừa khóc vừa lao vào lòng mẹ, rồi nói với mẹ rằng: “Mẹ, lúc đó con thật sự rất sợ, vì con cho rằng mẹ không còn yêu con nữa.”

Chúng ta thường nói làm cha mẹ không dễ, thực ra làm con cái cũng rất khó, con trẻ tìm hiểu thế giới này từng chút từng chút một, và cũng hiểu dần về các mối quan hệ. Khi trẻ con cần được yêu thương, chúng ta không thể mang đến cho chúng, thì cũng giống như chúng có thể mở một cánh cửa thông ra thế giới bên ngoài của con cái, thì thay vào đó chúng ta đã đóng nó lại.

Tất nhiên, nhiều lúc cha mẹ vô tình làm tổn thương đến tâm lý của con cái. Con gái phải được đặt trong tình yêu thương của cha mẹ mới có thể lớn lên khỏe mạnh được, vì vậy cha mẹ nên để con gái mình cảm nhận được tình yêu thương của mình.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, mang lại cho trẻ một môi trường an toàn.

Con gái sống trong thế giới với các mối quan hệ phức tạp, cộng thêm tính nhạy cảm của chúng, nếu quan hệ gia đình không hòa thuận, chúng sẽ nảy sinh cảm nhận sai lầm về các mối quan hệ, cho rằng thế giới này mãi mãi không có mối quan hệ nào an toàn cả, điều này làm tổn thương nghiêm trọng đến tâm hồn của con trẻ.

Phương pháp giáo dục trẻ em Rockefeller được nhiều cha mẹ yêu thích, nhưng phương pháp giáo dục của ông không phải ai cũng áp dụng được như: ông để con nhảy từ một điểm cao xuống, nói với trẻ rằng ba đang chờ đón ở phía dưới. Đợi khi trẻ nhảy xuống, ông bắt ngừng thu tay lại, và con thì ngã nhào trên đất. Mục đích ông làm như vậy là để dạy con không nên tin tưởng bất kỳ ai, bao gồm cả cha của mình.

Những đứa trẻ theo cách giáo dục như vậy có thể sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn, nhưng cũng có thể dần dần mất đi nhân tính căn bản. Con người sống và tồn tại trong các mối quan hệ, tin tưởng là nền tảng cơ bản của quan hệ, và yêu thương lại là nền tảng của sự tin tưởng, nếu con gái không cảm nhận được tình yêu thương xung quanh thì chúng sẽ mất đi sự tin tưởng đối với thế giới này, mạng lưới quan hệ của chúng cũng sẽ bị tan vỡ, vậy thì hạnh phúc của chúng từ đâu tới?

Để trẻ không hoài nghi cũng không đúng, nhưng hoài nghi tất cả thì không được, tất nhiên đây không phải là đang làm nghiên cứu khoa học, mà là dạy con cái cách đối xử với người khác, đối xử với cuộc sống và thái độ trong chuyện tình cảm. Cha mẹ hãy mang lại cho con một môi trường sống và phát triển an toàn.

Thứ hai, nói với con gái rằng, bất luận xảy ra chuyện gì, thì tình yêu thương của cha mẹ vẫn mãi mãi không thay đổi.

Mặc dù cha mẹ rất yêu quý con gái mình, nhưng lại khó tránh khỏi những lúc phải phê bình trách mắng chúng, khó tránh những lúc mệt mỏi khó chịu mà không muốn giao tiếp với con gái, những lúc này nếu đối xử thô bạo với con gái, thì tâm hồn thơ dại của chúng sẽ

cho rằng cha mẹ không còn yêu chúng nữa, và chúng sẽ cảm thấy rất đau khổ. Do đó, cha mẹ nên nói với con mình rằng, cho dù có xảy ra chuyện gì chẳng nữa, thì tình yêu thương của cha mẹ cũng sẽ mãi mãi không thay đổi.

Quá trình trưởng thành của con gái không bao giờ tách rời được tình yêu thương, để chúng có thể lớn lên một cách khỏe mạnh, cha mẹ cần mang lại cho con nhiều tình yêu và sự quan tâm hơn nữa, chỉ có được đắm chìm trong tình thương và sự quan tâm, thì con gái chúng ta mới có thể lớn lên một cách vui vẻ, có lòng tin vững chắc đi kiếm tìm hạnh phúc.

ĐỂ CÓ NHỮNG CÔ BÉ HẠNH PHÚC, GIA ĐÌNH PHẢI HẠNH PHÚC

Lời dành cho cha mẹ:

Gia đình không hòa thuận có thể nói là một nguy cơ nguy hiểm cho các cô bé, nó sẽ làm chúng không thể nào xây dựng được lòng tin đối với chuyện tình cảm và không thể nào có được nhu cầu yêu cơ bản nhất. Nếu từ nhỏ trẻ luôn sống trong những mâu thuẫn, thì chúng cũng sẽ có thái độ hoài nghi đối với chuyện tình cảm từ nhỏ, như vậy nhu cầu yêu của chúng sẽ mãi mãi không thỏa mãn được; nếu con gái từ nhỏ chưa từng nhìn thấy một tình yêu đẹp và khoan dung, thì chúng sẽ không thể nào dùng một trạng thái tâm lý bình thường để tiếp xúc với người khác.

Con gái sẽ thể nghiệm được hạnh phúc trong điều kiện nào? Khi chúng cảm thấy gia đình rất ấm áp, và cha mẹ yêu thương nhau; khi chúng cảm nhận được cha mẹ yêu thương chúng; khi thành tích học tập của chúng tốt đẹp, khả năng tư duy mạnh mẽ, mối quan hệ với thầy cô bạn bè thuận lợi; khi chúng tự tin, và tràn đầy hi vọng thì chúng sẽ là những cô bé hạnh phúc. Tất nhiên, có rất nhiều nhân tố ảnh hưởng, nhưng nhân tố quan trọng nhất ở đây chính là một gia đình hạnh phúc. Gia đình là bến đỗ của tâm hồn, duy trì sự hòa hợp ấm áp của gia đình rất quan trọng đối với sự trưởng thành khỏe mạnh của con cái.

Thế giới này có rất nhiều gia đình tồn tại không có tình yêu, mỗi ngày họ đều diễn những tấn bi kịch khác nhau. Nếu không “vài ba ngày một trận cãi nhau to, ngày nào cũng có tranh cãi lặt vặt”, thì lúc nào cũng lạnh lẽo nặng nề, mỗi người đều có “muru mô” riêng. Những gia đình như vậy, thì người nào đến dừng chân ở cửa cũng có thể cảm nhận thấy nước nhỏ giọt đóng thành băng, những đứa trẻ nhạy cảm sẽ sống ra sao trong không gian ngột ngạt đó đây?

Một cô gái viết thư cho mẹ, nội dung như sau:

Mẹ,

Quay trở về đi mẹ, đừng khóc như vậy! Nhưng con hy vọng cha và mẹ không cãi nhau nữa.

Bố mẹ lúc nào cũng nói không hợp nhau, con thật không hiểu hồi vì sao hai người đã sống với nhau hơn 20 năm mới phát hiện ra một nửa kia là không đủ, nếu nói như vậy thì tình cảm của hai người trong mấy năm nay không được coi là tình yêu sao, vậy hơn 20 năm nay với mỗi năm 365 ngày thì tính là gì đây? Là mơ sao?

Trước đây con không hiểu, vì sao những đứa trẻ không có một gia đình hạnh phúc sẽ cảm thấy buồn và cô đơn. Nhưng nay thì con cũng đã hiểu, vì tình cảm của hai người lớn hơn rất nhiều so với tình yêu của một người! Nhưng mẹ ạ, nếu cha mẹ không ngừng cãi nhau, như vậy là hai người đang bù đắp tình cảm cho đối phương sao? Nếu là như vậy, thì con nguyện để cho cha mẹ chia tay!

Mẹ, hãy tha lỗi cho con gái đã nói ra những lời đau lòng này, vì mỗi lần nhìn thấy cha mẹ cãi nhau là con đều cảm thấy bị tổn thương, con không biết nên an ủi ai trong hai người, thì hai người đều có ý muốn lôi kéo con, nhưng thực ra, người bị tổn thương nặng nề nhất lại là đứa con gái đáng thương của hai người. Mỗi lần cha mẹ cãi nhau, trái tim con như bị dao cứa. Lâu dần, con không còn biết đau là gì nữa, nhưng cũng không biết được yêu thương là như thế nào!

Hôm đó, cha mẹ lại cãi nhau, con đột nhiên muốn nói: “nhanh chóng chia tay đi thôi!” Con không nói ra câu đó, nhưng suy nghĩ này làm con gục ngã. Mẹ, con đã biến thành một đứa trẻ bất hiểu sao?

Con cảm thấy quá mệt mỏi, trước mắt mình thật tối tăm, đây chẳng lẽ lại là món quà năm mới mà ông trời dành tặng cho con sao?

.....

Tiểu Ảnh của mẹ.

Đúng là một bức thư làm đau lòng người đọc, một trái tim con trẻ đầy lo âu, hoang mang trong cuộc sống hàng ngày!

Nghiên cứu đã chứng minh, xung đột hôn nhân và hạnh phúc của con cái có mối tương quan với nhau, xung đột trong hôn nhân của cha mẹ càng kịch liệt, thì con cái càng cảm thấy bất hạnh. Trong những gia đình ly hôn, ngoài việc thiếu một trong hai người cha hoặc mẹ, ngoài những khó khăn về kinh tế, thì tác động tiêu cực của bản thân xung đột hôn nhân đối với sự phát triển của trẻ rất rõ nét. Đặc biệt là đối với các bé gái, xung đột hôn nhân trực tiếp liên quan đến cảm giác hạnh phúc trong tương lai của chúng. Có lúc những xung đột hôn nhân không biểu hiện ra trước mặt con cái cho dù cũng dễ làm chúng cảm thấy bị tổn thương, nhưng không sâu sắc bằng những tổn thương mà xung đột trực tiếp mang lại cho trẻ.

Nhưng xung đột gia đình thay đổi rất phức tạp, nó có liên quan đến nhiều yếu tố của các phương diện khác nhau, trong đó, đa phần nằm ở chỗ vợ chồng bất đồng quan điểm về các vấn đề thường ngày, cũng có một vài cặp vợ chồng cá biệt, ở giai đoạn cuối của cuộc hôn nhân còn cảm thấy hận thù nhau sâu sắc.

Nói cụ thể hơn, vợ chồng có thể bất đồng ý kiến trong các lĩnh vực khác nhau, như tài chính, trách nhiệm, giáo dục con cái, tính cách từng người và cuộc sống gia đình. Nghiên cứu cho thấy, sự bất đồng về những vấn đề này có quan hệ xấu đến hạnh phúc của con cái, nói cách khác, nếu cha mẹ càng bất đồng về các vấn đề thường ngày, thì con cái càng khó thể nghiệm hạnh phúc, và cũng khó nắm bắt được hạnh phúc trong tương lai.

Friedrich Engels⁽¹⁾ có một câu nói nổi tiếng: “Hôn nhân không có tình yêu là vô đạo đức.” Hôn nhân vô đạo đức tất nhiên sẽ không có giá trị. Nhưng trong cuộc sống hiện tại, rất nhiều người vẫn đang duy trì cuộc hôn nhân không có tình yêu, họ sống với nhau chỉ là “vì con cái”. Chúng tôi nhận thấy, những đứa trẻ có cha mẹ ly hôn thường bất hạnh. Vì con, bất luận bản thân mình đau khổ thế nào cũng đều chấp nhận chịu đựng. Nhưng thực ra, không có hạnh phúc của cha mẹ, thì làm sao có thể có hạnh phúc của con cái được? Vì thế chúng ta hoàn toàn không nên duy trì một cuộc hôn nhân không có tình yêu.

* KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC

Thứ nhất, cha mẹ phải có trách nhiệm xây dựng không khí gia đình vui vẻ hạnh phúc.

Cha mẹ yêu thương nhau, con cái mới hạnh phúc. Nhưng một gia đình hạnh phúc không phải là từ trên trời rơi xuống, mà cần sự vun đắp chân thành của cha mẹ. Nói cụ thể hơn, thì cần có một vài điểm sau đây:

Cần có tấm lòng biết ơn và cần biết khen ngợi nhau. Chuyên gia nghiên cứu vấn đề quan hệ giữa hai giới tính phát hiện ra rằng, một đặc trưng cơ bản của cuộc hôn nhân lâu dài là hai bên cha mẹ đều mong muốn khen ngợi công khai đối phương.

Cuộc sống cần những bữa tiệc tình yêu và những bữa ăn nhẹ tình cảm, cái gọi là bữa tiệc tình yêu là chỉ mỗi ngày ba lần, mỗi lần ít nhất 3 phút dành ra để chủ động bày tỏ tình yêu với một nửa của mình, và với con cái.

Cái được gọi là bữa ăn nhẹ tình cảm có rất nhiều kiểu: có thể là một cái hôn nhẹ lên trán, một lời khen xuất phát từ tận đáy lòng, một mẩu giấy truyền đạt lời yêu thương. Bất luận là bữa đại tiệc hay chỉ là một bữa ăn nhỏ, bạn đều phải dồn toàn bộ sự quan tâm của mình vào đó, ngọt ngào và sâu đậm, thường thức và cảm ơn, làm cho con tim của đối phương được bổ sung thêm đầy đủ “dưỡng chất”.

Thứ hai, kiểm soát mâu thuẫn giữa hai vợ chồng, để nó không bộc phát trước mặt con cái.

Nhìn thấy sự yêu thương, thù hận giữa cha mẹ, con cái sẽ cảm thấy mất mát, tổn thương.

Nhưng có một số cha mẹ, không những không đề nén sự bộc phát của mâu thuẫn, mà còn để những mâu thuẫn đó cho con cái đến giải quyết. Điều đó khiến, con cái khó xử và bị tổn thương.

Gia đình hạnh phúc là nơi tạo ra những cô công chúa hạnh phúc và gia đình bất hạnh sẽ là địa ngục làm tổn thương đến thiên thần nhỏ của chúng ta, mỗi người cha người mẹ yêu thương con gái mình, trước tiên phải đem lại cho trẻ một mái ấm gia đình hạnh phúc, sau đó mới nói đến vấn đề hạnh phúc của con cái!

YÊU THƯƠNG CÔNG CHÚA NHỎ CỦA MÌNH NHIỀU HƠN NỮA

Lời dành cho cha mẹ:

Ôm ấp là chất dinh dưỡng tốt nhất dành cho sự trưởng thành của con gái, những cái ôm của cha mẹ giúp cho trẻ cảm nhận được tình yêu thương và sự an toàn. Khi con gái còn nhỏ, cha mẹ, không bao giờ được thiếu những cái ôm, nhưng khi chúng lớn lên, cách biểu đạt tình cảm này dần dần mất đi. Những đứa trẻ sẽ dần dần trở nên do dự cùng với sự thiếu thốn quan tâm thương yêu, do đó, bất luận là khi nào cũng đều không nên quên ôm ấp những cô bé cần sự an ủi và động viên.

Chuyên gia nuôi dạy trẻ cho biết: ôm giống như chất dinh dưỡng cho con cái, mỗi ngày ôm chúng 4 lần, chỉ là nhu cầu sinh tồn, ôm chúng 8 lần, mới có thể duy trì trạng thái tốt cho chúng, nếu ôm chúng 16 lần, chúng sẽ trưởng thành hơn. Vì vậy, cha mẹ không bao giờ muốn tiết kiệm những cái ôm của mình, bạn cần nhớ rằng, mỗi lần ôm và mỉm cười đều rất có lợi cho cả bạn và con cái.

Trước khi trẻ tròn một tuổi, ôm chúng bao nhiêu và yêu chúng nhiều thế nào đi chăng nữa cũng vẫn không đủ, vì giai đoạn này chính là lúc chúng xây dựng vòng tròn an toàn.

Khi con gái nhỏ của bạn yêu cầu bạn ôm chúng, thì bạn nên làm điều đó, trẻ không bao giờ nghiện ôm, nhưng bạn cũng không nên ôm chúng hơi hợt và vội vàng, đợi khi chúng lớn lên, bạn cũng chẳng có cơ hội ôm chúng nữa. Mặc dù tính độc lập của trẻ rất quan trọng, nhưng nếu tính độc lập đó được xây dựng trên cảm giác an toàn đối với thế giới thì càng trọn vẹn hơn, càng có lợi hơn. Do đó, có một vài chuyên gia giáo dục khuyến khích: khi con gái của bạn còn là một cô bé chưa đến 1 tuổi, nếu cô bé ngã, không cần biết là đau hay không đau, chỉ cần cô bé cần, nhất định bạn phải chạy lại nhẹ nhàng đỡ con đứng dậy, đợi con lớn hơn một chút, có thể khuyến khích con tự mình đứng lên, nhưng nếu thật sự là

con ngã rất đau, thì nên cầm tay con kéo lên, và kịp thời an ủi chúng.

Các chuyên gia giáo dục và chuyên gia y tế đều cho rằng: sự ấm áp và có người bên cạnh sẽ làm cho trẻ có cảm giác tin tưởng. Còn môi trường lạnh lùng, cô độc thì đừng nói gì đến trẻ con, ngay cả người lớn cũng đã cảm thấy hết sức tồi tệ, và trong hoàn cảnh đó, trẻ sẽ vô cùng buồn bã bất an, đặc biệt là đối với những cô bé nhạy cảm, môi trường sống như vậy sẽ làm cho chúng cảm nhận sai lệch đối với thế giới xung quanh, chúng sẽ cho rằng thế giới cơ bản là như thế này đây, như vậy sẽ không có lợi cho việc hình thành và rèn luyện tính cách của trẻ.

Ngược lại, nếu được cha mẹ bao bọc, các cô bé sẽ cảm thấy an toàn và không quá lo lắng về các sự việc diễn ra trong cuộc sống của chúng, và có thể dùng năng lượng của mình vào những nơi cần thiết nhất như điều chỉnh hệ hô hấp và hệ tiêu hóa của mình, giúp các cơ quan đó có thể được phát triển tốt và vận hành bình thường, đây là yếu tố hàng đầu để đảm bảo một sức khỏe tốt cho con cái, cũng là yếu tố hàng đầu đảm bảo cho sự phát triển bình thường về tâm lý cho trẻ.

Chuyên gia cũng đã có lý giải rõ ràng về vấn đề này, khi còn trong thời kỳ sơ sinh, nếu cha mẹ không mang lại cho trẻ tình yêu thương và sự quan tâm đáng có cho con cái, thì chúng sẽ càng ý lại cha mẹ. Vì thiếu đi tình yêu thương, chúng sẽ càng khao khát hơn và càng cần nhiều hơn.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, không nên cự tuyệt khi trẻ cần được ôm ấp, còn khi trẻ muốn tự mình bước đi thì không nên ngăn cản.

Đây là khảo nghiệm khó khăn nhất đối với cha mẹ, thông thường những sai lầm mà cha mẹ mắc phải đó là quá yêu thương con cái, không thể nào rời tay khỏi con cái, hoặc là hoàn toàn để mặc con cái tự mình khám phá thế giới xung quanh. Hai cách làm trên đều sai. Cách làm đúng chính là không nên cự tuyệt khi trẻ cần được ôm trong lòng, và khi trẻ muốn tự mình bước đi thì không nên ngăn cản.

Đối với những đứa trẻ quá nhỏ, chúng không thể nào thiếu được sự vỗ về ôm ấp của cha mẹ, vì chúng còn quá yếu đuối nên cha mẹ phải dùng vòng tay của mình để ủ ấm cho chúng, bảo vệ chúng. Nhưng khi chúng đã biết đi, đã biết nói chuyện, biết đọc sách viết chữ, thì cha mẹ ít ôm ấp con cái hẳn, và lấy lý do là con cái đã lớn cả rồi. Thực ra, tuy chúng đã lớn, nhưng chúng cũng vẫn cần được cha mẹ ôm ấp vỗ về. Tấm lòng của cha mẹ chính là sự an ủi tốt nhất, cũng là một khởi điểm để chúng tiếp bước sau này.

Đặc biệt khi con gái sắp đến tuổi dậy thì sẽ cần được mẹ ôm ấp nhiều hơn bình thường. Đến kỳ kinh nguyệt đầu tiên, chắc chắn chúng sẽ cảm thấy hoang mang sợ hãi, thậm chí là có cảm giác xấu hổ, lúc này những cái ôm của mẹ là chất kích thích an ủi tốt nhất đối với các cô bé, nó sẽ giúp các bé bước ra ngoài ngay lập tức từ sự hoảng sợ đó, và rất có thể trong nhiều năm về sau sẽ tự chiến đấu với những tâm tư tình cảm không tốt của bản thân mình, do đó bất luận là như thế nào, người mẹ cần giúp đỡ con gái kịp thời.

Nếu như đứa con gái trong thời kỳ dậy thì không cảm nhận được tình yêu thương của người cha, thì sau này trong thời gian giao lưu quen biết với bạn bè khác giới sẽ nảy sinh rất nhiều vấn đề. Chuyên gia tâm lý Mỹ Hetherington sau quá trình nghiên cứu phát hiện ra rằng, trong những gia đình có cha mẹ ly hôn, những đứa trẻ trong thời kỳ mới lớn khi quen biết với bạn khác giới thường có biểu hiện tương đối vô lễ và mang tính kích động; còn những đứa trẻ sống trong gia đình có người cha đã qua đời, thì lại thường tỏ ra nhút nhát, thiếu tự tin, quá e thẹn và ngại ngùng; những cô bé sống trong gia đình mà người cha luôn tỏ ra quá lạnh lùng, thì lại không cảm nhận được sự tồn tại của cha, do đó khi quen biết với bạn khác giới, thường có nhiều khát vọng và sự mong đợi.

Trong cuộc sống hiện thực chúng ta cũng sẽ phát hiện ra, sau khi lớn lên, những đứa trẻ thiếu cha sẽ hoàn toàn khác với những đứa trẻ lớn lên trong gia đình có cha về vấn đề hành vi giới tính và phương diện lựa chọn hôn nhân. Điều này chứng tỏ mối quan hệ tốt đẹp được xây dựng giữa con gái và cha có lợi rất nhiều cho cuộc sống thoải mái sau hôn nhân với chồng hoặc với những người bạn khác giới.

Còn có một chuyên gia tâm lý khác cho rằng: khi con gái đang lớn, nếu người cha dành cho con tình yêu thương và sự quan tâm, để con cái cảm nhận được sự khoan dung ấm áp của người cha, sẽ rất quan trọng trên con đường tìm kiếm hạnh phúc của con gái mình sau này. Nếu không, con gái sẽ cho rằng, cha ngày càng không muốn quan tâm đến mình, đã không còn yêu mình nữa, hoặc là bản thân mình đã thay đổi không còn đáng yêu nữa.

Lúc này, con gái đang ở trong thời kỳ nhạy cảm, rất dễ nảy sinh các vấn đề tâm lý, chúng luôn che giấu và thay đổi bản tính của mình để bảo vệ các mối quan hệ xã hội hoặc để được người khác yêu mến. Nếu một người cha đã từng lúc nào cũng được con cái yêu kính mà tự nhiên thay đổi thái độ, thì con cái sẽ có một cảm giác mất mát to lớn, thậm chí thất vọng về bản thân và hoàn toàn mất hi vọng vào tương lai.

Trên thực tế, con gái rất cần có được sự tự tin từ người cha – người đàn ông đầu tiên trong cuộc đời chúng, do đó trong giai đoạn này, cũng không được quên ôm ấp những cô bé đáng yêu của mình và hãy nói với chúng rằng: giờ con đã là người lớn và cha cảm thấy rất tự hào về con.

Bất luận là cha hay mẹ, bất luận là trẻ con hay đã lớn, đều không được lãng quên những cái ôm ấm áp - mắt xích quan trọng trong chuỗi yêu thương quan tâm, hãy ôm chúng khi chúng thấy buồn, hãy ôm chúng khi thấy chúng ủ rũ, hãy giúp chúng tạo dựng lòng tự tin, để chúng cảm nhận được tình thương ấm áp.

Hãy ôm ấp con cái vào lòng, để ngay khi có mặt trên đời này chúng đã có thể cảm nhận được sự yêu thương chân thành từ cha mẹ.

CON ĐƯỢC GIÁO DỤC NHIỀU, TƯƠNG LAI CON SẼ HẠNH PHÚC

Lời dành cho cha mẹ:

“Giáo dục con cái nhiều”, chính là cần phải giáo dục con gái mình có được khí chất cao quý thanh tao. Để làm được việc này, cha mẹ cần phải tạo môi trường sống lành mạnh cho con cái.

Ai lại không muốn con gái mình tỏa sáng giữa đám đông, thông minh hơn người? Vì mục đích này mà một vài cha mẹ đã không tiếc tiền tạo nên môi trường sống tiện nghi đầy đủ nhất cho con cái ngay từ khi chúng vừa ra đời, để trẻ tiếp xúc với cầm kỳ thi họa, học ở trường tốt nhất, mặc những bộ quần áo đẹp nhất, đi vào những nơi cao cấp nhất, chơi những trò chơi cao cấp nhất, giúp trẻ có được phong cách tao nhã nhất, giúp trẻ có thể trở thành người ưu tú xuất sắc nhất trong đám bạn gái cùng lứa của chúng. Không sai, phương thức giáo dục như vậy tạo nên một tiểu công chúa hoàn hảo, cao quý.

Chơi đàn piano, xem triển lãm tranh, ăn sơn hào hải vị, mặc những bộ đồ thời thượng, “chỉ cần con gái muốn, thì tôi sẽ sẵn sàng đáp ứng đầy đủ cho con.” Giáo dục như thế này là một kiểu nuông chiều, mặc dù con gái được yêu mến, được bảo vệ. Nhưng do quá yêu chiều con, nên đã đánh mất đi ý nghĩa của bản thân sự giáo dục, vì vậy không thể nào chấp nhận được. Còn có một vài cha mẹ, gia đình vốn không khá giả gì, cha mẹ còn phải ăn uống dè xẻn, nhưng để có thể cho con một cuộc sống thật tốt, họ đã cho con một cuộc sống đầy đủ vật chất đắt tiền, tạo cho con một lối sống giả tạo.

Tất nhiên, sự vất vả chăm sóc con cái của cha mẹ có thể lý giải được. Nhưng có đúng là nếu con gái được ăn ngon, mặc đẹp, được hưởng một cuộc sống vật chất đầy đủ, thì chúng sẽ có đẳng cấp cao, có khả năng thẩm mỹ cao, có khí chất cao quý?

Nói như vậy cha mẹ nên lý giải được, cũng có thể nói, cái “giàu” ở đây không chỉ đơn giản là đại diện cho sự đầy đủ về tiền bạc, sự thỏa mãn tuyệt đối về cuộc sống vật chất, mà nó còn có nghĩa là cha mẹ nên giúp con cái xây dựng ý chí mạnh mẽ, có lòng tự tin, tự cường; cha mẹ phải không ngừng giúp con cái mở rộng tầm mắt, làm phong phú thêm kiến thức cho chúng, giúp chúng rèn luyện khả năng tư duy và phán đoán, để chúng biết nhìn xa trông rộng... Hơn nữa tất cả mọi thứ đều dựa vào sự truyền đạt dạy bảo của cha mẹ, và cái nhìn của cha mẹ đối với cuộc sống.

Có cơ sở với cuộc sống kinh tế giàu có đương nhiên là tốt, có thể mang lại cho con cái

nhều cơ hội mở mang tầm nhìn hơn, nhưng nếu không có, cũng không nên nuông chiều con cái quá, không nên cho chúng quá nhiều “vật chất”, vì như vậy có thể sẽ tạo nên một cô bé yếu đuối sống buông thả, khô khan, không chịu được bất kỳ cú sốc nào, cũng không thể tự lập được.

*** KẾ HOẠCH TẠO HẠNH PHÚC**

Thứ nhất, áp dụng nhiều phương pháp đa dạng, để tăng thêm kiến thức cho con.

Phương pháp tốt nhất để nâng cao đẳng cấp cho con gái mình là tăng thêm kiến thức cho con. Bằng các phương pháp như đi du lịch, đọc sách, học một môn nghệ thuật nào đó... Chỉ có bổ sung kiến thức và tăng cường khả năng phán đoán thì con gái các bạn mới không bị cảm dỗ bởi rất nhiều thứ ở thế giới bên ngoài.

Thứ hai, khí chất cao quý là có từ bên trong bản thân mình, đa phần sẽ có ở những cô gái có nội tâm đẹp.

Những cô gái có khí chất cao quý mà được mọi người yêu mến, thì từ trong ánh mắt của họ đã toát lên trí tuệ và sự khôn ngoan tiềm ẩn, cũng có cả sự dịu dàng ấm áp, kiểu ánh mắt này chỉ có ở những người phụ nữ trưởng thành có tâm, có trí tuệ, không ăn to nói lớn, và sự tự tin toát ra từ trong nội tâm của họ. Có nhiều cô gái sinh ra trong gia đình có điều kiện kinh tế nhưng ánh mắt lại toát lên sự phân tán, còn những đứa trẻ sinh ra trong gia đình không hạnh phúc, ánh mắt luôn lộ ra sự lo lắng. Quá trình trưởng thành của những đứa trẻ như vậy đều rất khó được gọi là “giáo dục nhiều”.

Tóm lại, giáo dục nhiều không chỉ là dùng tiền để giáo dục, mà là dùng tâm để giáo dục, là giáo dục về phẩm vị, giáo dục về kiến thức, ngoài việc biết yêu thương con cái ra, chúng ta còn cần phải biết dạy chúng. Dạy dỗ ở đây chính là dạy con cái có thể gánh vác được những việc khó khăn, đây mới là bồi dưỡng khí chất. Nếu dạy dỗ con cái tốt, mọi việc sẽ thuận buồm xuôi gió, và tất nhiên hạnh phúc cũng sẽ tự nhiên tìm đến!!!